

POLZELAN

08/09
2016

Poročevalec Občine Polzela
23. september 2016

Vsebine

UVODNIK

3

OBČINSKE NOVICE

4

GOSPODARSTVO

12

KMETIJSTVO

14

INTERVJU

18

VRTEC IN ŠOLA

21

MOZAIK DOGODKOV

24

ANKETA

46

KULTURNOZGODOVINSKI UTRINKI

48

POGLED IZ ZRAKA

51

KOLEDAR DOGODKOV

52

ZAHVALE, V SPOMIN

54

Polzelan, poročevalec Občine Polzela, je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije pod zaporedno številko 1734. Glasilo brezplačno prejema vsa gospodinjstva v Občini Polzela. Če glasila niste prejeli na dom, ga prejmete brezplačno v TIC Polzela ali na Občini Polzela. Na voljo je tudi v elektronski obliki na spletni strani občine www.polzela.si.

Dragi bralci Polzelana, vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor vas vabi, da obogatite vsebino Polzelana s svojimi prispevki. Prispevke (besedilo in fotografije) za naslednjo številko Polzelana zbiramo na uredništvu Polzelana, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, po elektronski pošti: urednistvo-polzelan@polzela.si, do 14. 10. 2016. Zraven navedite avtorja in kontaktno telefonsko številko. Uredništvo si pridržuje pravico do lekture, krajšanja člankov in izbora fotografij po lastni presoji. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka.

Naslednja številka izide 28. 10. 2016.

POLZELAN

Poročevalec Občine Polzela
Številka 8/9, september 2016
Datum izida: 23. 9. 2016
Letnik 4

Izdajatelj

Občina Polzela, Malteška cesta 28,
3313 Polzela

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:

Alenka Kočever

Tehnična urednica:

Jerneja Svetko

Programski sodelavci:

Bojana Kralj Kos

Jolanda Železnik

Bernardka Sopčič

Manuela Mlakar

Blaž Turnšek

Kontakt uredništva

Naslov: Malteška cesta 28, 3313 Polzela

Telefon: 03/703 32 00

E-pošta: urednistvo-polzelan@polzela.si

Lektoriranje

Lektoris, Lea Felicijan, s. p.

Fotografije

Tone Tavčer, Jan Korošec, Bina Plaznik, Blaž Turnšek, arhiv društev Občine Polzela, arhiv OŠ Polzela, arhiv Občine Polzela, splet

Oblikovanje

Tina Čas

Tisk

Studio 55

Naklada

2200 izvodov

Naslovnica

Fotografija na naslovnici: *Jan Korošec*

Naših 70 let

Ko se narava odene v tople jesenske odtenke in nas razveseli z jesenskimi darovi ter ko se po vinogradih razleza zvok klopotcev – takrat praznujemo lovci Lovske družine Polzela. Letos že 70 let.

Ponosni smo na jubilej in na prehojeno pot.

Že pred milijonom let je v paleolitu ku pračlovek začel z lovom in uporabo ognja. Takrat je to pomenilo preživetje.

Danes je lov povsem kaj drugega.

Začetki lova na Polzeli segajo v čas šeneških in kloštrskih lovskih gospodov. Takrat so dali v zakup le majhen del lovišča. Okoli leta 1935 so želeli pridobiti svoje lovišče tudi gospodje iz Tovarne nogavic na Polzeli, ki so bili pripravljeni plačevati tudi do petkrat višji znesek od licitacije, ki je bila postavljena.

Po drugi svetovni vojni so se lovišča skoraj izpraznila. Lovstvo je ponovno zaživel po osvoboditvi.

Osem članov je 17. septembra 1946 ustanovilo Lovsko družino Polzela. Pozneje so se pridružili še štirje. Združili so lovišča Polzela, Andraž, Ločica in Šempeter ter sprejeli pravila lova, obenem pa so ohranjali stare lovske običaje. Člani so pripadnost društvu potrdili s plačano članarino.

V letu praznovanja 70 let ima Lovska družina Polzela 45 članov, od tega so štirje lovski čuvaji. Lovna površina zajema 3469,63 ha, od skupnih 3961 ha. Društvu je podeljena koncesija.

Lovska družina Polzela ima status društva, zato ima svoja pravila in poslovnik, ki ga podpiše vsak lovec.

Spadamo v nižinsko lovišče. Gospodarimo z malo in veliko divjadjo, predvsem srnjadjo, nekaj let pa se nam pojavlja tudi divji prašič.

Lovci smo veliki naravovarstveniki in zagovorniki sonaravnega kmetovanja in trajne rabe gozdov ter obstoja divjadi. Spoštujemo načela trajne rabe narave, kar pomeni, da lahko iz narave jemljemo le toliko, da ne ogrozimo obstoja nobene vrste divjadi. Tudi poslanstvo nas, polzelskih lovcev, je ohranjanje divjadi in skrb za naravo.

Lovska družina Polzela spada v Savinjsko-Kozjansko zvezo Celje in Lovsko zvezo Slovenije, ki povezuje več kot 20.000 slovenskih lovcev in lovk. Imamo več kot stoletno tradicijo in uspešno sledimo spremembam časa.

V prihodnosti si želim, da se ohrani dobro sodelovanje naše lovske družine z lokalno skupnostjo, šolo, občani in kmetovalci ter lastniki gozdov. Zlasti najmlajše občane bi radi spodbudili za zanimanje za naše delo. Želimo, da iz malih radovednežev zrastejo odlični lovci, ki bodo ohranjali naše poslanstvo. Skrbno in odgovorno jim bomo pomagali na tej poti.

Moje misli pogosto sežejo v prihodnost, ko bodo lovstvo na Polzeli vodili naši otroci, vnuki in pravnuki. Želim si, da bi imeli možnost in priložnost nadaljevati izjemno tradicijo slovenskega lovstva, ki ni zgolj lov, pač pa predvsem varovanje narave in ohranjanje življenja. Ob tem pa krepimo tudi družabno življenje in skrbimo za uresničevanje slogana: »Zdrav duh v zdravem telesu«.

V objemu mogočnih dreves se čas ustavi. Umiri se duša, skrbi odplavajo daleč stran. Takrat začutiš povezanost z naravo in njeno spokojnost.

Prazniku Občine Polzela in našemu jubileju smo se poklonili z razstavo, ki je bila pred dnevi na gradu Komenda na Polzeli. Če ste jo zamudili, vam o naši družini radi povemo, kar vas zanima, ob kakšni drugi priložnosti. Zagotovo jih bo še veliko.

MARTIN SLAPRNIK

Županove misli

Ob prazniku naše občine ...

Spoštovane občanke in spoštovani občani,

te dni praznujemo praznik naše občine, ki se razteza v osrčju Spodnje Savinjske doline in ji smemo ponosno reči »naša občina«. Prazniki so priložnost za praznovanje. So pa tudi priložnost, da se za hip ustavimo in se v mislih sprehodimo po delu poti, ki je za nami, in se pripravimo na del poti, ki je pred nami.

Z zdajšnjo ekipo svetnikov v občinskem svetu smo na pol poti, na polovici mandata. Politična nesoglasja so v našem občinskem svetu tujka. Odlično sodelovanje, ki temelji na strokovnosti, zaupanju, pripadnosti in veri, da zmoreta dva ustvariti, česar eden ne more, ustvarja občino, v kateri je lepo živeti in delati. Tako mi pogosto rečete tudi vi. Delu te ekipe so močna opora in podpora odbori in komisije občinskega sveta, nadzorni odbor, krajevni odbori in občinski sodelavci v upravi ter ne nazadnje vsa društva v občini. Veseli smo vseh vaših predlogov in pobud, seveda pa tudi vaše pomoči. Tudi negativna kritika nam ni odveč, saj nas vedno prijazno opozori, da obstaja morda nevarnost, da bi zašli.

Svojo pripadnost lokalni skupnosti izražate tudi s tem, ko nas opomnite, da bi bilo morda drugače bolje. Tako čutimo, da vam je mar za našo občino. Kljub viharjem, ki se kdaj pa kdaj močno zaletavajo v jadra, ohranjamo stabilnost naše ladje, ker krmarimo s skupnimi močmi. Vodi pa nas misel Toneta Pavčka: Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca ... A če ne prideš ne prvič ne drugič do krova in pravega kova, poskusi vnovič in zopet in znova ...

S to zdravo trmo, ki nas žene, uspešno izpolnjujemo načrte, ki sem jih zapisal v svojem volilnem programu. Verjel sem, da so uresničljivi. Tudi vi ste to verjeli, zato ste me podprli.

S hvaležnostjo vsem, ki ste do zdaj soustvarjali in gradili našo občino, jo z največjo odgovornostjo razvijamo naprej. Proračun je seveda tisti, ki nas omejuje. Sporoča, do kod smemo. A menim, da znamo presoditi in postaviti prioritete ter enakovredno skrbeti za vse ravni življenja v naši lokalni skupnosti. In zavedamo se, da smo, kot je zapisal Voltaire, odgovorni za vse, kar delamo, pa tudi za tisto, česar ne!

Spoštovane občanke in spoštovani občani, rdeča nit zgodbe o Občini Polzela smo ljudje. Naši medosebni odnosi so trd in zato stabilen temelj rasti in napredka. So temelj kakovostnega in radostnega bivanja. Naše pozitivne misli so naš kašipot. Ko so očedene, imajo moč, da do popolne gladkosti zgladijo brazde, ki nas kdaj spotikajo. Na njih je potem vse na pravem mestu – veselje in žalost, tema in svetloba, noč in dan, črno in belo ...

Ponosen sem nanjo, na našo občino. Naj traja. Naj pa traja tudi naše sodelovanje in soustvarjanje občine, občine Polzela. Vsem iz srca čestitam ob njenem prazniku.

VAŠ ŽUPAN JOŽE KUŽNIK

OBČINA POLZELA

V poklon prazniku Občine Polzela vas prijazno vabim na

slavnostno akademijo,

**ki bo v soboto, 1. oktobra 2016, ob 18. uri
v Kulturnem domu na Polzeli.**

Najbolj zaslužnim bomo podelili priznanja Občine Polzela.

Veselim se srečanja z vsemi.

Jože Kužnik, župan

Pomembnejši sklepi, sprejeti na 13. seji občinskega sveta

V torek, 13. septembra 2016, so občinski svetniki zasedali na 13. redni seji. Najpomembnejša točka te seje je bila prva obravnava predloga odloka o javno-zasebnem partnerstvu za obnovo lokalnega cestnega omrežja v Občini Polzela.

JAVNO-ZASEBNO PARTNERSTVO ZA OBNOVO LOKALNEGA CESTNEGA OMREŽJA V OBČINI POLZELA

Občina Polzela namerava razpisati koncesijo za izvedbo obnovitvenih del na področju lokalne cestne infrastrukture, natančneje na omrežju lokalnih cest in javnih poti v skupnem obsegu 26.184 m, s pripadajočimi površinami in napravami, ki so namenjene urejanju prometne ureditve oziroma varnemu poteku prometa skozi občinska naselja. Koncesija kot izključna in posebna pravica se podeljuje po Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu.

Z izvedbo koncesijske gradnje in storitev obnove lokalnega cestnega omrežja v Občini Polzela bo zagotovljeno doseganje ustrezne ravni kakovosti cestnega omrežja, kar bo v prihodnje zagotavljalo varen promet na cestah; ohranile ali izboljšale se bodo njihove prometne, tehnične in varnostne lastnosti ter ohranjal urejen videz občinskih javnih cest s pozitivnimi vplivi na zaščito okolja in varnosti v prometu.

V sklopu koncesijskega obnavljanja in investiranja v posodobitev lokalne cestne mreže v občini Polzela bo zagotovljena dolgoročnejša ureditev okoli 30 odstotkov delov cest glede na njihovo dotrajanost ali poškodovanost oziroma glede na potrebo po izboljšanju njihovih prometno-tehničnih lastnosti, zaščito okolja in varnosti v prometu. Gre za obnovo 12 odsekov cest, in sicer:

1. JP 993 901 v dolžini 1525 m (na relaciji od križišča z državno cesto R3 Polzela-Šmartno ob Paki v Podvinu proti Dobriču do odcepa proti Gori Oljki),

Najdaljši odsek lokalne ceste, ki ga namerava občina obnoviti, je LC 490 371 v dolžini 4970 m.

2. LC 490 331 v dolžini 6017 m (na relaciji od odcepa proti Gori Oljki v smeri Grebenice-Oskarjeva žaga pri Kulturnem domu v Andražu do križišča z državno cesto R3 Velenje-Polzela),
3. LC 490 491 v dolžini 3640 m (na relaciji od odcepa za Lovče do Občine Velenje),
4. LC 490 501 v dolžini 2324 m (na relaciji od Kulturnega doma v Andražu do Mestne občine Velenje),
5. JP 990 061 v dolžini 492 m (na relaciji od Kulturnega doma v Andražu do križišča z državno cesto, R3 Velenje-Polzela),
6. LC 490 371 v dolžini 4970 m (na relaciji od križišča z državno cesto, R3 Velenje-Polzela v smeri Sevčnik-Podsevčnik-Založe do odcepa proti Polzeli),
7. JP 991 641 v dolžini 1390 m (na relaciji od TP v Založah do farme Turnšek v Založah),
8. LC 490 341 v dolžini 2590 m (na relaciji od kmetije Cizej v Podvinu do Helbla v Dobriču),
9. LKC 493 890 v dolžini 575 m (na relaciji Čebin-Otorepec v Ločici),
10. LKC 493 840 v dolžini 751 m (na relaciji od križišča z državno cesto, R3

Velenje-Polzela, pri kapelici do Kozovinca na Polzeli),

11. LKC 493 820 v dolžini 798 m (od Tovarne nogavic Polzela do mostu čez razbremenilnik pri črpališču na Polzeli),
12. JP 991 601 v dolžini 1112 m (od farme Turnšek do kmetije Rojšek Založah).

Končna odločitev občine, da koncesijo gradnje podeli, je seveda odvisna od pridobljenih cen ponudnikov na javnem razpisu. Če bodo cene primerne, bo občina z najugodnejšim izvajalcem sklenila 20-letno koncesijsko pogodbo, obnovo cest pa bo moral izbrani izvajalec izvesti v prvih treh letih koncesije. Do sklenitve pogodbe, občina nima nobenih obveznosti.

Predlog Odloka o javno-zasebnem partnerstvu za obnovo lokalnega cestnega omrežja v Občini Polzela je dostopen na spletni strani občine in v prostorih občine. V času 30-dnevne javne razprave, ki traja od 14. 9. do 14. 10. 2016, lahko zainteresirani podajo pripombe in predloge na predlog odloka in jih pošljejo na Občino Polzela po pošti ali po elektronski pošti občina.polzela@polzela.si.

POLLETNO POROČILO O IZVRŠEVANJU PRORAČUNA OBČINE POLZELA ZA LETO 2016

Svetniki so se seznanili, da Polletno poročilo zajema prihodke v obdobju januar-junij 2016, ki so bili realizirani v višini 2.059.720 EUR, kar znaša 35 odstotkov celotnih načrtovanih prihodkov, in realizirane odhodke v višini 1.643.109 EUR, kar znaša 27,5 odstotka celotnih načrtovanih odhodkov. Tekoči odhodki in tekoči transferi so bili realizirani v višini 1.426.494 EUR, kar je 47 odstotkov načrtovanih, investicijski odhodki in transferi pa v višini 216.616 EUR, kar je 8 odstotkov načrtovanih.

PREJEMNIKI OBČINSKIH PRIZNANJ 2016

Svetniki so potrdili letošnje prejemnike občinskih priznanj. Na slavnostni akademiji, ki bo na predvečer občinskega praznika, 1. oktobra 2016, ob 18. uri v Kulturnem domu na Polzeli, bo župan Jože Kužnik tako podelil priznanje GRB Gertrudi Terčak za nesebično in zavzeto vodenje Društva upokojencev Polzela, kar se odraža v vseh aktivnostih, ki se izvajajo v društvu in predstavlja njeno življenjsko delo, ki je izjemno pomembno za ugled društva in Občine Polzela. Grb bo prejel tudi Simon Ograjenšek za aktivno delovanje v vseh pomembnejših sferah družbenega, gospodarskega in političnega življenja v Občini Polzela ter osebnega prizadevanja, da sta Andraž nad Polzelo in Dobrič širše razpoznavna in urejena kraja.

PLAKETO Občine Polzela bosta prejela Kulturno društvo Andraž za varovanje kulturne dediščine, negovanja ljudskih običajev ter sooblikovanje kulturne, turistične in celostne podobe Občine Polzela ter dolgoletno vzorno in uspešno zadovoljevanje kulturnih potreb prebivalcev Andraža nad Polzelo in Dobriča ter Lovska družina Polzela za 70 let aktivnega in ustvarjalnega delovanja v Občini Polzela ter za izjemne zasluge pri uresničevanju namena in nalog lovstva kot varovanja narave in ohranjanja življenja v njej.

Na slavnostni akademiji bosta podeljeni tudi dve PRIZNANJI ŽUPANA, in sicer Naniki Cvikl za življenjsko delo, ki pušča dragoceno sled v Občini Polzela, zlasti na področju plesa, ter Mladinskemu društvu Polzela za vzpostavitev delovanja Mladinskega centra, ki povezuje mlade občane v druženju, ki ponuja kakovostno preživljanje prostega časa.

IMENOVANJE ČLANA SVETA DOMA UPOKOJENCEV POLZELA

11. decembra 2016 poteče mandat članom Sveta zavoda Doma upokojencev Polzela. V skladu z aktom o ustanovitvi Doma upokojencev Polzela šteje Svet zavoda devet članov, izmed njih je eden predstavnik Občine Polzela. Imenoval ga je Občinski svet in sprejel sklep, da se za člana Sveta Doma upokojencev Polzela – predstavnika lokalne skupnosti, za mandatno obdobje 2016–2020, imenuje svetnik Andrej Potočnik.

IMENOVANJE GLAVNEGA IN ODGOVORNEGA UREDNIKA POLZELANA, POROČEVALCA OBČINE POLZELA

Za glavno in odgovorno urednico je za mandatno dobo treh let občinski svet imenoval Alenko Kočever, direktorico občinske uprave.

POSLOVNIK OBČINSKEGA SVETA OBČINE POLZELA

S sprejetim poslovníkom občinskega sveta so se v primerjavi z do zdaj veljavnim uskladila, dopolnila in spremenila v glavnem določila, ki se nanašajo na imuniteto občinskih svetnikov, podaljšajo se roki za posredovanje vabil in gradiv za seje občinskega sveta, seje delovnih teles, natančneje so določeni dopisna seja, javnost seje, potek seje, potek razprave, na novo so določeni obveznost poročanja o realizaciji sklepov prejšnje seje, lista navzočnosti, vsebina zapisnika, določbe glede zvočnega posnetka seje, imenovanje namestnika predsednika delovnega telesa, pristojnosti statutarno-pravne komisije, možnost odmorov med sejo, preložitve razprave, vključena je javnost pri pripravi predpisov ter zmanjšano število članov delovnih teles občinskega sveta.

ODLOK O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O ZAZIDALNEM NAČRTU BREG-GMAJNA

Spremembe odloka se nanašajo na umeščanje samostojnih nezahtevnih in enostavnih objektov, predvsem s servisnimi programi na območju stanovanjske soseske na levem bregu Savinje, med naselji Breg pri Polzeli in Ločico ob Savinji (med nogometnim igriščem in plinovodno postajo).

SUBVENCIONIRANJE CENE STORITEV OBVEZNE OBČINSKE GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE VARSTVA OKOLJA

Svetniki so sprejeli sklep, da bo razliko v ceni storitev gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov, obdelave biorazgradljivih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, ki se je povečala s 1. julijem 2016, zagotovila iz občinskega proračuna. Tako bodo občani delno razbremenjeni tega dela plačila cene. Mesečna višina subvencije bo občino stala povprečno 2000 evrov.

DRŽAVNI PROSTORSKI NAČRT ZA DRŽAVNO CESTO OD PRIKLJUČKA ŠENTRUPERT NA AC A1 ŠENTILJ-KOPER DO PRIKLJUČKA VELENJE JUG

Svetniki so obravnavali odgovore ministrstva za okolje in prostor na dopis Občine Polzela z dne 7. 3. 2016, v katerem so bile zaradi zagotavljanja varnosti vseh udeležencev v prometu v času gradnje nove državne ceste na območju Občine Polzela, predvidene v predlogu državnega prostorskega načrta (DPN) za državno cesto od priključka Šentrupert na avtocesti A1 Šentilj-Koper do priključka Velenje jug in uporabi te v odvisnosti do obstoječega cestnega omrežja, izpostavljene potrebe Občine Polzela.

Odnos ministrstva do občine so svetniki ocenili za nepriimeren, negativni odgovori so brez argumentov ter za občino celo ponižujoči. Glede same trase pa so svetniki sprejeli mnenje, da občinski svet Občine Polzela nasprotuje trasi, ki je določena v predlogu DLN, in zahteva, naj pristojni organi ponovno izdelajo neodvisno študijo variant, ki bo variante enakovredno vrednotila in primerjala s prostorskega, okoljskega, zgodovinskega in ekonomskega vidika.

ALENKA KOČEVER

September, čas za oddajo vlog za državno štipendijo za študente

V septembru lahko oddajo vloge vsi tisti študentje, ki se izobražujejo. K vlogi je treba predložiti: potrdilo o vpisu in dokazilo o šolskem ali študijskem uspehu (fotokopija dokazila, ki vsebuje ocene in ECST-točke). Štipendist, ki želi uveljavljati pravico do dodatka za bivanje, mora k vlogi predložiti tudi dokazilo o prijavi začasnega bivališča ter dokazilo ali kopijo najemne pogodbe.

Upravičenci do državne štipendije so dijaki in študentje, ki:

- so državljani Republike Slovenije
- zadostijo drugim splošnim pogojem za pridobitev štipendije (starostni pogoj in pogoj, da upravičenec ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti, da ni vpisan v evidenco brezposelnih osebe in da ni poslovodna oseba gospodarske družbe ali direktor zasebnega zavoda),
- izpolnjujejo pogoje po določbah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev glede povprečnega mesečnega dohodka na družinskega člana.

Štipendije se podeljujejo za študij na prvi in drugi bolonjski stopnji. Državno štipendijo za izobraževanje v tujini lahko pridobi državljan Republike Slovenije pod splošnimi pogoji iz zakona (ZŠtip-1), če se izobražuje po javno veljavnem izobraževalnem programu.

VIŠINA DRŽAVNE ŠTIPENDIJE

Osnovni znesek državne štipendije brez dodatkov se določi glede na uvrstitev v naslednje dohodkovne razrede:

Dohodkovni razredi	Povprečni mesečni dohodek na osebo v % od neto povprečne plače	Osnovni znesek državne štipendije v evrih za polnoletne
1	do 30 %	190
2	nad 30 % do 36 %	160
3	nad 36 % do 42 %	130
4	nad 42 % do 53 %	100
5	nad 53 % do 56 %	70

K osnovni višini državne štipendije lahko upravičenec pridobi naslednje dodatke:

- dodatek za bivanje,
- dodatek za uspeh,
- dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami.

Dodatek za bivanje pripada štipendistu v višini 80 evrov na mesec. Do dodatka za bivanje je upravičen štipendist, ki ima prijavljeno začasno prebivališče v kraju izobraževanja, če je kraj stalnega prebivališča oddaljen od kraja izobraževanja

več kot 25 km, če strošek najema znaša najmanj 65 evrov na mesec in štipendist ni lastnik ali solastnik nepremičnine. Štipendistu dodatek za bivanje ne pripada, če prejema subvencijo za bivanje v študentskem domu ali pri zasebniku ali ima sklenjeno pogodbo o bivanju v dijaškem domu, skladno s predpisi, ki urejajo subvencioniranje bivanja študentov in dijakov. Štipendist, ki prejema dodatek za bivanje, ni upravičen do subvencionirane mesečne vozovnice, skladno z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

Opozarjamo, da morajo imeti štipendisti urejeno začasno bivanje pravočasno, in sicer za državne štipendiste najpozneje do prvega dne naslednjega meseca po oddaji vloge. Dodatek za bivanje je zgolj dodatek k štipendiji, vpliva le na njeno višino in se ne more uveljavljati samostojno oz. naknadno – med šolskim/študijskim letom.

Do dodatka za uspeh je upravičen študent, ki je v preteklem študijskem letu dosegel povprečno oceno in opravil določeno število obveznosti za letnik v kreditnih točkah ECTS, od skupno 60 možnih:

Razred	Povprečna ocena študenta	Višina dodatka za uspeh v evrih/mesec
1	50 ali več ECTS, nad 8,00	17
2	50 ali več ECTS, nad 9,00	22
3	55 ali več ECTS, nad 8,00	30
4	55 ali več ECTS, nad 9,00	40

Do dodatka za uspeh po tem členu ni upravičen štipendist v prvem letniku izobraževalnega programa. V primeru izobraževanja, kjer obveznosti niso opredeljene z ECTS ali se skupno število ECTS razlikuje od 60, mora študent za prvi in drugi razred izkazati, da je z navedeno povprečno oceno opravil 80 % obveznosti letnika, za tretji in četrti razred pa 90 % obveznosti letnika.

Dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami v višini 50 evrov na mesec pripada štipendistu, ki mu je priznana invalidnost oziroma telesna okvara na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v skladu s predpisi, ki urejajo področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ali za katerega je enemu od staršev priznan dodatek za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo po predpisih, ki urejajo družinske prejemke ali je usmerjen v prilagojen program vzgoje in izobraževanja v skladu z zakonom, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami.

ANJA PILIH

Štipendije podeljene tudi letos

Župan Jože Kužnik je v septembru povabil na podpis pogodbe o štipendiranju iz Dobrodelnega županovega sklada vseh pet dosedanjih štipendistov. To so dijaki Žiga Meklav, Vita Vybihal, Karmen Napotnik in Anemari Pospah ter študentka Valentina Poljak.

V letu 2013 je župan ustanovil Dobrodelni županov sklad. Sklad je splošno koristen in trajen ter ustanovljen z namenom pomagati osebam, ki so pomoči potrebne. Ustanova deluje po načelu neposredne pomoči, v obliki štipendije ali enkratne materialne pomoči, določenemu otroku oziroma starejšemu z znanim imenom in priimkom, brez številnih posrednikov.

Župan je vsem dijakom in študentom čestital za prejem štipendij, izrazil zadovoljstvo nad uspehi, ki jih štipendisti dosegajo med šolanjem, ter jim zaželel uspešno šolanje oziroma študij tudi v prihodnje.

JERNEJA SVETKO

Valentina Poljak se je štipendije zelo razveselila.

Jesen bo pri nas še posebno živahna ...

... saj bomo praznovali 70 let neprekinjenega delovanja knjižnice na Polzeli.

Stavba, v kateri je delovala Ljudska knjižnica

Sedemdeset let neprekinjenega delovanja knjižnice na Polzeli je prav gotovo jubilej, ob katerem je prav, da se za hip ustavimo in se spomnimo ljudi, ki so del svojega življenja posvetili knjižnici, in poti, ki jo je prehodilo knjižničarstvo na Polzeli.

Občani Polzele ste skrbni čuvaji svoje preteklosti. Iz roda v rod prenašate ljubezen do svojega kraja, do jezika in kulture, ki se ves čas le krepi. Rada povem, da vas prav občudujem, s kakšno energijo, zanosom in ponosom negujete vse, kar predstavlja beseda kultura.

Zametki knjižničarstva na Polzeli so znani že iz leta 1899 (Katoliško izobraževalno društvo), saj je iz zapiskov razvidno, da so že takrat prejemali in prebirali časopise. Med drugo svetovno vojno so Nemci zažgali veliko knjig in dokumentov. Nekaj jih je uspelo posameznikom skriti. Po končani vojni so knjige zbirali po hišah, da so jih lahko spet začeli izposojati.

17. november 1946 leta je dan, ko je novoustanovljena knjižnica prvič odprla svoja vrata. Imenovala se je ljudska knjižnica, poslovala pa je v stavbi Krajevnega ljudskega odbora (stara občina) ob nedeljah po maši.

O poti knjižničarstva na Polzeli imamo nekaj informacij, nekaj gradiva, tudi slikovnega, seveda si ga želimo še več. Zato vas prosim, da pobrsate po svojih spominih in osebnih arhivih, da bomo lahko zgodbo o knjižničarstvu na Polzeli, kakršno poznamo mi, dopolnili in jo povedali vsem, ki bodo z nami na dan praznovanja.

Družili se bomo prav na dan odprtja knjižnice, torej 17. novembra. Zbrali se bomo ob 17. uri. S svojo navzočnostjo nas bo počastil Jože Kužnik, župan Občine Polzela, želimo pa si tudi družbe vseh vas, ki imate radi knjižnico in z njo vse nas, ki zanjo skrbimo.

Lepo jesen vam privoščim, drage občanke in občani Občine Polzela.

JOLANDA ŽELEZNIK

Zakon o orožju dopušča možnost zbiranja orožja

Zbirateljstvo se pogosto znajde med konjičkom in poslom, je eden izmed najstarejših kulturnih fenomenov in staro toliko kot človeštvo. Skoraj vsak med nami je že kaj zbiral, od kamnov, znamk, kovancev, gumbov do starodobnikov. Možnosti je neskončno. Pogosto je to povezano s časom, raziskovanjem, trdom in tudi denarjem. Ljudje imamo konjičke iz različnih razlogov, toda največkrat zaradi zabave in strasti, kar nas sprošča in spreminja naš vsakdan. Mnogim posameznikom prinaša veselje pogled na lastne zbirke cenjenih predmetov, kamor zagotovo spadajo tudi zbiratelji orožja. Teh imamo na območju Upravne enote Žalec registriranih kar 19.

Zakon o orožju dopušča, da lahko orožje kot posameznik zbirate, če imate dovoljenje za zbiranje orožja. Vlogo za izdajo tovrstnega dovoljenja lahko pošljete po pošti oziroma jo vložite neposredno na sedežu upravne enote, kjer imate stalno prebivališče. Dovoljenje za zbiranje orožja določenih kategorij, ki jih natančno določa Zakon o orožju in so opisane v nadaljevanju, vam bo Upravna enota Žalec izdala ob izpolnjevanju naslednjih zakonskih pogojev:

- da ste dopolnili 18 let,
- za vas ni zadržkov javnega reda,
- ste zanesljivi,
- imate opravljen zdravniški pregled (dokazilo je potrdilo o opravljenem zdravniškem pregledu, ki ga dobite pri pooblaščenem zdravniku),
- ste opravili preizkus znanja o ravnanju z orožjem pri pooblaščen organizaciji s
- ste opravili preizkus znanja o ravnanju z orožjem v skladu s predpisi, ki urejajo nošenje orožja v državnih organih,
- ste član lovske družine oziroma imate opravljen lovski izpit,
- ste varnostnik, ki je opravil preizkus znanja o ravnanju z orožjem v skladu s predpisi o zasebnem varovanju in o obveznem organiziranju službe varovanja in niste uveljavili pravice do ugovora vesti po posebnih predpisih.

Vlogi za izdajo dovoljenja za zbiranje orožja ne pozabite priložiti tudi dokazila, da izpolnjujete pogoje za hrambo orožja, npr. fotografije, pogodbo z varnostno službo. Orožje morate hraniti v posebej določenem prostoru, ki je tehnično varovan in v zaklenjeni vitrini ali sefu.

Če imate dovoljenje za zbiranje, lahko zbirate posamezno orožje kategorij B, C in D, izjemoma pa tudi drugo kratkocevno in dolgocevno strelno orožje s posamičnim polnjenjem, repetirnim mehanizmom, polavtomatsko in avtomatsko orožje ter hladno orožje iz kategorije A. V kategorijo A spada polavtomatsko in avtomatsko orožje, ki je pretežno orožje obrambnih sil. Orožje te kategorije se

V Spodnji Savinjski dolini je registriranih 18 zbirateljev orožja.

lahko zbira le, če se lahko na podlagi znanih dejstev ugotovi, da se ne izdeluje več in da ga ne uporabljajo obrambne sile ali policija ali če je trajno onesposobljeno. Orožje te kategorije in strelivo za takšno orožje ministrstvo za notranje zadeve uvrsti na seznam orožja iz kategorije A, ki ga je dovoljeno zbirati, in je za ta namen posameznikom, pravnim osebam in podjetnikom promet, nabava in posest pod pogoji predmetnega zakona dovoljena. Uvrstitev orožja na seznam lahko predlaga vsak, ki ima za to pravni interes, izpolnjevanje pogojev za uvrstitev na seznam pa ugotavlja komisija, ki jo imenuje minister za notranje zadeve. Orožje in strelivo kategorije A je prepovedano nositi in uporabljati kot orožje.

Zbiralci, ki vam je bilo izdano dovoljenje za zbiranje orožja, ki ima trajno veljavnost, lahko orožje zbirate, ga prenašate, nimate pa ga pravice nositi. Orožje kategorij B, C, in D, ki je brezhibno in žigosano ter vpisano v dovoljenje za zbiranje, je namreč dovoljeno uporabljati na strelišču v smislu športnega streljanja. Seveda pa se morate zbiratelji zavedati svoje odgovornosti in to orožje prenašati na strelišče skladno z določbami zgoraj citiranega zakona. Za prenos orožja se šteje, kadar orožje ni pripravljeno za uporabo in je zaprto v embalaži, pri čemer mora biti strelivo ločeno od orožja, prenos pa je potreben iz upravičenih razlogov. Kot posameznik lahko prenašate orožje, če imate pri sebi ustrezno orožno listino in listino o istovetnosti, ki jo je izdala pristojna upravna enota in je opremljena s fotografijo. Ne velja pa to za orožje kategorije A, ki ga je izjemoma dovoljeno uporabiti le na primernem strelišču za znanstvene ali raziskovalne namene, vendar z dovoljenjem upravne enote.

Vsi, ki želite orožje kupiti v tujini, lahko uvozite orožje in strelivo tiste vrste, ki se sme nabavljati in imeti v pose-

sti, na podlagi nabavnega dovoljenja in predhodne privolitve upravne enote. S to privolitvijo in nabavnim dovoljenjem lahko v tujini kupite kos orožja pri zbiratelju posamezniku ali trgovcu z orožjem, in ga nato priglasite organu, ki opravlja mejno kontrolo. Z uvoženim orožjem se morate v roku osmih dni zgledati na krajevno pristojni upravni enoti in ga registrirati.

Večkrat nam stranke zastavljajo vprašanje, kako ravnati z najdenim orožjem. Zakon določa, da kdor najde ali izve za orožje ali strelivo, za katerega domneva, da je izgubljeno ali skrito, ga mora nemudoma izročiti v hrambo najbližji policijski postaji oziroma jo o tem obvestiti (npr. kadar gre za bombe, granate, mine in druga eksplozivna sredstva). Nad najdenim orožjem pa lahko posameznik pridobi lastninsko pravico v roku enega leta, če se ne javi lastnik, ki bi zahteval izročitev orožja. Če ste torej najditelj, ki je za orožje pridobil lastninsko pravico, se vam lahko na vašo prošnjo, ki mora biti podana v roku enega meseca (po pridobitvi lastninske pravice) na pristojni upravni enoti, izda orožna listina, ob tem, da izpolnujete zgoraj navedene zakonske pogoje. Izdaja listine ni mogoča za prepovedano orožje, ki se izroči brez odškodnine ministrstvu za notranje zadeve (npr. avtomatsko strelno orožje, vojaško orožje, strelivo s prebojnim, eksplozivnim ali vnetljivim učinkom).

Zaradi lastne varnosti in varnosti drugih oseb ter da bi se izognili neželjenim dogodkom, želimo izpostaviti obveznost in hkrati odgovornost zbirateljev, da ste skrbni in pravilno ravnate pri nabavi, posesti, prenašanju, izposoji, prodaji, menjavi, vzdrževanju, ravnanju in hrambi vašega orožja. Vsem zbirateljem želimo veliko zbirateljskih uspehov.

Podrobne informacije lahko dobite na upravni enoti Žalec, lahko pa nas pokličete tudi na številko 03/713 51 20 ali nam pišete na e-naslov ue.zalec@gov.si.

SIMONA STANTER

Policijska kronika – julij in avgust 2016

19. 7. 2016 je PP Žalec obvestil občan o tatvini in poškodovanju počitniške prikolice na Polzeli. Z zbiranjem obvestil je bilo ugotovljeno, da je neznan storilec v noči s 16. 7. na 17. 7. 2016 pristopil do parkirane počitniške prikolice na travniku ob stanovanjski hiši v naselju Polzela. Nato je iz omenjenega vozila odtujil registrsko tablico št. KR CK-103 ter priklop oziroma vlečno kljuko, s tem pa lastnika počitniške prikolice oškodoval za okoli 150 evrov.

Prav tako so policisti PP Žalec v juliju obravnavali dve prometni nesreči, in sicer se je prva zgodila v Podvinu, v njej je bil udeležen mladoletnik, ki je padel s kolesom z motorjem. Zoper omenjenega so policisti napisali obdolžilni predlog na sodišče za prekrške. Druga prometna nesreča se je zgodila v krožišču za smer Tovarne nogavic Polzela, kjer je znani voznik trčil v dva prometna znaka in s kraja nesreče odpeljal. Povzročitelj je bil s pomočjo občanov izsleden, izdan pa mu je bil plačilni nalog.

14. 7. 2016 so bili policisti PP Žalec obveščeni o kršitvi javnega reda in miru v zasebnem prostoru, kjer naj bi v stanovanju stanovanjskega bloka v naselju Polzela stanovalci poslušali glasno glasbo, kar je motilo občane pri nočnem počitku. Policisti so ob interveniranju zagotovili nočni mir, kršitelj pa jo je tokrat odnesel z opozorilom.

Policisti PP Žalec so v mesecu juliju na Železniški postaji Polzela opravili zaseg prepovedane droge, zoper kršitelja pa je bil uveden hitri postopek pri prekrškovnem organu PP Žalec.

12. 8. 2016 okoli 1. ure so bili policisti PP Žalec obveščeni o vlomu v Drogerijo TUŠ v objektu Tuša na Polzeli. Ugotovljeno je bilo, da sta dva storilca iz trgovine odnesla večjo količino parfumov. Po hitri intervenciji policistov PP

Žalec sta bila storilca prijeta, zoper oba pa sledi kazenska ovadba na pristojno sodišče.

Prav tako so policisti PP Žalec v mesecu avgustu obravnavali prometno nesrečo, ki se je zgodila na Polzeli. Voznica osebnega avtomobila je z vozilom zapeljala s ceste in trčila v grm. Povzročitelj je bil izdan plačilni nalog.

Drugih varnostno problematičnih dogodkov policisti PP Žalec na območju Občine Polzela niso obravnavali.

Posebej pa je treba opozoriti udeležence v prometu, da se je s septembrom začelo novo šolsko leto in posledično je na cesti več otrok. Ob začetku vsakega šolskega leta je na cesti veliko razigranih otrok, ki še ne poznajo nevarnosti v prometu. Na cestah veliko pogostejše kot med počitnicami srečujemo otroke, med njimi se jih mnogo poda v šolo prvič. Skrb za tiste, ki prvič stopajo na šolske poti in ne poznajo nevarnosti, s katerimi se lahko srečajo na šolski poti in v vsakdanjem prometu, je izjemno pomembna. Ob tem pa seveda ne smemo pozabiti tudi na učence, ki se po dolгих počitnicah vračajo v šole in so še razigrani.

Otroci so kot prometni udeleženci nepredvidljivi, prometne predpise si razlagajo po svoje (predvsem prometne znake, ki obveščajo o varni hoji), poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu.

Zato je zagotavljanje varnosti otrok v prvih septembrskih dneh ena izmed najpomembnejših nalog policije. Vozniki, poskrbimo, da bodo naši otroci na svoji šolski poti varni!

GORAZD TRBOVŠEK

Zdaj hitreje in bolj varno v dolino

Zadnji izmed štirih obnovljenih cestnih odsekov, cestni odsek v dolžini 650 m, ki pelje v Založah do kmetij Žgank in Pusovnik, so predali namenu tretjo avgustovsko soboto popoldne.

Slavnostnega odprtja se je udeležilo veliko krajanov, zbrane pa sta v imenu občanov tega predela Založ uvodoma nagovorila Bogomir Žgank in Bogdan Pusovnik. Vsem sta se zahvalila za po-

moč pri izgradnji tega odseka ceste. Tudi polzelski župan Jože Kužnik ob besedah zahvale ni skrival zadovoljstva, da sta ti dve kmetiji dobili posodobljeno in z asfaltom prevlečeno cesto. Zdaj bo življenje mnogo boljše, saj na tem odseku ceste ne bo več jam, prahu ...

Da je bilo odprtje še bolj slovesno, so poskrbeli s harmoniko Mark Likeb in Milan Fužir, violino sta igrala Kristina Žgank in Duo Pustinek, vezni tekst sta brala Barbara Žgank in Metod Pusovnik. Simbolično so s prerezom traku nov asfaltirani odsek ceste predali namenu Marija Žgank, Justina Pusovnik, v imenu izvajalca del Avgust Kumer in župan Jože Kužnik. Po blagoslovu, ki ga je opravil domači župnik Jože Kovar, je na kmetiji Žgank sledilo veselo druženje, za prigrizek in pijačo pa sta poskrbeli obe kmetiji.

TONE TAVČER

S simboličnim prerezom traku je cestni odsek v Založah odprt.

Zakaj graditi dve štiripasovnici, če bi ena zadostovala?

Zveza civilnih iniciativ Braslovče, Polzela in Šmartno ob Paki je pod največjim slovenskim kozolcem v Braslovčah pripravila tiskovno konferenco, na kateri je ponovno predstavila svoja stališča o trasi tretje razvojne osi med Velenjem in avtocesto A1. Opozorila je tudi na nespametno trošenje javnega denarja, ki izhaja iz predloga nove resolucije o nacionalnem programu razvoja prometa Republike Slovenije.

Zveza civilnih iniciativ je na tiskovni konferenci ponovno predstavila svoje argumente proti trasi hitre ceste F2-2 med Velenjem in avtocesto A1. Po njihovih besedah v bistvu ne gre več za optimizirano traso F2, ki je bila obdelana v študiji variant iz leta 2008, ampak za tako spremenjeno traso, da bi morala biti ocenjena in primerjana z vsemi kriteriji, kot v študiji preostale trase. V primerjavi s traso F6 od Velenja do Arje vasi je s 308 milijoni evrov po oceni civilnih ini-

ciativ in neodvisnih strokovnjakov trasa F2-2 za kar 188 milijonov evrov dražja, zahteva rušenje veliko stanovanjskih objektov in najbolj uniči kmetijsko zemljo ter pobočje Gore Oljke. Kot so poudarili govorci na tiskovni konferenci, je poleg tega ministrstvo za infrastrukturo sredi letošnjega julija predstavilo predlog resolucije o nacionalnem programu razvoja prometa Republike Slovenije, iz katerega izhaja, da država načrtuje do leta 2022 ob hitri cesti Velenje-Šentrupert v štiripasovno cesto rekonstruirati tudi državno cesto Velenje-Arja vas.

Dejstvo, da država želi najprej izsiliti dražjo in prometno manj učinkovito traso Velenje-Šentrupert (F2-2), nato pa še zgraditi cenejšo in bolj nujno Velenje-Arja vas (F6), nakazuje na javnosti skrite zasebne interese, saj v dosedanjih javnih soočenjih predstavniki države niso znali pojasniti razlogov za gradnjo dveh cest. To spominja na izčrpavanje države

s Teš 6, ko naj bi blok 6 nadomestil stara dva bloka, po njegovi izgradnji pa želijo posodobiti še druga dva, so poudarili predstavniki civilnih iniciativ.

Ministrstvo za okolje in prostor, ki vodi postopek umeščanja tretje razvojne osi, tudi ne upošteva ugotovitve vladne medresorske delovne skupine iz leta 2011, ki je svetovala, naj se namesto izgradnje nove F2-2 posodobi obstoječo Velenje-Arja vas. Prav tako tudi ne upošteva podpore 19 županov Savinjske regije po trajnostnem umeščanju trase med Velenjem in Celjem, so poudarili na tiskovni konferenci. Pobudnik peticije županov je polzelski župan Jože Kužnik.

Predvsem pa želijo civilne iniciative javnost seznanjati s svojimi argumenti in upajo, da bodo morda vendarle uslišane. Tudi tako, da bodo lahko svoje argumente predstavile vladi.

TONE TAVČER

Fontana piva Zeleno zlato v Žalcu odprta

Tokratni praznik Občine Žalec je bil poseben in drugačen, saj je občina končala enega izmed najdržnejših projektov v zadnjem času. Gre za projekt, s katerim želi dediščino hmeljarstva v Savinjski dolini povezati z izrazom sodobnega časa. In kot se je izrazil žalski župan Janko Kos, je edinstvena fontana piva v Evropi poklon vsem generacijam hmeljarjev.

Odpertja so se udeležile vse dosedanje Hmeljske princese in vsi dosednji Hmeljski starešine

Fontana v soju svetlobnih efektov

Fontana Zeleno zlato bo odprta do konca oktobra.

Veliko se je govorilo in penilo okoli projekta fontane piv. Končni izdelek je občina v torek, 6. septembra 2016, predstavila svetu. Odpertje so si ob zvočni in svetlobni kulisi ogledali številni donatorji in podporniki projekta. Med njimi je bil tudi predsednik Turistične zveze Slovenije Peter Misja, ki verjame v uspeh.

Na inovativnost stavi tudi gospodarski minister Zdravko Počivalšek, ki pa se, podobno kot tudi župan Janko Kos in vsi, ki so pri snovanju edinstvene fontane sodelovali, zaveda, da bo treba projekt še nadgraditi in da zgolj postavitev fontane še ne bo prinesla zelenega turističnega obiska.

Fontana je zasnovana simbolno kot hmeljska kobula, izražena v dveh polkrogih oziroma fontanah: pivski in vodni. Na zunanji stenah fontane je nameščena oksidirana bakrena čipka, ki simbolizira pivsko peno. Pod betonsko ploščadjo premera 18 metrov, na kateri sta fontani, je na globini treh metrov prostor, t. i. strojnica površine dobrih 60 m², kjer je nameščena vsa potrebna tehnična oprema za delovanje obeh fontan. Tehnologija s tehnično rešitvijo je rezultat razvoja lokalnih podjetij in vključuje rešitve s področja informacijskih tehnologij, posebnih elektronskih komponent ter elementov, združenih v sistem točenja piva. Zbir vseh teh tehnologij je unikatna rešitev, ki omogoča inovativno točenje piva.

Na pivskem delu fontane se ob prisotnosti pooblaščenih osebe z avtorizacijsko kartico iz zemlje dvignejo točilni sistemi, ki gostu natočijo zeleno pivo. Na fontani so na pokušini le piva, ki vsebujejo kakovosten slovenski hmelj iz Spodnje Savinjske doline. Obiskovalec si za šest evrov kupi poseben pivski vrček, ki ga je oblikoval svetovno priznani oblikovalec Oskar Kogoj, izdelali pa so ga v Steklarni Hrastnik. Na čipu, ki je nameščen na vrčku, je informacija, da si lahko petkrat natoči deciliter izbranega piva. Fontana bo odprta do konca oktobra, ponovno pa jo bodo odprli aprila prihodnje leto.

Slavnostno odprtje je obogatil kulturni program, v katerem so obiskovalci in povabljeni prisluhnili odlomkom Gobjeve operete Hmeljska princesa v izvedbi Andreje Zakonjšek Krt, Tima Ribiča, Roka Šošterja, Primoža Krta, Danija Šlogarja in Irene Kralj. Slavnostnim govornikom (ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravku Počivalšku, predsedniku TZS Petru Misji in županu Janku Kosu) se je na odru oziroma kar na vrhu fontane pridružil politično korekten igralec in stand up komik Tadej Toš, ki je v svojem slogu, z obilico humorja in še več resnice nagovoril zbrane. Blagoslov nove fontane pa je opravil celjski škof Stanislav Lipovšek.

TONE TAVČER

Za razvoj tovarne nogavic Polzela 1,5 milijona evrov

Po izredni skupščini je predsednik uprave Marko Klemenčič povedal, da so lastniki družbe Polzela z dokapitalizacijo v višini 1,5 milijona evrov ustvarili pogoje za njeno nadaljnje poslovanje in razvoj. Za dokapitalizacijo so se odločili na podlagi načrta finančnega in poslovnega prestrukturiranja družbe, ki temelji na novi programski in prodajni strategiji. Ta se je že začela izvajati, njena osrednja stebra pa sta krepitev lastne blagovne znamke v segmentu višjega srednjega razreda na trgih, kjer je Polzela že bila prisotna, in razvoj nogavic z visoko dodano vrednostjo za tuje blagovne znamke iz sveta mode in športa.

Polzela se želi razviti v uspešnega evropskega proizvajalca in prodajalca funkcijskih nogavic. Želijo postati znamka, ki se jo na podlagi pozitivne izkušnje s ponosom priporoči najboljšemu prijatelju. Z izpopolnjeno kolekcijo poslovnih, pristočnih in športnih nogavic želijo postati prepoznavni po funkcijskih nogavicah za dobro počutje doma, v službi in pri rekreaciji.

Po besedah predsednika uprave Marka Klemenčiča bo »nadaljnji razvoj družbe temeljil na vrednotah, ki jih pooseblja Polzela in so rezultat dela in razvoja več generacij že skoraj 90 let. Tako bodo naši izdelki temeljili na uporabi specifičnih znanj, inovativnih pristopih pri uvajanju novih materialov in sodobnih prodajnih poteh«.

Izredna skupščina Polzele, na kateri so največji delničarji prednost dali Republiki Sloveniji in Slovenskemu državnemu holdingu (SDH), da sta »lahko« dokapitalizirala Polzelo, je potekala kot po maslu. Obstoječi delničarji so se strinjali z zmanjšanjem kapitala družbe na nič evrov ter z izključno pravico Republike Slovenije in SDH do dokapitalizacije družbe ter skupščino končali v vsega pol ure.

Strategija repozicioniranja Polzele temelji na vrednotah družbe, ki so usposobljenost, predanost, poštenost, prilagodljivost in priročnost. Družba bo pri svojem delovanju ažurno sledila trendom v nogavičarstvu, predano upravičevala zaupanje zadovoljnih kupcev in poslovnih partnerjev ter s konsistentnim izvajanjem strategije postajala zaželen del garderobe tistih kupcev, ki si želijo udobja in vrhunskih materialov. Hkrati pa se nadaljuje tudi finančno in procesno prestrukturiranje, ki temelji na kapitalski ustreznosti podjetja, zadostnem obratnem kapitalu in energetski in procesni optimizaciji. Podjetju so v naslednjih letih potrebne tudi nove investicije v proizvodnjo in posodobitev razvojnega oddelka. Pomemben del prestrukturiranja bo tudi stroškovna optimizacija na vseh ravneh poslovanja družbe.

Uprava družbe deluje s ciljem, da bo v najkrajšem možnem času dosežen preobrat poslovanja in ustvarjen ustrezen donos za lastnike. Že zdaj znano dejstvo pa je, da zdajšnji lastniki na Polzeli ne bodo ostali prav dolgo – SDH kot delno zasebni lastnik namerava to ostati največ do leta 2020.

TONE TAVČER

Garant bo naprodaj po delih

Po štirih letih, odkar je bil po sklepu sodišča o ustavitvi prisilne poravnave zoper družbo Garant Polzela sprožen stečajni postopek, je stečajni upravitelj Tomaž Kos razpisal še četrto javno dražbo za prodajo nepremičnega in premičnega premoženja te družbe. Prvič premoženje nekdanjega pohištvenega giganta prodaja po delih.

Kot je pojasnil stečajni upravitelj družbe Garant Polzela Tomaž Kos, se je po treh neuspešnih poskusih prodaje poslovnih proizvodnih prostorov družbe kot celote odločil, da območje razdeli na šest smiselnih delov in jih ponudi trgu. »Za takšen pristop sem se odločil na podlagi izkazanega interesa morebitnih kupcev.« Pred tem je upravitelj naročil natančno geodetsko izmero vseh parcel, cene posameznih »kompletov« pa je potrdil tudi upniški odbor. Če bi Kosu po izključni ceni uspelo prodati vseh šest delov, bi na račun podjetja v stečaju prišlo nekaj manj kot dva milijona in 183 tisoč evrov.

Za proizvodne prostore s kotlovnico in dvorišči ter urejeno komunalno infrastrukturo in delom dovozne ceste v skupni izmeri 4679 kvadratnih metrov površin želi stečajni upravitelj iztržiti približno 1,5 milijona evrov. Na 752 tisoč evrov so ocenjeni samostojni skladiščni prostori in pripadajoče dvorišče v izmeri

11.355 kvadratnih metrov. Za upravno stavbo s trgovino in lesnim skladiščem želi upravitelj iztržiti 383 tisočakov, za servisni del s skladiščem pa dobrih 200 tisoč evrov. Ločeno Kos tokrat prodaja tudi parkirišče pred vhodom, skupaj z gasilskim domom ter jedilnico z dvoriščem.

Upravna stavba s trgovino in gasilski dom

Trenutno je v Garantu najemnikov deset, večini se pogodbe o najemu iztečejo konec prihodnjega leta. Vsak mesec pa se z najemninami na račun podjetja šteje 11.500 evrov.

TONE TAVČER

Obiranje hmelja v Savinjski dolini nekoč

ČAS, KI GA NE BO VEČ – OBIRANJE HMELJA NEKOČ

Čas okoli velikega šmarna (15. avgusta) je včasih pomenil opozorilo na iztekajoče se poletne počitnice, predvsem pa je pomenil začetek obiranja hmelja v Savinjski dolini. Dan se je že obesil in je postajal krajši. Jutra so kar naenkrat postala hladnejša in meglena.

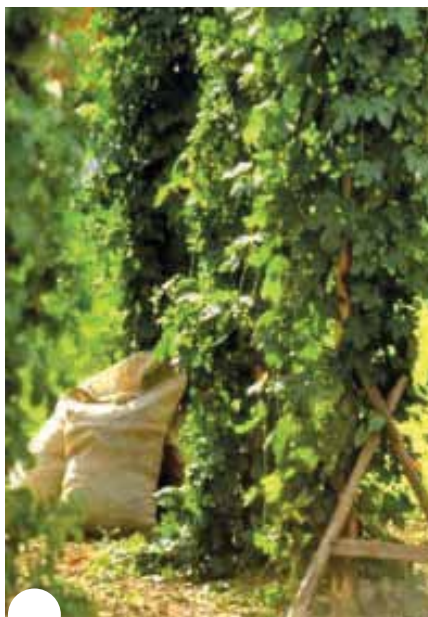
To je bil včasih resnično pravi praznik, ko se je naša, sicer precej dolgočasna dolina, napolnila z veselimi obiralci hmelja. V tistih časih jih je največ prihajalo iz okolice Varaždina z vozovi in vlaki. V sušilnici so bile na tleh druga ob drugi s kožuhinco (posušeno listje od koruske, ki ostane po kožuhanju oziroma ličkanju) napolnjene velike jutaste vreče za hmelj. To so bili nekakšni jogiji – pogradi za naše obiralce hmelja. V tistih časih hmelj še ni rasel v žičnicah, temveč se je vzpenjal po visokih preklah – hmeljevkah, ki so jih po obiranju hmelja do druge sezone lepo zložili v stoječo kopico in so bili dolgo nekakšen simbol Savinjske doline.

Obiralci hmelja so zjutraj vstajali ob zori. Naše mamke so jim za zajtrk po navadi pripravile mleko, belo kavo, kruh ali pa žgance. Jutra so bila meglena in rosa se je še zibala na hmelju, ko so že odri-nili na njive. Pred neprijetno mokroto in ostrimi hmeljskimi panogami so se zjutraj včasih zaščitili tako, da so si iz jutastih vreč naredili improvizirane pelerine. Vogal vreče so vtaknili v drug vogal in tako dobili nekakšno dolgo kapuco, ki so si jo nato poveznili čez glavo in zaščitili tudi del trupa.

Z njimi so na hmeljišča odhajali tudi štangarji. To so bili močni fantje, ki so z mačkom privzdignili hmeljevko, da jo je potem obiralca lahko naslonila na lesen križ in obrala hmeljske kobule. Maček se je reklo napravi, s katero je štangar lažje privzdignil hmeljevko iz zemlje. Zakaj se je reklo tej napravi ravno maček, pa res ne vem. So pa bili ti štangarji res pravi mački in so jim šle po glavi same neumnosti.

Hmeljske kopice

Vreče z že nabranim hmeljem. Pred hmeljevko je lesen križ, na katerega so obiralci pri obiranju naslonili hmelj.

Obiralke

Ko se je hmeljevka naslonila na križ in so se obiralke pripravile na obiranje, je bilo zelo pomembno, kakšno pozicijo so si zagotovile glede na hmeljevko. Po navadi so stare obiralke nahecale mlajše, naivne in neizkušene, da so se postavile k spodnjemu delu hmeljevke, kjer so bile drobne kobule, ki so jim pravili muhe. Na zgornjem delu, kjer je trta hmelja naredila tako imenovani koš, pa so bile lepe in debele kobule. Seveda je bilo kmalu tudi tem naivnicam jasno, da je košara prej

polna pri zgornjem kot pa pri spodnjem delu hmeljevke. Obiralke so si po navadi pletene košare privezale okrog pasu z vrvico ali kar s pasom in nato hitele nabirat kobule vanjo. Je bilo pa pomembno, kako so bile obrane.

Gospodarji so bili precej strogi, če kobula ni bila lepo obrana in je bila »scufana«. Kar hitro so takšno nemarnost kaznovali pri merjenju in odšteli kakšen vrh pri škaflu. Če pa je bilo preveč listja

Merjenje nabranega hmelja

med hmeljem, so razgrnili žaklje po tleh in nepazljiva obiralca je izgubljala dragocen čas z odbiranjem hmeljskega listja od kobul. Zares pridne obiralke so na dan lahko nabrale tudi okoli trideset škafov hmelja. Pri merjenju, ki ga je po navadi opravil gospodar sam, so se delile balete – kartonasti listki z označbo nabrane količine hmelja. Med mero se je po navadi na njivo prinesla pijača za žejne obiralce hmelja. Za starejše in moške je to bil star jabolčnik, za mlajše pa brezalkoholni sladek jabolčnik.

Ko je bila hmeljevka lepo do čistega obrana, je bilo treba hmeljski trs potegniti s hmeljevke in ga zviti ob brazdo. Po koncu obiranja so se nato trsi pobrali in se posušeni skurili. Prav tako so se tudi gole hmeljevke čez zimo lepo postavile v značilne kopice, ki so nato stale na njivah do naslednje pomladi.

Do mere so obiralke hmelj sipale v žaklje, ki so jih morale imeti v senci, da hmelj ni ovenel. Na mero so prihajali parkrat na dan. Okoli poldneva pa so kar na polje pripeljali tudi južino za obiralce. Po navadi so težke železne kante, ki so se drugače uporabljale za shranjevanje svinjske masti, napolnili s toplimi kmeč-

kimi kumarami, stročjim zabeljenim fižolom, kakšnim ješprenjem in podobno. Vsak izmed obiralcev je dobil svojo menažko in žlico. Posedli so po brazdah, se poskrili v senco, malo pokramljali in na hitrico pojužinali. Zvečer so obirali, dokler se je kaj videlo, nato pa so se počasi odpravili proti kmetijam na večerjo in k počitku. Obiralci so po navadi med potjo domov peli. Po večerji so se malo umili, prešteli balete in jih skrbno spravili. Zgodila se je tudi kakšna mala kraja teh balet in je včasih šel celodnevni trud in garanje v kakšen napačen žep.

Vse sorte se je dogajalo med obiranjem hmelja. Porajale so se nove ljubezni, pa tudi kakšne prepovedane. Kakšna je morala zaradi tega tudi predčasno domov. Druge so zaradi ljubezni, ki so jo našle v Savinjski dolini, ostale tu za vedno. Nekateri niso zmogli zgodnjega vstajanja in vsakodnevnega garanja, pa so se zmenili, da so jim od doma poslali telegram, naj se nujno vrnejo domov, češ da jim umira mati. Pa so naslednje leto spet prišli, da si zaslužijo nekaj denarja, po navadi mladina za knjige za novo šolsko leto. Spet so precenili svo-

jo vzdržljivost in tako je nekaterim mati umrla skoraj vsako leto, revica!

In tako je šlo dan za dnem. Kupček balet pri obiralcih se je večal, hmeljišča so se praznila in na začetku septembra je bil ponavadi likof. Za likof so se obiralke še posebno potrudile. Po vrtovih so narabutale vse polno cvetja in z njim okrasile hmeljske koše, vozove, konje in pozneje traktorje. Zadnjo mero so pospremile z njive z glasnim petjem in vriskanjem. Čez celo vas do doma se je razlegalo: Veselo, veselo, Zagorci, vesele naravi mi smo svi! Mi se znamo veseliti, Bog nas nek poživi! Potem ko sta jih doma pričakala še žganje in vino, je padla tudi kakšna Majka Božja Bistrička. Gospodinja je za zvečer pripravila pravo pojedino, na kateri ni manjkalo ne potice in ne mesa, pa tudi pijače je bilo dovolj. Pelo in plesalo se je pozno v noč in pozabljene so bile vse bolečine ter vsi prepiri. Naslednje jutro so se dragocene balete pretopile v denar in eni bolj, drugi malo manj zadovoljni so se obiralci porazgubili po svojih domovih. In Savinjska dolina je zopet potihnila ter se pogreznila sama vase.

Takole se je domov peljala mera.

Vzporedno z obiranjem je v kmečkih sušilnicah potekalo tudi sušenje hmelja. Če kmet ni hotel izgubiti kakovosti ob predaji suhega hmelja v prodajo, se je moral posvetiti vsaki najmanjši podrobnosti. Osnova za sušenje so bile lepo in pravilno obrane hmeljske kobule. Preveč listja med njimi bi prav tako poslabšalo kakovost, zato so bili gospodarji tako strogi pri merjenju na hmeljiščih.

V sušilnicah so bile ogromne peči, ki so se kurile z velikimi kosi premoga tako, da se je vseskozi vzdrževala pravilna temperatura, pomembna pa je bila tudi vlaga. Ob peči je bila naprava, na kateri sta bili zelena in rdeča lučka. Kadar je zasvetila rdeča, je pomenilo alarm, ker temperatura ni ustrezala normativu. Sušilo se je noč in dan. Med obiranjem hmelja se je malo spalo. Delalo se je pozno v noč in vstajalo zarana. Sušilnica je bila kot nekakšen pravljичni prostor. Oh, to so bili časi! Kljub težkemu življenju so se ljudje znali tudi povесeliti.

Jeseni je to sušilnico napolnil hmelj. Vseposod je dišalo po lupulinu iz posušenih hmeljskih kobul. Tudi za suhi hmelj ni bilo dobro, da bi nanj sijalo močno sonce, zato so tudi takrat zastirali okna.

Sušenje se je začelo tako, da se je obran hmelj v velikih hmeljskih koših z dvigali (»aufcugi«, kot smo jim lepo po domače rekli), pripeljal do sušilnice. Ta je bila zgoraj pod streho. Manjši prostor, kot nekakšna savna. Dobro izolirana in oblečena v les. Tu se je sveži hmelj lepo enakomerno razprostrl po mrežnati podlagi. Preko sušilnice je bila nekakšna lesena lestev v horizontali. Tako je sušilec imel pristop do vsakega sušilnega kotička, da je z lesenimi grabljami lepo in previdno

Prevoz baliranega hmelja na odkup v starih časih

razgrabil hmelj in ga poravnal. Sušači so se zelo trudili dobro posušiti hmelj, da ga je bilo ob prodaji čim več ocenjenega z razredom a1.

Nadstropje pod sušilnico so se v steni skrivali ogromni predali, v katere se je spuščal posušen hmelj. Sušač je vedno med prsti preizkušal, ali je dovolj posušen, vendar ne presušen, in kakšen je vonj lupulina. Joj, kako je prijal ta vonj, ni čudno, saj pravijo, da pomirja. Posušen hmelj se je s posebno loputo tako, da se je dvignila mreža, nato spustil v še večje koše. Nato pa se je spravil na kup posušenega hmelja v sušilnici, da »odogne«, kot so rekli, oziroma da se uleži.

Prostor v sušilnici, kjer se je hranil posušen hmelj, je moral biti do čistega pometen in brez prahu. Svež suh hmelj je bil lahek kot perešček, zato se ga ni smelo dajati na kup z lopato, še pometati ne, ker bi posušene kobule takoj razpadle in dragoceni lupulin bi šel v nič. Z velikim lopatom, podobnimi tistim za kidanje snega, in z velikimi metlami so z mahanjem po zraku v pravo smer samo s tako ustvarjenim vetrnim spravljali posušene kobule na kup.

Ko je bil hmelj dovolj uležan, se je basal v ogromne žaklje oziroma bale. V sušilnici, kjer je bil hranjen, je bila v tleh okrogla odprtina, kamor se je vpel zgornji rob jutaste bale. Hmelj se je polnil do vrha, nato pa se je še s posebno stiskalnico stisnil, da je šlo čim več hmelja v balo.

Včasih se je zgodilo, da je bila sila premočna in je kakšen žakelj tudi počil.

To je pomenilo dodatno jezo in seveda delo. Ko je bila bala polna, jo je bilo treba previdno sneti iz obroča in v prostori eno nadstropje nižje, kamor je segala bala, odprtino na vrhu bale skrbno zašiti z ogromno iglo, v katero je bila vdeta močna vrstica. Bale so se nato naložile na voz in odpeljati jih je bilo treba na odkupno mesto, kjer so na podlagi pregledanega vzorca določili kakovost hmelja. In seveda, od kakovosti sta bila odvisna tudi cena in zaslužek za celoletno delo in trud.

Tako je bilo v starih časih. Z napredkom so najprej konje zamenjali s traktorji, nato pa še obiralce z obiralnimi stroji. Vedno hitreje in več se je delalo, in vedno manj se je veselilo in prepevalo. Še likofiniso bili več to, kar so bili nekoč.

Počasi pa tudi vzgajanje hmelja v Savinjski dolini vedno bolj zamira. Pravijo, da hmelj zadnja leta nima več prave cene. Da je hmelj z drugih področij konkurenčnejši.

Počasi tonejo v pozabo lepi običaji ob obiranju hmelja, izginja čudovit vonj zrelega in posušenega zelenega zlata. Izginja vesela pesem obiralcev. Žal naši otroci vsega tega ne bodo doživeli na svoji koži in ne bodo razumeli, zakaj je za starejše Savinčane odnos do hmelja tako spoštljiv in poseben. Nekateri pravijo, da bo vedno zeleno zlato – zlato njihove mladosti.

Ostajajo pa lepi spomini na mladost, na obiranje hmelja iz tistega časa – časa, ki ga žal ne bo več.

PO OČETOVEM PRIPOVEDOVANJU
ZAPISAL BLAŽ TURNŠEK.

Delo na hmeljski sušilnici

UNIFOREST

HIŠNI SEJEM & 3. SEKAŠKO TEKMOVANJE

Sobota, 15. 10. 2016

Od 9. do 17. ure

Latkova vas, Prebold

**Zabavali vas bodo
IGOR in ZLATI ZVOKI.**

**Za jedačo in pijačo bo
poskrbljeno.**

**V ČASU SEJMA V PRODAJALNI UNIFOREST
RAZVESELJUJEMO S POPUSTI.**

T: +386 3 777 14 23 | E: prodajalna@uniforest.si | www.uniforest.si

Intervju z Bernardko Sopčič, ravnateljico Osnovne šole Polzela

Sama zase pravi, da je dosledna in pravična, da je vesele narave in da se rada smeji. Tudi jaz sem jo tako spoznala.

Prijetno je poklepetati z njo, ker posluša in sliši. Govori umirjeno, a jasno in odločno. Sporoča, da ve, kaj hoče. Čutiti je njeno odgovornost in predanost delu, ki ga opravlja. Elegantna urejenost je njena stalna spremljevalka.

Pravi tudi, da je rada v dobri družbi in da so ji v veselje lepe stvari. Zdi pa se ji, da še ima kakšen talent, ki ga trenutno ne more udejanjiti.

Ujeli smo vas tik pred začetkom pouka, ko je dela najbrž še več kot sicer. Kako potekajo dnevi tik pred?

V tem trenutku je res prava evforija. Ogromno je priprav, sklepanja dogovorov, načrtov. V šoli in vrtcu pripravljamo več načrtov. Načrtujemo vse dejavnosti, seveda ne le do konca koledarskega leta, pač pa do konca šolskega leta. Pri tem si zelo pomagamo, usklajujemo se na sestankih, povemo svoja mnenja. Vsi pa se že neizmerno veselimo otrok in jih nestrpno pričakujemo.

Kje in kako ste preživeli počitnice?

Velik del počitnic sem bila v službi. Vzela pa sem si čas tudi za svojo družino. Žal mi zanjo čez leto zmanjkuje časa. V najožji družini smo trije. Čeprav je hči stara že 18 let, se rada druži z nama. Vedno se imamo zelo lepo, veliko se smejimo, radi smo v naravi. Družina je pristan, v katerega se radi vračamo. Zlasti poletje je tisti čas, ko se mi tega še posebno zavemo. To nas vedno napolni z novo energijo.

Kako poteka prvi šolski dan?

Vsako leto se zberemo v športni dvorani, ker je to največji prostor na matični šoli. Najprej se prijazno pozdravimo, si povemo kakšno lepo besedo, potem se otroci spoznajo z razredničarkami, ki jih popeljejo v učilnico in postopoma že začne pouk.

Prvošolčke spoznamo ob posebnem dogodku ob 10. uri na matični in ob 12. uri na podružnični šoli. Ti trenutki so še posebno slovesni za najmlajše, njihove starše, vsako leto znova tudi za nas. Dogodku slovesnost daje tudi navzočnost najvišjih

predstavnikov lokalne skupnosti, predvsem gospoda župana in podžupana.

V vrtcu je nekaj uvajanja. Novinci pridejo že kakšen dan prej, nekateri otroci hodijo v vrtec redno tudi med počitnicami, nekateri pa se vrnejo prvega septembra.

Ravnateljica na Osnovni šoli Polzela ste četrto leto. Kje in kaj ste delali pred tem?

Prihajam iz Gotovelj pri Žalcu, tam sem doma. Sicer pa sem pred to službo 20 let poučevala v Osnovni šoli Šempester, kjer sem si pridobivala dragocene izkušnje, predvsem pa dragocene spomine. Z veseljem se spomnim vsake generacije, vsake nadobudne glave. Prav ponosna sem, ko kdaj srečam koga, ki mi pove, da se je odločil za študij kemije ali biologije, ker sem ga navdušila za ta predmet.

Zdi se mi lepo dopolnilo, da učitelj postane ravnatelj, ker le ta pozna vse prednosti in pomanjkljivosti učiteljskega poklica. Menim, da je uspešen vodja lahko le tisti, ki pozna delo, težave in stiske sodelavcev.

Kaj je v vas zbudilo željo biti ravnateljica?

Dvajset let je dolgo obdobje. Včasih se vprašaš, kaj bi še lahko počel. Kot učitelj nimaš veliko možnosti napredovanja. Najprej si dejaven v svojem okolju, nato med kolegi iste stroke, v sorodnih institucijah. Z izkušnjami in uspehi lahko pridobiš takšne in drugačne nazive. Lahko poučuješ v osnovni šoli, lahko razmišljaš o poučevanju na srednji šoli, lahko pa postaneš ravnatelj. Rekla sem si, zakaj pa ne

bi poskusila. Bila sem izbrana na prvem razpisu, na katerega sem se sploh prijavila. Če ne bi bila izbrana, najbrž ne bi nikoli več poskusila. Moje načelo je, da te pot vedno pelje tja, kamor te mora. Pripeljala me je na Polzelo.

S kakšno vizijo vodenja šole in kolektiva ste prepričali tiste, ki so se odločili za vas?

Spoštujem ljudi, ki spoštujejo sočloveka. Ki se ne postavljajo nad druge, ampak cenijo njihovo strokovnost, podkovanost, njihove izkušnje. Učitelji moramo biti tisti, ki vodimo, svetujemo, pomagamo pri iskanju znanj, enaka pa je tudi naloga ravnatelja. Ravnatelj vodi kolektiv, ki je visoko usposobljen, zelo izobražen, in tu si avtoritativnosti ne znam predstavljati. Sodelavci potrebujejo nekoga, na katerega se lahko zanesejo, ki jih posluša, ki jim pomaga, ki nekako bdi nad njimi, in to je moja vizija. Biti torej enak med enakimi.

Nikoli si ne dovolim trditi, da delam vse prav, da ne delam napak, kajti nobena stvar v naravi ni stoodstotna, torej tudi ljudje ne. Poleg tega smo skupaj močnejši, če znamo stati skupaj.

K Osnovni šoli Polzela spadata tudi Podružnična šola Andraž in pa vrtec.

Podružnične šole vedno delujejo nekoliko drugače. Tam je manj otrok. Pri nas jih je okoli 40 v šoli in okoli 25 v vrtcu. Takšna šola deluje kot majhna družina. Kljub načrtanemu urniku vse poteka nekoliko drugače. Ker sama prihajam z vasi, mi je ljubo priti v Andraž, kjer se čuti sožitje med krajan in šolo. Šola živi in diha z njimi, kar je tudi prav, kajti le tako lahko podružnica preživi. Spodbujam jih k sodelovanju, ki ga negujejo že vsa leta, tudi pred mano. Ponosna sem, ker smo lahko s šolo in vrtcem del dogajanja v kraju.

Najbrž ni lahko biti ravnatelj šole in vrtca? Se vam zdi ta povezava oziroma združenost primerna? V čem so prednosti?

Vedno najprej pomislim na prednosti za otroke, ki jih vidim predvsem v sodelovanju vrtca in šole. V času najzgodnejšega otroštva poskušamo vzpostaviti odnos ali pa tudi počutje, da so otroci, ki hodijo v vrtec, del velike družine, da ne začutijo strahu ali pa panike, ki se pogosto zgodi pri prehodu iz ene institucije v drugo. Do nedavnega so bile pri nas vrčevske igralnice del šole. Tudi to je bila dragocena izkušnja, saj je bilo medgeneracijsko povezovanje vsakodnevno. Zdaj ko tega ni več, vrčevski otroci prihajajo v šolo in šolski v vrtec, da se čim bolj zabriše ta prehod, ki bi bil lahko za koga tudi prepad. Po drugi strani pa se v tej organiziranosti povezuje tudi kolektiv, ki ga utrjuje soodvisnost. To se mi zdi velika prednost. Zagotovo je delo ravnatelja v taki organiziranosti napornejše, ker gre vendarle za dve instituciji, vendar me je tudi zaradi tega dejstva gnala želja postati ravnateljica. Prepričana sem, da je ta organiziranost v velik prid otrokom.

Kako velika je vaša šola? Koliko otrok in učiteljev je v njej?

Letos pričakujemo okoli 560 otrok v matični šoli, 42 v podružnici, v vrtcu pa okoli 270. Toliko otrok zahteva tudi veliko strokovnega kadra, zato naš kolektiv šteje okrog 120 zaposlenih. Čeprav nas je veliko, čutim, da delujemo kot družina. Sama se izjemno dobro počutim v kolektivu. Moji sodelavci so odprti, komunikativni,

prijazni, nasmejani, in to mi je najbolj ljub, čutim se sprejeta.

Kaj dela vaša šola posebej prepoznavno? Na kaj ste še posebej ponosni?

Že ko sem se odločala, da bi delala na polzelski šoli, sem vedela, da je šola prepoznavna po velikih in številnih projektih, ki jo delajo uspešno. Zdelo se mi je idealna šola z vsemi elementi in vsebino, ki sem jo želela sama, vključno s povezavo šole in vrtca. Kar z nekaj nazivi se lahko pohvalimo: ekošola, zdrava šola, zdrav in eko vrtec, imamo ekovrt, smo inovativna šola, še posebej pa smo ponosni, da je polzelska šola zelo plesna šola. Ta tradicija traja več kot deset let. Brez plesne dejavnosti si težko predstavljam Osnovno šolo Polzela. Junija smo dobili še naziv kulturna šola, kar si naša šola absolutno zasluži. Sodelujemo namreč na ogromno prireditvah, znamo se promovirati z lepimi dogodki.

Kako uspešni so vaši učenci na raznih tekmovanjih? In kako uspešni so pri nadaljevanju šolanja?

Tudi tu je tradicija. Ves čas spremljamo učence in moram povedati, da Osnovna šola Polzela slovi po izjemno kakovostnih znanjih, ki učence vodijo do velikih uspehov. Podajamo znanja, ki so predvsem življenjska, torej so uporabna na poti nadaljnjega šolanja, pa tudi sicer v življenju. Vedno se pozanimamo, kako uspešni so bili naši učenci v srednji šoli, in smo zelo ponosni, ker so vedno med najuspešnejšimi, kjerkoli že nadaljujejo šolanje.

Uspešnega dela šole si ne predstavljamo brez podpore in sodelovanja staršev. Starši in učitelji se ukvarjamo z vzgojo otrok, zato je prav, da smo na isti strani. Kakšno je to sodelovanje pri vas?

Menim, da je to sodelovanje odlično. Starši nam izkazujejo spoštovanje in občudovanje. Cenijo naše delo. Slovimo kot prepoznavna šola in vrtec tudi zaradi odličnega sodelovanja s starši. Smo odprti za pripombe, komentarje, po drugi strani pa sledimo svojim načelom, vrednotam in temeljnemu poslanstvu, ki ga

opravljamo, torej smo povsem predani poučevanju in vzgajanju. Vemo pa, da sama vzgoja v šoli ne bi bila učinkovita, če za njo ne bi stali starši oziroma družina, ki postavlja temeljne vrednote, na katerih lahko gradita šola in vrtec.

Je lahko učitelj prijatelj z učenci?

Menim, da ne. Če želiš ohraniti spoštovanje in avtoriteto, potem prijateljstvo ni prava beseda v odnosu učitelj – učenec. Kvaliteten odnos se ustvarja skozi odlično komunikacijo, z doslednostjo, jasno postavljenimi mejami in izraženimi pričakovanji. Predvsem pa je pomembno spoštovanje – obojestransko. Vsekakor pa mora biti meja, ker odrasli razmišljamo, čutimo, doživljamo drugače, kot otroci.

Nemalokrat in vse pogosteje slišimo, da otroci kličejo starše po imenu, mnogo staršev pa se pohvali, da so s svojimi otroki prijatelji. Se vam to zdi dobro?

Najbrž ni pomembno, kako se kličemo. Pomembno je, kako in s kakšnim tonom se pokličemo. Če to izraža dovolj spoštovanja, zakaj ne. Sicer pa sama menim, da mora biti jasen odnos tako med učiteljem in učencem kot med staršem in otrokom. Otrok mora vedeti, kje so meje in da vse ni dovoljeno.

Družba, ki nima jasno izraženih meja, ne more delovati po normalnih načelih. Ne nazadnje smo družba posamezniki, ki pa smo lahko uspešni le, če se znamo prilagajati oziroma znamo poiskati kompromise z drugimi. Vedno imamo pravice in obveznosti. Obveznosti predvsem zato, da ne kravimo pravic drugim. Mislim, da bo prišel trenutek, ko bo treba permisivno vzgojo zamenjati s kakšno drugo obliko in se vprašati, ali je res prav, da popuščamo na vseh področjih.

Kakšen mora biti danes učitelj, da ga učenci spoštujejo in mu sledijo?

Predvsem mora živeti tako, kot govori. Zame nikoli niso rekli, da sem fajn učiteljica, so pa vedno rekli, da sem dosledna in poštena. To pa mi pomeni ogromno, veliko več kot besedica fajn. Uspelo mi je ohraniti odnos učitelj – učenec in spoštovanje do učitelja. Nikoli se nisem postavljala nad koga. Še vedno menim, da

je pošten in odkrit učitelj tisti, ki ga otroci cenijo. Takih se tudi vedno radi spominjamo.

Ali je ravnatelj pedagoški vodja ali bolj menedžer?

Menim, da gre za tesno povezanost. Vedno rada stopim še v igralnico ali učilnico in se družim z otroki, rada se pogovorim z učiteljicami in vzgojiteljicami, seveda pa moram kot ravnateljica spretno voditi kader, finance, znati moram načrtovati in zadane naloge izpeljati. Seveda pa tudi marsikaj drugega, kar zahteva vodenje šole; biti psiholog, pravnik, mediator, moderator ...

Ob vsem tem so pomembni, če ne celo odločilni, podpora in pomoč sodelavcev ter odlično sodelovanje z lokalno skupnostjo. Menim, da sem deležna prav vsega, kar zagotovo olajša moje delo in pripomore k dobremu počutju, predvsem pa uspešnosti.

Kaj menite o pravicah in obveznostih otrok? So se pravice povzpele nad obveznostmi?

Večina otrok še vedno deluje po načelu dobro vzgojenih otrok, je pa res, da se morda večja število tistih, ki svoje pravice postavljajo pred pravice drugih, ki vedno bolj zahtevajo prednosti zase, težje pa obvladujejo obveznosti. Ampak menim, da se s primernim pristopom vendarle znajo primerno odzvati.

Se starši preveč vpletajo v strokovno delo šole?

Kdaj pa kdaj že, vendar za zdaj to pri nas sploh še ni pereča oziroma neobvladljiva težava. Poznati je treba pričakovanja in znati sklepati kompromise.

Kako bi strnili: kakšna je po vaše dobra šola, kakšen je dober učitelj?

Dobra šola je tam, kjer se vsi dobro počutimo. Da delujemo

kot skupnost, ki jo čutimo kot dom, družino. Če je dom kraj, kjer vedno grejejo sončni žarki, ko zunaj piha veter, lahko upravičeno trdimo, da je tudi šola dom. Dom vseh, ki se trudimo predati znanja in modrosti, da kot sončni žarki grejejo besede, dejanja in misli. In dom zato, ker ščitimo pred vetrovi in viharji mladosti, stisk in težav ...

Brez dvoma ste v službi in s službo večji del dneva. Pa vendar: kaj počnete v prostem času?

Rada preberem kakšno knjigo, si ogledam kakšen dober film, kdaj pa kdaj se tudi rekreiram, da vzdržujem osnovno kondicijo, rada kolesarim, hodim na skupno vadbo, rada sem v naravi, v kotičku svojega vrta, med svojimi rožicami, ki mi dobro uspevajo, rada kuham, predvsem pa sem rada s svojo družino. Imam tudi nekaj zelo dobrih prijateljic, s katerimi se rada družim.

Kmalu boste praznovali jubilej. Kakšnega?

Leta 1906 je bila postavljena stavba, v kateri smo še vedno, zato bomo letos proslavili 110 let obstoja šolske stavbe. Stavba je bila sicer še dvakrat prizidana, odkar sem ravnateljica je dobila že številne nove podobe, bila je tudi energetsko sanirana. Začetek šolstva na Polzeli pa sega še veliko bolj nazaj – v leto 1787 (prihodnje leto je torej 230. obletnica). Ob jubileju stavbe pripravljamo več dogodkov (razstavo, uradno slovesno odprtje novosti, tematske dneve, dejavnosti, izdali bomo priložnostno publikacijo, himno šoli, film in naj fotografijo, posvečeno šoli ...). Krona vseh dogodkov pa bo dobrodelni koncert z dobrodelnim bazarjem. V dogajanje želimo vključiti nekdanje sodelavce in uspešne učence.

JOLANDA ŽELEZNIK

O NJEJ SO POVEDALI:

Gospo ravnateljico, mag. Bernardko Sopčič, poznam tri leta. Na svoj prvi službeni dan na OŠ Polzela se je pripeljala v Andraž, predstaviti učencem in delavcem POŠ. Pristen, iskren in pogost stik ves čas ohranja. Ima izjemen posluš in razumevanje za specifičnosti dela na podružnici ter skrbi za tesno povezanost z matično šolo. Vedno nas je pripravljena sprejeti s prijaznim nasmehom. Kot dobra poslušalka sogovorca zbrano posluša, se mu posveti in takoj pristopi k reševanju problema. Je mojstrica lepih, izbranih, preudarnih in tehtnih besed, predvsem pa človek dejanj. Učence prepriča z lastnim zgledom. Vem, da učencem veliko pomeni, da si vzame čas in se pogosto družijo z nami. Z nami je stiskala jabolčni sok na bližnji kmetiji, mesila testo in pekla piškote, pripovedovala pravljice pod smrečico, se udeležila vseh naših kulturnih in družabnih prireditev, rednih in izrednih roditeljskih sestankov, govorilnih ur, prisostvovala uram pouka ... Je redoljubna in natančna, sicer pa sproščena in življenjska.

OLGA PALIR, VODJA POŠ ANDRAŽ

Gospa Bernardka Sopčič je na moji službeni poti že šesta ravnateljica. Mlada, energična, z jasno življenjsko vizijo, tako zasebno kot poklicno.

Je strokovna, profesionalna, odgovorna, predvsem pa organizirana in predana svojemu učiteljskemu poslanstvu.

Je čisti individualist, ki vse breme nosi sama in vedno znova dokazuje, da za njo beseda »ne« ali »ne morem« ne obstaja.

Kot človek z velikim srcem in željo svoje znanje predati drugim počasi orje ledino svoje poti, tako v vrtcu kot v šoli.

Trud za dobro otrok in vseh zaposlenih je njena gonilna sila. Vztrajno dokazuje, da se le z dobrim delom, strokovnostjo in osebnimi vrlinami izpolnjujejo zastavljeni cilji.

SONJA BARL, PREDSTAVNICA DELAVCEV VRTCA

Bernardka Sopčič je osebnost, ki je poznana po srčnosti, dostopnosti in sproščenosti.

Je prijetna poslušalka in sogovornica ter nikoli ne odkloni pomoči, še tako nemogoče je z njo in njeno ekipo narediti mogoče.

LIDIJA PRAPROTIK,

SAMOSTOJNA STROKOVNA DELAVKA NA TIC POLZELA

Blaž Švab ... Samo za Aneo

Anea Goropevšek je srečna, zadovoljna in izjemno živahna deklica. Kot da bi ji poskočilo srce nadoknadilo njeno bolezen, šibko gibanje. V vrtec je prišla leta 2010 in takoj postala »naša«. Zelo rada ima glasbo, še posebno Modrijane.

Že kot triletna deklica se je »zaljubila« v Blaža. Ker pa ga žal ni mogla srečati v živo, sem ji za slovo od vrtca pripravila presenečenje. V vrtec je prišel Blaž Švab. Potrkal je na vrata in rekel, da je prišel na obisk k Anei. Prizor, ki smo ga videli, je samo za dolgoletne spomine. Anea se je Blaža oklenila, ga objemala, božala in nič govorila. Nastalo je nekaj skupnih fotografij. Blaž ji je podaril zgoščenko z njegovim podpisom.

Hvala gospodu Blažu Švabu, ki je začutil močno željo naše Anee. Kljub natrpanemu urniku si je vzel čas in prišel.

Spomin, ki ga je pustil deklici, bo živel z njo in najbrž tudi z njim.

AMANDA HRIBERNIK

Blaž in Anea

Prvi šolski dan

Po dveh mesecih brezskrbnega počitka in lenarjenja, ki sta kar prehitro minila, je prišel prvi september, ko smo morali šolarji ponovno sestiti v šolske klopi. Najprej smo se vsi učenci od drugega do devetega razreda zbrali v športni dvorani, kjer nas je gospa Bernardka Sopčič, ravnateljica, pozdravila in nam namenila nekaj spodbudnih besed za uspešen začetek novega šolskega leta. Povedala nam je, kateri so naši razredniki, in ker so nekateri učenci zamenjali oddelke, je prebrala tudi sezname učencev. Nato smo se z učiteljicami odpravili v razrede. Preden smo vstopili, smo lahko že na hodniku zagledali preurejeno avlo, pozneje tudi lepo prepleskane učilnice. Sledile so tri ure v naših matičnih učilnicah, kjer smo z razredniki obnovili pravila, se pogovorili o dejavnostih, ki bodo potekale na šoli in dobili urnike za novo šolsko leto.

TEJA PIKL

V kulturnem programu so prvošolce razvedrile plesalke, katerih mentorica je Helena Lah.

Prvi šolski dan se vedno začne s spodbudnimi besedami naše ravnateljice.

Takole pa se imamo prvošolci v podaljšanem bivanju – sončno!

Tudi prvošolci na POS Andraž so v prvi šolski dan pospremili podžupan Igor Pungartnik (zadnja vrsta drugi z leve), ob njem ravnateljica Bernardka Sopčič in ob njej župan Jože Kužnik.

Med prvošolci

S Tejo sva zapustili učilnico in sošolce ter se napotili v dvorano, kjer so našo šolo prvič videli prvošolci. Moram priznati, da me je stiskalo v želodcu, ko sem videla te razposajene otroke, ki so se smejali, se igrali z majhnimi avtomobilčki in bili brezskrbni, ko so prihajali. Začela sem razmišljati o svojem prvem šolskem dnevu.

Nikoli ne bom pozabila, kako navdušena sem bila, ko sem izvedela, da sem že dovolj stara za vstop v šolo, kjer se bom zabavala in se naučila veliko stvari. V šoli sem se počutila kot prava velika punca. Spominjam se svoje mamice, ki ji je bil moj odhod v šolo še težji kot meni. Vem, da je potočila nekaj solz in takrat se mi je to zdelo res trapasto. Ko pa sem se ozrla po dvorani, ki je bila vedno polnejša letošnjih prvošolčkov, sem videla, da so tudi njihove mame točile solze in ni le moja taka cmerna.

Resnično me je bilo strah, da bi se pri veznem besedilu zmotila ali pa bi mogoče kaj pozabila, a ko sem se ozrla po dvorani in videla nasmejane obraze, je trema izginila in program, ki so ga sestavile učiteljice, je lepo stekel. Vem, da se bodo prvošolčki v šoli zabavali, no, vsaj prvih nekaj let, in bodo navdušeno nosili tiste rumene rutice.

NUŠA ŽERJAV

Kaj mi je v šoli všeč?

Misli prvošolcev

- Všeč mi je, da se igramo, ko rišemo, delamo v zvezke. Ko gremo ven na igrišče. (Maks)
- V šoli je lepo, ker rišemo, pišemo in se lepo igramo. (Maj)
- Ko se igramo, ko gremo v telovadnico, ko rišemo. (Ajda T.)
- Meni je v šoli všeč čisto vse. Imam dobri učiteljici, učili smo se pesem ko si srečen in jo peli. (Loriana)
- Všeč mi je, da se igramo, da gremo ven, da pišemo v zvezke. (Vid D.)
- Da pišemo v zvezke, da gremo ven, da gremo v telovadnico telovadit. Všeč mi je, ko rišemo in pišemo in se igramo. Všeč mi je, ko sem dežuren, brišem mize ter delim prtičke in pribor. (Juš)
- V šoli mi je všeč vse, kar delamo, rada imam, ko učiteljica da nalogo, ko učiteljica bere zgodbi. (Tatjana)
- Všeč mi je, ko delamo naloge, ko se igramo, ko gremo telovadit in ko gremo ven. (Brina V. C.)
- Fajn mi je, ko delamo naloge, pa se igramo, pa gremo ven in fajn je v šoli vse in ker dobiš prijatelje in se z njimi zabavaš. (Mike)
- Všeč mi je, ko dobiš prijatelje in se z njimi zabavaš. Všeč mi je, ker se družimo in učimo skupaj. Ko se skupaj zunaj igramo, skupaj pojemo in plešemo. (Živa)
- V šoli je lepo, ker dobimo prijatelje, da imamo radi drug drugega, da se lepo igramo, da se lepo obnašamo. (Brina)
- Fajn je v šoli, ker so vsi prijazni, ker se veliko igramo in zabavamo. Rada imam svoje prijateljice in učiteljici, ker sta prijazni. (Manca)
- Imamo fajni učiteljici. Prijateljice so fayne. Fajn je, ko se učimo in pišemo. (Ela)

Zapisi so nastali v OPB 1.
Zbrala jih je učiteljica Tanja Sadnik.

Pesmi so nastale pod mentorstvom učiteljic slovenščine Mojce Cestnik in Marije Kronovšek.

LJUBEZENSKA PESEM TREH GENERACIJ

Ljubezen med nami je že od pradavnine,
vse se spreminja, a ljubezen nikoli ne mine.
Ljubezen ista ostaja,
a z vsako generacijo se drugače v svet podaja.

Rada bi ljubezensko pesem napisala,
zato sem za nasvet dedka povprašala.
Pohvalil se je, kako je lepo srce na list narisal,
vanj še pesem za babico napisal:

»Nikoli pozabil ne bom tistih dni,
ko mi še otroci z vasi smo bili.
Kako lepo je bilo, ko skupaj pasla sva živino,
ko od daleč sva ogledovala si planino.
Na prvi randi na to sem planino te peljal,
tam sem ti obljubil, da s tabo za vedno bom ostal.«

Pesem bila mi je všeč, zato sem dedku se zahvalila,
vendar da si z njim ne morem pomagati ugotovila.
To ni pesem, ki bi jo lahko napisala simpatiji,
saj jaz nikoli nisem živela na kmetiji.

Saj bi mamo za nasvet prosila,
pa sem vedela, da se v to preveč bi poglobila.
Zato do očeta sem odšla,
pogledat, če on kakšno idejo ima.

PESEM TREH GENERACIJ

(babica, hčerka, vnukinja)

Babi sedla je,
v roke list vzela je,
z okorno pisavo zapisala je:
»Dragi, neskončno pogrešam te
in najine pogovore vse.«

V mestu je hči,
ki se pridno uči,
za nagrado mobi dobi,
da dragemu lahko sporoči:
»Oprosti, nimam časa,
imam v rokavu novega asa.«

Za vnukinjo je mobi premal,
zato so ji nov računalnik dal.
Tam so omrežja socialna
in punca ni več realna,
saj kar po netu sporoča,
da jutri se poroča.

Ana Mogu, 9. razred

Tudi on mi recitiral je pesem svojo,
ki jo dolgo nazaj napisal za mamico je moja:
»Lani sva prvič skupaj v kino odšla,
bila sva na sveže zaljubljena oba.
Imela zelo sva se lepo,
zato rad ponovil vse bi to.
A pred nama dolga je še pot,
zagotovo pa mi s tabo lepo bo povsod.«

Tudi to mi ni preveč prav prišlo,
zato lotila sem se dela in rekla: »Kar bo, pa bo.«
V dveh urah komaj nekaj verzov sem nakracala,
a vseeno sem, preden sem mu jo dala,
s ponosom si to pesem prebrala:
»Najbolj kul od vseh v razredu si mi ti,
moje srce, da ne bi b'la sam' pr'jatelja,
ful si želi.

Sori, ku ti tega nočim u faco povedat,
ampak ti si tk lep, da se zmerom zmedem,
če te mor'm pogledat.«

Teja Pikl, 7. razred

Linorez,
Gaja Grčar,
8. razred

AMOR JE SPROŽIL LOK

Ti, jaz, midva za vedno,
življenje brez tebe je ničvredno in bedno.
Ja, pa kaj še, tale romanca,
vse, kar rabim jaz, je malo hrane in veliko spanca.

Da niti začnem ne o vseh teh dekletih,
ki pravijo, da so zaljubljene pri 13 letih.
Pa prosim te, no, to je sama drama,
če imaš pico in »postlo«, je čisto v redu, če si sama.

Veliko več star boš, ko boš vedel, kaj je ljubezen.
Do tedaj te lahko doleti le bolezen.

Tinkara Pur, 9. razred

Gasilsko tekmovanje mladine PGD Polzela v Dekanih

Tudi letos smo gasilci PGD Polzela sodelovali na gasilskem tekmovanju v Dekanih, ki je potekalo v soboto, 2. julija 2016. Tekmovanja sta se udeležili dve ekipi, in sicer pionirska ter mladinska ekipa PGD Polzela.

V kategoriji pionirjev smo dosegli malo manj hvaležno, a kljub temu dobro četrto mesto, so pa za boljše rezultate poskrbele mladinke, ki so dosegle odlično prvo mesto in prehodni pokal, ki je že drugo leto zapored v naših rokah. Navdušeni nad dobrimi rezultati smo se po osvežitvi v morju proti večeru utrujeni, a veseli odličnih rezultatov odpravili proti domu.

SARA GUČEK

Ekipa PGD Polzela z osvojenim pokalom

V juliju na planino Kofce

Planine so ob lepih koncih tedna množično obiskane, prav zagotovo pa vam bodo pljuča na tej višini hvaležna, saj boste zadihali precej lažje kot v vroči dolini. V pogorju Košute v Karavankah na Kofcah stojita planinska koča in planšarija, v katerih sta na voljo jedača in pijača.

Domači planinci smo se tja gor odpravili tretjo julijsko soboto. Na planino smo se povzpeli od kmetije Matizovec (1072 m). Po uri in pol hoje smo že posedali v pastirski koči in imeli pred sabo vsak svojo skodelico kislega mleka. Pot smo še podaljšali do planine Šija, kjer je taborniški dom. Tam so si nekateri privoščili grenčico, imenovano Košutnik. Rumeni svišč, imenovan tudi rumeni košutnik ali kar encijan, je zdravilna rastlina, ki se najpogosteje uporablja za izdelavo grenčic in grenkih likerjev. Kaj je lepšega kot zaužiti kozarček žganjice z namočeno korenino rumenega svišča. Vendar pozor: uživanje alkohola z grenčinami ni priporočljivo, če imate vzdraženo želodčno sluznico ali celo rano na želodcu ali dva-

Planinci PD Polzela smo se povzpeli na planino Kofce.

najstniku! S planine na višini 1488 m smo se po dokaj strmi gozdni poti varno vrnili do izhodišča in seveda nazaj domov na Polzelo.

SANDI MLAKAR

VABILO

Z veseljem vam sporočamo, da Mladinski center Polzela odpira svoja vrata.

**Vabimo vas na SLAVNOSTNO ODPRTJE NOVIH PROSTOROV,
ki bo v soboto, 24. septembra 2016, ob 17. uri na Polzeli, Šolska ulica 3.**

Odprtje bomo popestrili s kratkim kulturnim programom in dobro glasbo. Prav tako pa bo poskrbljeno za hrano in pijačo.

Veselim se druženja z vami!

Predsednik Mladinskega društva Polzela, Lovro Bezenšek

Lepa nedelja, praznik sv. Marjete

Dnevi praznovanja župnijske zavetnice sv. Marjete so se začeli z otroškimi malteškimi dnevi, z oratorijem 2016, katerega geslo je bilo: »Zdaj gre zares!« Sv. Marjeto častijo in se ji priporočajo kmetje in vrtnarji zlasti v vročih poletnih dneh, ko se bliža grozeča nevihta in je v nevarnosti ves trud na poljih in vrtovih.

Slovesno procesijo in sveto mašo je vodil pater Edi Kovač.

Župnijsko praznovanje so zaznamovale športne igre v različnih disciplinah, prav tako tudi kulturna prireditev, koncert ritmično-duhovne glasbe. Sobotno popoldne je bilo po maši v cerkvi sv. Florjana v Šeneku namenjeno tradicionalnemu blagoslovu malteške konjenice in konjenice gostov. Sklep zunanjih slovesnosti ob župnijskem prazniku sv. Marjete je bil v nedeljo s slovesno procesijo in sveto mašo, ki jo je vodil pater Edi Kovač. Ob tem je bil poudarek na dveh jubilejih. Gospod župnik Jože Kovačec letos slavi 35-letnico mašništva, pater Edi pa 40-letnico mašništva. Ob čestitkah in aplavzu je sledila pesem moškega pevskega zbora: »Oj slavljena današnja, pozdravljena tisočkrat.« Po maši pa je bilo pred cerkvijo družabno srečanje.

STANKO NOVAK

Adrenalinski izlet v Bohinjsko

V soboto, 23. julija 2016, smo se člani Mladinskega društva Polzela skupaj s Študentskim klubom Žalec odpravili na celodnevni izlet. Okoli 7. ure smo se zbrali na parkirišču Supermarketa Tuš in se od tam odpravili proti Bohinju.

Najprej smo se ustavili ob cesti proti Ravnam nad Bohinjsko Bistrico, kjer se je mogoče spustiti po jeklenici (zip line). Inštruktorji so nas seznanili z varnostnimi pravili, nato pa smo se podali na vožnjo med krošnjami dreves. Za konec smo izkusili še merico adrenalina pri skoku z 10 m. Po tej atraktivni preizkušnji smo si

pripravili še okusen piknik, nato pa se odpravili proti Bohinjskem jezeru.

Ko smo prispeli, smo se najprej seveda zagnali v vodo, nato pa se sončili in uživali ob pogledu na največje naravno jezero v Sloveniji. Na Polzelo smo se vračali okoli 19. ure.

NEJC VOH

Ana Ivanič praznovala 90 let

V nedeljo, 24. julija 2016, je svojih častitljivih 90 let praznovala Ana Ivanič z Brega pri Polzeli. Ob njenem prazniku so jo na domu obiskali podžupan Igor Pungartnik ter predstavniki krajevnih organizacij Rdečega križa, župnijske Karitas in Društva upokojencev Polzela.

Druga z leve, slavljenka Ana Ivanič, se je razveselila obiska ob jubileju.

Rodila se je v Založah, kot peti otrok, dvojčica, mami Neži in očetu Antonu. Oče je bil čevljar, mama pa delavka v mlekarni v Kloštru. Živelci so skromno. Osnovno šolo je obiskovala na Polzeli. Leta 1965 je odšla v Nemčijo na delo, kjer je delala 15 let in pet mesecev. V Hamburgu je spoznala partnerja iz Bele krajine. Leta 1972 se jima je rodila hči Martina. V Slovenijo so se vrnili leta 1981 in si na Bregu zgradili hišo. Zelo vesela je, da živita pri njej hčerka Martina in vnukinja Kristina in ji pomagata pri vsakdanjih opravilih.

Vsi so ji zaželeli vse najboljše, predvsem pa še nekaj krepkih, zdravih in veselih let.

JERNEJA SVETKO

Pohod na Bukovico

Pohodniki pri Društvu upokojencev Polzela smo se za 221. lunohod odpravili na 568 metrov visoko Bukovico. Zbrali smo se 20. julija 2016 pred Domom Društva upokojencev Polzela in se z osebnimi avtomobili odpeljali do gostišča Pri vaški lipi Griže.

Začetek ni bil obetajoč, saj je veter iz smeri Žalca k nam pošiljal oblake. Kmalu pa si je premislil in oblake razpihal v drugo smer. Naše razpoloženje se je takoj popravilo in z nasmehom na licih in ob prijetnem klepetu smo se odpravili proti Migojnicam in naprej do Bukovice. Dom stoji na jasi, malo pod hribom Bukovica, od tu je omejen razgled. Vidi se samo del Posavskega hribovja, Hom, Kamnik, Gozdnik in Kotečnik. Tistih nekaj korakov do vrha je bilo bogato poplačanih z dihamajočim razgledom. Lepota Savinjske doline, Celjsko in Posavsko hribovje, Kozjansko, Konjiška gora, Boč, Donačka gora, Ponikevska planota, Gora Oljka, Šentjungert, Paški Kozjak, Uršlja gora, Pohorje.

Na vrhu je pohodnike pričakalo sonce.

Dom odpre vrata le ob koncu tedna, zato smo za gašenje žeje poskrbeli sami. Vračali smo se po drugi poti. Krenili smo proti Zabukovici in obho-

dili Bukovico po dolini, tako da smo si ogledali še naselje Zabukovica. Pohod smo sklenili pri gostišču Pri vaški lipi.

JULIJANA KLEMEN

Stota obletnica rojstva Paula Parina

20. septembra 2016 mineva sto let od rojstva Paula Parina, utemeljitelja etnopsihoanalize, ki je otroška leta preživel v Novem Kloštru na Polzeli. Svoje otroštvo je popisal v knjigi Zanesljiva znamenja spreminjanja.

Njegov oče je izhajal iz bogate judovske družine, lastnice uvozne družbe za kavo v Trstu. Zaradi vse večjega pritiska nacionalsocializma je novembra 1938 Slovenijo zapustil in emigriral v Švico, kjer je leta 1943 doktoriral. Istega leta se je v Črni gori pridružil partizanom, kjer je pomagal kot zdravnik in svoja doživetja opisal v knjigi *Vojna je in mi gremo tja*. Po vrnitvi s fronte je opravil specializacijo iz nevrologije in psihiatrije. Poznan je kot eden izmed zadnjih učencev Sigmunda Freuda. Leta 1949 je postal član Mednarodnega združenja psihoanalitikov in bil v letu 1953 soustanovitelj psihoanalitičnega seminarja v Zürichu, kjer je tudi predaval. S svojo življenjsko sopotnico Goldy in prijateljem Fritzem Morgenthalerjem je odšel na

Paul Parin in Goldy Parin-Matthèy

dolgo študijsko potovanje v Afriko, kjer so raziskovali tamkajšnje kulturno okolje in duševnost neevropskih ljudstev, kar je popisal v knjigah *Belci preveč razmišljajo* in *Boj se svojega bližnjega*.

Od leta 1967 do 1970 je bil predsednik švicarskega združenja za psihoanalizo, bil je tudi pobudnik švicarsko-slovenske konfederacije. Erich-Friedovo literarno

nagrado je prejel leta 1986, leta 1991 mu je Nemška akademija za jezik in poezijo podelila nagrado Sigmunda Freuda, dve leti pozneje je istoimensko nagrado prejel še od avstrijske akademije. Častni doktor univerze v Celovcu je postal leta 1995, devet let pozneje mu je nagrado častnega člana podelil tudi slovenski Znanstvenoraziskovalni center SAZU. Vse do svoje smrti, 18. maja 2009, je živel v Zürichu.

MANUELA MLAKAR

Na Komendi likovna razstava Borisa Tkalčiča

Zanimivo predstavitev amaterskega slikarja Borisa Tkalčiča in njegovih likovnih del je na odprtju razstave v petek, 22. julija 2016, na gradu Komenda podal avtorjev sin Davorin. Dogodek je z zvoki harmonike popestril mladi harmonikar Gašper Novak z mentorico Mijo Novak.

Boris Tkalčič je član likovne sekcije KUD Polzela in se je za svojo samostojno razstavo na gradu Komenda odločil po daljšem času druženja v likovnih delavnicah in sodelovanju na likovni koloniji prijateljstva na Gori Oljki. Iz predstavitve njegove slikarske poti smo izvedeli, da je že v osnovni šoli uspešno risal stripe, da ga je v šolskih letih navdušilo ustvarjanje z vodenimi barvami, da je že v osmem razredu osnovne šole prejel nagrado ZZ Zagreb za likovno upodobitev na temo »moje bodoče zanimanje«.

Avtor razstavljenih del Boris Tkalčič z mladim harmonikarjem Gašperjem Novakom

Razstavljena likovna dela je avtor ustvarjal v daljšem obdobju, izdelana so v različnih tehnikah, prikazani so različni motivi. Čestitke ob odmevnem dogodku so avtorju izrekli: Blanka Božič, podpredsednica zgornjesavinjskih

likovnikov KD Gal Rečica ob Savinji, Simona Zadavec, vodja JSKD – izpostava Mozirje, Mojca Korošec, vodja likovne sekcije KUD Polzela in Igor Pungartnik, podžupan Občine Polzela, ki je razstavo tudi uradno odprl.

MOJCA KOROŠEC

Zlata poroka zakoncev Jelen

V poročni dvorani gradu Komen-da na Polzeli je bil prvo avgustovsko soboto obred zlate poroke – 50 let skupnega življenja Frančiške in Franca Jelen. Obred je opravil polzelski župan Jože Kužnik, ki je zlatoporočencema izročil darilo in listino za 50 let poroke.

V nagovoru zlatoporočencema je župan Jože Kužnik med drugim poudaril: »Življenje v dvoje je darilo, je zanesljiv preizkus srčnosti in zrelosti. V 50 letih, ki sta jih vidva nanizala v svoj mozaik življenja, sta spoznala, da so srečni trenutki, ki jih lahko s kom deliš, lepši, in da je v dvoje lažje nositi bremena, s katerimi nas preizkuša življenje. V skupnih letih sta po pomladi vajine mladosti doživela zrelo poletje, ko sta z odrekanji ustvarila dom za družino, zdaj, na jesen

Po obredu sta zakonca nazdravila s pričama in županom Jožetom Kužnikom.

življenja, pa smeta biti ponosna na plovce svojega dela ...«

Franci rad pravi, da je za prvi rojstni dan v zakonu dobil hčer, za četrto obletnico poroke pa sina in da je družina takrat postala popolna. Frančiška in Franc

Jelen sta ponosna babica in dedek štirim vnukom. Sanje o lastni hiši so se jima ureničile. Tu zdaj z užitkom urejata okolico in pridelujeta (praviloma preveč) vrtnin, s katerimi potem oskrbujeta svoje najbližje. Praznovanje so nato nadaljevali v bližnjem gostinskem lokalu.

TONE TAVČER

Polzelani tretji

Prizadevni gasilci PGD Sv. Lovrenc pri Preboldu so prvo avgustovska nedeljo pripravili 35. tekmo koscev, grabljic in štangarjev. Tradicionalna turistično-etnografska prireditev je znova privabila v Sv. Lovrenc veliko tekmovalcev in obiskovalcev. Zmagala je ekipa Marije Reke, ekipa DPM Polzela je bila tretja.

Tako kot pretekla leta so organizatorji tudi letos povabili na tekmovanje ekipe iz raznih krajev Spodnje Savinjske doline in drugih krajev Slovenije. Letos se je tekmovanja udeležilo devet ekip, ki so se med sabo pomerile v košnji, grabljenju pokošene trave in postavljanju hmeljev. Kot vedno pa je tekmovanje bogatilo rdeča nit prireditve, ko so se tekmovalne ekipe merile v prenašanje vode v plastičnih kozarcih iz enega dela označenega poligona na drugega. Pri tem so morali imeti roke na hrbtu, hoditi zadenjsko in premagati postavljene ovire.

Gregor Jezernik iz DPM Polzela je bil tretji.

Lovoriko najboljšega kosca si je tokrat, tako po času kot kakovosti košnje, priboril kosec Bernard Tratnik iz ekipe Marija Reka. Njegova ekipa pa je bila tako kot lani nepremagljiva tudi v grabljenju in postavljanju hmeljev in je tako postala absolutna zmagovalka letošnjih kmečkih iger. Zmaga jim je

prinesla tudi glavno nagrado sedemdnevno letovanje za šest oseb v bungalovu v Kanegri. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa DPM Tabor 1, na tretje pa ekipa DPM Polzela, ki je lani in tudi predlani imela najboljšega kosca Gregorja Jezernika.

TONE TAVČER

Pohod na Triglav

Ponoči s petka na soboto je deževalo, slabo je kazalo. Zjutraj ob štirih smo se zbrali na parkirišču pri osnovni šoli, kjer smo se z mini avtobusom, bilo nas je namreč 21, odpravili na pot.

Od Pokljuke nas je pot vodila skozi gozd mimo planine Konjščica, med vrhove Viševnika, Ablance in Velikega Draškega vrha do Studorskega prevala, kjer se je že pokazalo sonce. Nadaljevali smo pod Toscem na desni in obenem občudovali dolino na levi, ki je skrivala Bohinjsko jezero. Za ovinkom smo ugledali naš cilj, Triglav. Ampak počasi; najprej je sledil počitek na Vodnikovem domu, kjer smo se založili z zalogo pitne vode, ki je pritekala iz skale. Od tu naprej je namreč ni več. Pred nami smo sredi pečin že ugledali našo postojanko, kočjo Planika.

S Polzele se je na najvišji slovenski vrh odpravilo 21 planincev.

Naslednje jutro smo ob prvem jutranjem soncu krenili proti vrhu in v zmeren tempu prispeli prav do Aljaževega stolpa. Podali smo si roke in si čestitali za pogum in vztrajnost. Sledilo je fotografiranje in krst (auuu!). Za to je poskrbel Zoran, predsednik planinskega

društva. Nekateri s(m)o bili prvič, in tega seveda nikoli ne pozabiš. Naporno je bilo, vendar neizmerno lepo. Naslednje leto gremo spet gor! Hvala Zoranu in Tomažu, ki sta skrbela za varnost, za to, da smo vsi srečno, brez nezgod prišli na vrh Triglava in nato nazaj domov.

UROŠ ČOTAR

Slike, na katerih slikarske barve nadomeščajo niti

Po letih študija in eksperimentiranja različnih slikarskih tehnik in materialov je mlado likovnico Erno Čopar prevzela tehnika prostoročnega vezanja, pri katerem slikarske barve nadomešča nit, funkcijo čopiča pa prevzame šiviljska igla.

Na gradu Komenda je bila od 12. avgusta 2016 na ogled postavljena razstava likovnih del Erne Čopar iz Mozirja. Večina razstavljenih del je izvedenih v tehniki prostoročnega vezanja, nekaj pa tudi v drugih slikarskih tehnikah. Predstavitev in komentar del je na odprtju razstave podal akademski slikar Stojan Knežević.

Erna je na začetku svoje likovne poti slikala pretežno tihožitja v tehniki olja, akrila in akvarela. Pozneje, v letih študija in eksperimentiranja, se je preizkusila v različnih slikarskih materialih in tehnikah. Njen likovni izraz je postal čedalje

Na sredini avtorica razstavljenih del Erna Čopar

bolj liričen in je prešel v nenavadno, nekoliko pravljичno atmosfero. Priznanje in pohvalo ji je v imenu likovnikov Gal Rečica ob Savinji izrekla Blanka Božič, ki je izpostavila avtoričino skromnost, za katero se boječe skriva izjemna na-

darjenost. Mojca Korošec se je zahvalila avtorici v imenu KUD Polzela in ji v spomin na njeno prvo samostojno razstavo podarila zbirko pesmi Cvetovi časa pesnice in pisateljice Barbare Jelen.

MOJCA KOROŠEC

Hopsi se potijo

Priprave na prihajajočo sezono so začeli tudi Hopsi. Na prvem treningu se je pod taktirko trenerja Boštjana Kuharja zbralo 14 igralcev, ki bodo v nadaljevanju sezone kandidirali za mesto v prvi ekipi.

V postavi Polzelanov ostajajo kapetan Uroš Godler, Žan Kosič, Urban Bukovič in Urban Rat, trener Boštjan Kuhar pa bo v sezoni lahko računal tudi na nekaj novih imen. Novinec v rumeno-modri vrsti je Jakob Čebašek, 200 cm visok krilni center prihaja iz slovenskega podprvaka laškega Zlatoroga, za katerega je v pretekli sezoni odigral 33 tekem in v povprečju dosegal 5,2 točki in 3,4 skoka. Z obale prihaja ostrištrelec Alen Hodžič, ki je v pretekli sezoni v dresu Portoroža odigral 28 tekem s povprečjem 11,1 točke, 2,5 skoka in dve podaji. Iz šoštanske Elektre sta se na Polzelo preselila mlada Domen Omladič in Andraž Stropnik, 18-letni krilni center Domen Omladič je za Elektro odigral 23 tekem in v povprečju dosegal 5,3 točke in tri skoke. Sedemnajstletni organizator igre Andraž Stropnik je priložnost dobil na

štirih tekмах, na katerih je povprečno dosegel 2,5 točke.

Novinec v rumeno-modri vrsti je tudi 203 cm visok 20-letni David Steiner, ki prihaja iz laškega Zlatoroga, v pretekli sezoni pa se je kalil v vrstah drugoligaša iz Konjic, odigral 19 tekem s povprečjem 1,9 točke in 1,5 skoka na tekmo. Na seznamu kandidatov za prvo ekipo so tudi mladi domači košarkarji iz mladinskega pogona Hopsov, Rok Arzenšek, Nejc Zmrzlak, Luka Petrovič in brata dvojčka Žan in Anej Lisančič. Ekipi se bo v prihodnjih dneh priključil tudi Južnoafričan Christopher Gabriel, ki je na Polzeli igral že v uspešni sezoni 2013/2014, ko so Hopsi igrali v polfinalu državnega prvenstva. 210 cm visok center je zadnji dve sezoni igral na Danskem, kjer je v ekipi Naestved v zadnji sezoni odigral 27 tekem s povprečjem 11,4 točke in 5,9 skoka.

»Pogled na sezono je prav takšen, kot sem po značaju sam, torej pozitivno v novo sezono. Ekipa je po večini sestavljena, jedro ekipe ostaja, lahko pa smo ponosni, da je veliko mladih igralcev,

Na sliki so Anej in Žan Lisančič (desno), Rok Arzenšek (na sredini) in Nejc Zmrzlak (levo).

tudi mladih slovenskih reprezentantov, vključenih v delo članske ekipe. Priprave bomo opravili na Polzeli, kjer imamo odlične pogoje za delo, in verjamem, da je pred nami uspešna sezona,« je po uradnem začetku priprav na novo sezono povedal športni direktor Hopsov Matej Jelen.

TOMAŽ SATLER

Obnovili novi del cerkve sv. Marjete

Domači župnik Jože Kovačec je dan pred praznikom Marijinega vnebovzeta blagoslovil opravljena dela.

Že v začetku letošnjega leta je gospodarski svet Župnije Polzela sprejel sklep, da bodo v novem delu cerkve, ki je bil zgrajen 1988. leta, sanirali tla in tlake, ki so se na več mestih posedali, položili nove lesene pode pod klopni, tlakovali nov prehod, obrusili in impregnirali ter popleskali celotno cerkev.

Poleg tega so prepolovili osemmetrske klopi na dva dela ter jih temeljito obnovili. Dela je izvajalo več obrtnikov, po predračunih pa bo obnova stala 40 tisoč evrov. Denar za obnovo zbirajo s prostovoljnimi prispevki verniki, do zdaj so zbrali le za eno tretjino celotnega zneska, zato akcija zbiranja še poteka.

TONE TAVČER

Polzelani v sprevodu in drugi na igrah

Slovenski hmeljarji so drugo avgustovsko nedeljo v Braslovčah slavili svoj 54. praznik. Prireditev, ki jo je spremljalo vroče poletno vreme, je pripravilo Turistično društvo Braslovče v sodelovanju z Občino Braslovče in Društvom hmeljarjev, hmeljarskih starešin in princes Slovenije.

Predstavili so se tudi mladi iz Društva podeželske mladine Polzela.

Praznovanje s pisanim sprevodom skozi trg Braslovče na prireditveni prostor, na katerem so sodelovali tudi člani Društva podeželske mladine Polzela, je pospremila velika množica ljudi. Za eno leto so imenovali novo hmeljarsko princeso, 22-letno študentko ekonomije Evo Omladič iz Ložnice pri Žalcu, in starešino, 58-letnega hmeljarja Janeza Serdonerja iz Zgornjih Grušovelj. Pripravili so tudi več spremljevalnih prireditev.

Že dopoldne so na slavnostni seji, ki je bila v dvorani Kulturnega doma Braslovče, govorili o hmeljarstvu, prav tako tudi na srečanju hmeljarskih princes in starešin ter številnih gostov.

V igrah, obiranju hmelja in mimo ovir do piva, so zmagali mladi iz Tabora, drugi so bili Polzelani, tretja pa ekipa Grušovlje-Roje.

TONE TAVČER

Tabor mladine PGD Polzela 2016

Kot vsako leto smo se tudi letos gasilci PGD Polzela odpravili na petdnevni tabor mladih, ki je letos potekal na Kolpi od 15. do 19. avgusta 2016. Namestili smo se v Centru šolskih in občinskih dejavnosti Radenci.

Na pot smo se podali 15. avgusta 2016 v zgodnjih urah izpred gasilskega doma na Polzeli, polni dobre volje in radovedni, kakšna doživetja nas čakajo na taboru, ki je bil pred nami. Prvi dan smo namenili namestitvi po sobah in popoldanskemu kopanju v reki Kolpi, ki kaj preveč topla ni bila, a to za naše gasilce ni bila ovira. Po kopanju in večerji smo že kar prvi večer izkoristili za šport in rekreacijo, igrali smo različne športne igre.

Vsako jutro po zajtrku je sledilo pospravljanje sob, po tem pa odhod za Kolpo, ki so ga nekateri izkoristili za kopanje, spet drugi pa za igranje raznih družabnih iger in iger z žogo. Tabor

Mladi planinci z mentorji

nam je vsem ostal v lepem spominu, nekaterim sta bila najboljša vožnja s kanuji in kopanje v reki, spet drugim igranje družabnih in drugih športnih veščin. Zdaj je pred nami spet šola, ob

popoldnevih pa gasilske vaje in tekmovanja, ki se jih radi udeležujemo. Hvala mentorjem in PGD Polzela za lepa doživetja.

SARA GUČEK

Islandija, Nova Zelandija in Sejšeli

V petek, 19. avgusta 2016, smo člani Mladinskega društva Polzela organizirali potopisno predavanje na gradu Komenda. Predavatelj Damjan Jevšnik nas je tokrat popeljal kar na tri različne konce sveta.

Najprej smo se sprehodili po deželi med ognjem in ledom, Islandiji. Ta otoška država, ki leži med Veliko Britanijo in Grenlandijo, skriva ogromno naravnih lepote, med drugimi severni sij, razne ledenike, slapove, jezera, termalne bazene in gejzirje. Naslednja destinacija, kjer smo se ustavili, je bila Nova Zelandija, otoška država v jugozahodnem Tihem oceanu. Dežela, ki so jo stoletja nazaj odkrili Maori, je znana po svoji raznolikosti, ki se kaže v naravnih lepotah: od mogočnih gora, naravnih jezer, brzečih rek pa vse do fjor-

Gejzir na Islandiji

dov, vulkanov, otokov in zalivov.

Nazadnje smo si oči spočili še na enem otočju, Sejšelih. Otočje leži v In-

dijskem oceanu, severovzhodno od Madagaskarja, sestavljeno pa je iz približno 150 otokov.

NEJC VOH

GLAS-TON: Revija rock in pop skupin Slovenije v Andražu, tokrat drugič

Na pobudo Mladinske sekcije Kulturnega društva Andraž od lani na športnem igrišču poteka prireditev, poimenovana Glas-ton. Na zadnji avgustovski petek so se na reviji rock in pop skupin Slovenije predstavile tri perspektivne slovenske skupine.

Iz Sevnice, rojstnega kraja trenutno medijsko popularne Melanije Trump, je v Andražu nastopila skupina Makadam, ki je svoj program odlično izvedla. V nadaljevanju se je s svojo avtorsko glasbo predstavila zanimiva rock skupina Top stripper iz Ljubljane, ki je občinstvo ogrela z zavidljivo kakovostnim petjem njihovega frontmana. Na koncu je nastopila v Sloveniji že dokaj uveljavljena skupina Jackson iz Žalca, ki se je predstavila s svojo avtorsko glasbo s slovenskimi besedili. Glasba skupine Jackson je dobro poznana tudi širom po jadransko-donavskem območju, saj so pogosto prisotni na MTV Adrii.

Letošnja andraška prireditev Glas-ton je torej potekala na glasbeno za-

Predstavila se je tudi rock skupina Top stripper iz Ljubljane.

vidljivi kakovostni ravni, vsekakor pa je razumljivo, da v širšem slovenskem prostoru v tako kratkem času še ni uveljavljena. Večjo prepoznavnost prireditve Glas-ton bi bilo mogoče zagotoviti

z razširitvijo dogajanja v popoldansko-večernem času, o čemer bodo v prihodnje v marljivi Mladinski sekciji Kulturnega društva Andraž staknili glave.

FRENK ODER

33. prireditev Družina poje: »Peli so jih mati moja«

Kulturno društvo Andraž nad Polzelo, odbor Družina poje, je pod glavnim pokroviteljstvom Občine Polzela zadnjo nedeljo v avgustu pripravilo že 33. prireditev Družina poje: »Peli so jih mati moja«, ki je potekala pod velikim šotorom na športnem igrišču v Andražu. Zbrane je uvodoma pozdravil župan Občine Polzela Jože Kužnik, nato pa minister za kulturo Anton Peršak, ki je poudaril, da je kultura od nekdaj družila ljudi, jim bogatila telo in kulturni čut. Organizatorjem je čestital za organizacijo prireditve, ki so jo v kraju pod Goro Oljko letos pripravili že triintridesetič.

Najštevilčnejša družina Kovačič s 16 člani

Nastopile so: družina Kos s Ponikve pri Žalcu, družina Mori iz Dravograda, družina Jelen iz Šentilja pri Velenju, družina Jakob iz Zavrha pri Dobrni, družina Nedeljko iz Ormoža, družina Mirkac iz Slovenj Gradca, družina Sovinc iz Razbora pod Uršljo goro, družina Stajanko iz Male Nedelje, družina Bele iz Zibike pri Mestinju, družina Tisovec iz Dolenjskih Toplic, družina Kovačič iz Nove Gorice, družina Ožir iz Podvina pri Polzeli, družina Klinc iz Dobropolja, družina Plešnik iz

Slovenskih Konjic, družina Strmšek iz Brinjeve Gore pri Zrečah in sestre Kopinske iz Cirkulan. Najštevilčnejša je bila 16-članska družina Kovačič iz Nove Gorice, ki je letos nastopila že osemnajstič. Skupaj pa je nastopilo 108 pevk in pevcev.

Letos je nastopilo 16 družinskih sestavov iz raznih krajev Slovenije (Dolenjske, Štajerske, Koroške, Prlekije in Primorske), skupno je bilo slišanih 32 ljudskih pesmi, ob koncu pa so vsi skupaj zapeli zaključ-

no pesem, Zdravljico. Andražani želijo s to prireditvijo ohraniti glasbeno kulturo v obliki ljudskega petja v družini, jo prenašati na mlajše rodove in spodbujati ljudi, da bi se pogosteje srečevali in družili s to zvrstjo petja.

Prireditev sta na izviren način vodila David Zabukovnik in Marjeta Brunšek, na diatonično harmoniko pa je zaigral Žan Zabukovnik. Po ubranem petju je sledil veselični del z ansamblom Veseli svatje.

TONE TAVČER

Letni družinski kino

Kako so z rož'cami zdravili v starih časih in kako je z zeliščnim zdravilom tete Pehte ozdravela mala Mojca, smo si lahko ogledali v prvem barvnem slovenskem otroškem filmu Srečno, Kekec režiserja Jožeta Galeta iz leta 1963, posnet po trilogiji Josipa Vandota po literarni predlogi Kekec na volčji sledi. Projekcija filma je potekala v letnem kinu v Andražu nad Polzelo, in sicer v soboto, 27. avgusta 2016, v organizaciji Kulturnega društva Andraž.

Organizator se je za organizacijo letnega kina odločil letos prvič, a najverjetneje ne zadnjič, kajti ogled filma in širjenje filmske kulture sta zbudila veliko zanimanje in je tako na toplo poletno noč Andraž imel veliko obiskovalcev.

KSENIJA ROJKO MEŠIČ

Pri Kuharjevih zrasel paradižnik, težak kar 1,64 kg

Sezona paradižnika je na višku, zato so zdaj na vrsti razni presežki v teži in velikosti posameznih pridelkov.

Ivica Kuhar s Polzele je zelo uspešna pri delu v domačem vrtu, zato ni nič čudnega, da je obrala pravega rekorderja med paradižniki. Ko sta ga s hčerko Andrejko dali na tehtnico, je ta pokazala 1,64 kilograma. Kako ga bo porabila, se še ni odločila, verjetno pa bo del kakšne ozimnice.

Ivica Kuhar z rekordnim paradižnikom

TONE TAVČER

Planinci so se odpravili na tuje vrhove

Planinsko društvo Polzela vsako leto v mesecu avgustu organizira pohod po tujih gorstvih. Tokrat smo se podali na dvatisočak Hochobir v Avstrijo. Slovensko ime za vrh je Ojstrc (2139 m) in je mogočen gorski masiv Karavank, ki velja za enega izmed najlepših razglednih vrhov avstrijske Koroške.

Osem pohodnikov se nas je preko Pavličevega sedla odpravilo v Železno kaplo. Od tu vodi gorska cesta do kočice Eisenkappler Hütte na nadmorski višini 1555 m. Kapelška koča, ki stoji na križišču dveh alpskih transversal, Južnoalpske planinske poti in Železnokapelske poti, pohodnikom na dolgih turah ponuja tudi prenočišča. Za dnevne pohodnike pa predstavlja postojanko z lepim razgledom na vrhove Kamniško-Savinjskih Alp in Karavank. Tukaj se je tudi začela naša pešavantura. V dobri družbi in zabavnem pogovoru smo v dveh urah prispeli na vrh. Poleg lepega vremena in čudovitega razgleda je sledilo še eno presenečenje. Namreč, ena izmed udeleženk nam je postregla z ocvrtimi zrezki. Njam, se izplača na vrh.

Okrog šestih zvečer smo se z lepimi vtisi vrnili nazaj domov. Dom je vedno naš cilj. Vse pohodnike, ki jih zanimajo naši izleti, vabim, da mi pošljejo svoje podatke na elektronsko pošto mlakar.sandi@siol.net. Tako boste redno obveščeni o naših potepih.

SANDI MLAKAR

Na 2139 metrih nadmorske višine se odpira prelep razgled.

Prva samostojna likovna razstava Cvetke Vačun

Pod okriljem likovne sekcije KUD Polzela je v petek, 2. septembra 2016, na gradu Komenda potekalo odprtje prve samostojne likovne razstave domačinske Cvetke Vačun. Razstavo je poimenovala »Odsev svetlobe na sliki«, saj z vsake njene slike odseva sij sonca, luči ali ognja.

Cvetka se je likovnikom pridružila šele pred tremi leti, po upokojitvi, ko je prišel čas, da najde konjiček za svojo dušo. Preizkusila se je v različnih likovnih tehnikah in ustvarila številna likovna dela. Aktivno se udeležuje slikarskih tečajev in delavnic, sodelovala je na mnogih skupinskih razstavah po Sloveniji. V projektu »Zlata paleta« Zveze likovnih društev Slovenije je prejela dve priznanji: za sliko tihožitja na lesu »Trije grehi« in za abstraktno delo »Slap Savica«. Avtorica o svojih delih razmišlja, da vsaka slika nastane z razlogom, je odsev duše ustvarjalca, lahko nam da energijo, lahko tudi zdravi; ni vseeno, kakšne slike nam visijo doma na stenah – bolje, da visi ena sama in tista prava.

V kulturnem programu so sodelovali Tatjana Štinek, Ida Jevšnik, Mojca Korošec ter družini Ožir in Bastl. Razstavo je slovesno odprl župan Občine Polzela Jože Kužnik.

MONIKA VAČUN

Cvetki Vačun ob prvi samostojni razstavi čestita Tatjana Štinek.

Že deseto srečanje Založanov

Vsako prvo nedeljo v septembru se Založani zberemo na srečanju krajanov na lovski koči. Namen srečanja je, da se skupaj poveselimo in spregovorimo z bližnjimi in daljnimi sosedi. Vsako leto pa spoznamo tudi kakšnega novega Založana.

Letos je to srečanje potekalo že desetič, zato smo se člani krajevnega odbora še posebno potrudili, da pripravimo zabavno srečanje. Da je bilo zares tako, smo medse povabili znanejšega stand up komika Matjaža Javšnika, ki nas je s svojim programom nasmejal do solz. Pripravili smo tudi bogat srečelov in ugibali višino obešenega pršuta. Zbralo se nas je skoraj dvesto odraslih in otrok. Zadnji so se nadvse razveselili tudi sladoleda. Člani krajevnega odbora se že veselimo novega srečanja.

SERGEJ ZABUKOVNIK

Matjaž Javšnik je Založane nasmejal do solz.

Tradicionalno romanje župljanov v Petrovče

Veliki šmaren ali Marijino vnebovzete ali velika maša je, poleg velike noči in božiča, največji krščanski praznik, prav tako pa tudi najstarejši Marijin praznik. Po nekaterih zapisih so ga obhajali že v tretjem stoletju. Na ta dan so velike slovesnosti v vseh cerkvah na Slovenskem, ki so posvečene Mariji.

Že veliko let Polzelani na predvečer praznika romamo v Baziliko Matere božje v Petrovče. Začetek romanj naj bi bilo leto 1979, ko je bil v gradnji prizidek

k župnijski cerkvi na Polzeli s prošnjo pokojnega gospoda župnika Ferda Videnska, »da bi se gradnja brez nesreče končala«. Tako je naše romanje k Mariji postalo že tradicionalno. Nekateri gredo peš, kot je bilo romanje nekdaj v navadi, drugi pa s prevoznimi sredstvi. Slovesne večernice s pesmijo in molitvijo v petrovški baziliki so bile kot uvod v praznovanje. Slovesno mašo je vodil celjski škof dr. Stanislav Lipovšek. Po maši je bila po vasi procesija z Marijinim kipom in lukami, kar je bilo poseb-

no doživetje za vse, ki smo z osebnim namenom prošnje ali zahvale prišli v Petrovče.

Pa še to: nekdanji direktor polzelske tovarne nogavic Ivan Božnik, zdaj že pokojni, mi je ob priliki povedal, da je po koncu vojne njegova mama hodila vsak dan peš iz Dobrne v Petrovče in molila, da bi se sin vrnil domov. Po skoraj letu dni, 1946., pa se je sin Ivan vrnil iz ruskega ujetništva.

STANKO NOVAK

Spomini na graščino Novi Klošter po vojni

Društvo za kulturo in izobraževanje Dvorec v Novem Kloštru v Založah, ki deluje že dobro leto, je poleg dosedanjih aktivnosti sprejelo v svoj program dela etnološki projekt na temo »Spomini na graščino Novi Klošter po vojni«.

Želimo zbirati zgodbe o življenju po vojni in tedanjih razmerah v graščini. Za izvedbo tega projekta je treba pridobiti informacije, kje prebivajo svojci tistih delavcev ali družin, ki so po vojni delali na posestvu in prebivali v Novem Kloštru. Poleg zapiskov

in pripovedi iz tistega časa bi bile še posebno dobrodošle morebitne fotografije ali drugi pisni dokumenti. Bolj aktivno bomo začeli zbirati informacije jeseni oktobra, zato prosim za pomoč in razumevanje ob naših obiskih.

CARMEN FERNANDEZ

TIC Polzela na 14. pohodu po hmeljski poti

Na stojnici TIC Polzela so ponujali informacije o turistični ponudbi v Občini Polzela.

ZKŠT Žalec je zadnjo avgustovsko soboto pripravil že 14. pohod med spodnjesavinjskimi hmeljišči.

Začetek in konec pohoda sta bila pri Ekomuzeju hmeljarstva in pivovarstva Slovenije v Žalcu. 250 pohodnikov iz raznih krajev Slovenije je ob prijetnem sončnem vremenu prehodilo 14 km dolgo ravninsko pot, ki jih je vodila najprej do Dvorca Novo Celje, potem med hmeljišči do Ribnika Vrbje in naprej ob Savinji do Šempetra ter Rimske nekropole in nazaj v Žalec, k Ekomuzeju hmeljarstva in pivovarstva Slovenije. Pohodnike so na startu pozdravili župan Občine Žalec Janko Kos in hmeljarški starešina Janez Serdoner ter princesa Eva Omladič.

Na cilju pred Ekomuzejem v Žalcu, kjer je bil zaključek pohoda, se je na stojnici predstavil tudi TIC Polzela. Pohodnikom pa so postregli malico, zabeljen fižol s toplimi kumarami in pijačo.

TONE TAVČER

Pohod na Dobrčo

V soboto, 3. septembra 2016, smo se andraški planinci podali na 1634 m visoko goro nad Tržičem, Dobrčo. Pot smo začeli v Brezjah pri Tržiču po strmem južnem pobočju Dobrče.

Ob lepem sončnem vremenu je tudi triurna hoja po strmini hitro minila. Z vrha smo se spustili do Kostanjčeve kočice na Dobrči, kjer smo se okrepili in se veselo spustili v hudi graben, kjer smo zaključili pohod in se odpeljali domov.

EVGEN TOMINŠEK

Andraški planinci ob Koči na Dobrči

Mladi planinci na taboru Dovje 2016

SMDO MO je že triinšdesetih organiziral tabor mladih planincev, Planinsko društvo Polzela pa se je tabora udeležilo sedemnajstih. Letos smo od 25. junija do 2. julija 2016 bivali pod platneno streho v Dovjah. Tabora se je udeležilo 35 mladih planincev, največ do zdaj, in deset planincev v vodstvu.

Obiskali smo Slovenski planinski muzej v Mojstrani, šli smo do slapa Peričnik, si ogledali smučarski center v Planici in uživali ob pogledih na smučarske skakalke in skakalce, si ogledali trening smučarskih tekačev. Letos smo program

izpolnili v celoti, saj je bilo vreme lepo razen dveh ploh. Organizirali smo praktična in teoretična predavanja o planinski šoli, izvedli smo planinsko orientacijo in uživali ob dobri hrani kuhinjskega osebja. Ves čas je potekala igrice skriti prijatelj, ob večerih pa smo zakurili planinski kres in ga popestrili z zabavnim programom.

Kar hitro je minil teden bivanja. Navezali smo nove prijateljske stike in si obljubili, da se drugo leto spet udeležimo tabora, ki bo na Podpeci na Koroškem.

ZORAN ŠTOK

Za pokal Občine Polzela

Ob prazniku Občine Polzela je PGD Polzela prvo septembrsko nedeljo pripravili že 18. gasilsko tekmovanje za pokal Občine Polzela, tekmovanje pa je veljalo tudi za ligaško tekmovanje GZ Žalec.

Ekipe so tekmoval v suhi vaji z motorno brizgalno in razvrščanjem.

Moške in ženske ekipe so tekmoval v suhi vaji z motorno brizgalno in razvrščanjem, udeležilo pa se ga je skupaj 15 desetin. Največ hitrosti in spretnosti je pri članicah A pokazala ekipa PGD Andraž nad Polzelo, druga je bila iz Levca in tretja iz Pariželj, pri članicah B je nastopila samo ekipa Drešnje vasi. Pri članih A je zmagala ekipa PGD Drešinja vas, pred ekipo Andraž nad Polzelo in Dobrovljami, pri članih B je zmagala ekipa PGD Levec pred Braslovčami in Polzelo.

Prehodni pokal Občine Polzela je v moški konkurenci osvojila ekipa PGD Drešinja vas in pri ženskah ekipa Andraža nad Polzelo, podelil pa jim ga je župan Jože Kužnik.

TONE TAVČER

Iztok Melanšek na svetovnem kolesarskem prvenstvu

Na začetku septembra je v Perthu v Avstraliji potekalo svetovno amatersko kolesarsko prvenstvo. Član slovenske reprezentance je bil tudi Polzelan Izток Melanšek (KK Tuš team), ki tekmuje v kategoriji od 50 do 54 let.

Tuš team – svetovni prvaki v ekipni vožnji

V močni mednarodni konkurenci se je odrezal več kot odlično in se domov vrnil z zlato kolajno v ekipni vožnji. Člani ekipe kolesarskega kluba Tuš team v sestavi Izток Melanšek, Mitja Mahorič, Matej Kravos in Dunja Selan so z ekipno vožnjo in premišljeno taktiko premagovanja proge dokazali, da so najboljša amaterska kolesarska ekipa na svetu.

Iztok je ob vrnitvi s svetovnega prvenstva takole strnil svoje vtise: »Smo zelo dobro organizirana ekipa in tudi rezultati so pokazali, da smo ta pravi tim. V Avstraliji je bil naš cilj zagotovo ubraniti naslov svetovnega prvaka in popraviti svoje osebne rezultate. Za vrhunske rezultate se mora vse poklopiti, dnevna forma, dnevna sreča in vreme, saj je v Avstraliji v tem trenutku še zima.«

Iztok Melanšek je rezultat nadgradil tudi z vožnjo na cestni dirki, zasedel je odlično sedmo mesto in znova dokazal, da spada v sam svetovni vrh.

ANJA MARJETIČ

Kolesarski vzpon na Goro Oljko

Pri vzponu je treba premagati 435 metrov višinske razlike.

Športno društvo Savinja 2000 je po petih letih ponovno prvo septembrsko nedeljo pripravilo 11. gorski kolesarski vzpon na Goro Oljko. Na pot, dolgo 12 kilometrov s 435 metri višinske razlike, se je v ugodnih vremenskih razmerah podalo 28 kolesarjev.

V moški kategoriji je zmagal Matic Šafarič Kolar (Velenje) s časom 21:55, drugi je bil Nejc Četina (Celje) s časom 22:16 in tretji Milan Vivod (Mozirje) s časom 22:40. Pri ženskah je zmagala Maruša Šmid (Polzela) s časom 39:40, druga je bila Ajda Pižorn (Braslovče) s časom 41:39 in tretja Vanja Antolinc (Šmartno ob Paki) s časom 59:37. Ob zaključku so v športnem parku ob Savinji v Ločici pripravili družabno srečanje in najboljšim podelili pokale, priznanja ter praktične nagrade.

TONE TAVČER

Nepozaben zaključek poletnih večerov na gradu Komenda

V soboto, 10. septembra 2016, se je zaključil niz nastopov raznih skupin v sklopu poletnih večerov na gradu Komenda na Polzeli. Kot pika na i so za zaključek sezone nastopili domačini – Vokalna skupina Draž, ki nas je razveseljevala skozi vse leto z nastopi na raznih prireditvah. Ta dan pa so za vse obiskovalce našega gradu pripravili večer, poln lepih melodij, vznemirljivih občutkov in čudovitih presenečenj.

Draževci, kot si sami pravijo, so izvedli pester repertoar melodij, od ljudskih, dalmatinskih, črnskih duhovnih pesmi, pa tudi sodobnih zabavnih ob spremljavi kitare. Obiskovalcem sta večer popepšala tudi njihova gosta: Glasbena skupina M. J. A. V. in Božidar A. Kolerič. Vrhunec večera pa je bil, ko so premierno predstavili pesem Ljube moja, katere avtorja glasbe sta brata Janez in Božidar A. Kolerič, besedilo pa je napisala pesnica Mirjana Bačić iz Ploč na Hrvaškem. Nalašč za to priložnost pa je pripotovala k nam na Polzelo iz Vele

Draževci so ponovno navdušili poslušalce

Luke. Vsa srečna je nagovorila tudi vse zbrane. Ob koncu koncerta so se člani Vokalne skupine Draž zahvalili vsem obiskovalcem, ki so povsem napolnili grajsko dvorišče, in jim obljubili podobne dogodke tudi v prihodnje, saj so srečni, da se krog njihovih poslušalcev

iz koncerta v koncert širi. Obiskovalci pa so bili tudi navdušeni nad novostjo, ki so jo uvedli člani vokalne skupine, in ta je, da se je prizorišče obrnilo, s čimer so slišnost, vidnost in udobnost veliko boljše.

MANUELA MLAKAR

Častitljivih 95 let Angele Oder iz Andraža

Angela Oder je na sončno avgustovsko soboto v Andražu pred hišo s sinom Francijem in snaho Jelko v krogu domačih in povabljenih praznovala svojih častitljivih 95 let. Ob njenem jubileju so ji zaželeli še veliko zdravja vsi njeni domači, ki so ravno na ta dan pripravili tradicionalni vsakoletni družinski piknik. Še posebno je bila vesela dobrih želja župana Občine Polzela Jožeta Kužnika, predsednika Društva upokojencev Andraž Antona Mešiča in predsednice Rdečega križa Andraž Mateje Borovnik.

Angela Oder je rojena davnega leta 1921. Izhaja iz številčne družine z gorske kmetije izpod Rogle s Tolstega vrha pri Mislinji. Pred 16 leti po moževi smrti se je iz Mislinje preselila v Andraž nad Polzelo v družinsko hišo k sinu Franciju in snahi Jelki. Angela Oder, rojena Pečnik, se je med drugo svetovno vojno v letu 1942 poročila z Janezom Odrom, tik preden je bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko. Ima eno hčerko in tri sinove ter osem vnukov in devet pravnukov. Angela je bila ob številčni družini ob podpori moža skrbna gospodinja in je stremela k temu,

Slavljenka Angela Oder z družino, županom Jožetom Kužnikom, Tonetom Mešičem in Matejo Borovnik

da bi se njeni otroci, kot rada reče, za nekaj izšolali. In kot je to bil takrat pogosto običaj, je za dobro številčne družine delala na poljih, v vrtovih in mnogim kmetom pomagala pri raznih kmečkih opravilih. Veliko se je posvečala nabiranju zelišč in gozdnih sadežev. S svojo vzgojo sta skupaj z možem vso marljivost prenesla na

svoje štiri otroke. Čeprav je Angela zadnje čase bolj šibkega zdravja in jo negujeta snaha in sin, se je na svojo 95-letnico zelo potrudila in se z vsemi zbranimi razumno pogovarjala in skupaj z njimi prijetno poveselila. Ob visokem jubileju ji iskreno čestitamo, predvsem pa ji želimo, da jo zdravje spremlja tudi v prihodnje.

LIDIJA PRAPROTNIK

Ustvarjalne delavnice za otroke

Tudi med šolskimi počitnicami je bilo v prostorih Medgeneracijskega centra živahno.

Od ponedeljka, 8. avgusta 2016, do petka, 12. avgusta 2016, so potekale ustvarjalne delavnice za otroke.

Delavnice so bila namenjene otrokom med 7 in 16 letom, ki so želeli v tem tednu ustvarjalno preživeti svoj prosti čas, se družiti z vrstniki, se naučiti kaj novega, spoznati nove tehnike in različne materiale, dobiti nove ideje. Skupaj z mentorico so ustvarjali papirnate žuželke, barvali

mandale, pletli zapestnice iz gumic, izdelovali lesena letala in razvijali govorne spretnosti s pomočjo družabnih iger.

Lepo poletno vreme pa so izkoristili tudi za razvedrilo v šolskem parku, kjer so si priredili tekmovanje. Za konec družjenja so pripravili pravo praznovanje, na katerem so se posladkali z domačim peccivom.

Delavnice so potekale pod vodstvom Urše Zabukovnik, ki v Medgeneracijskem centru Polzela v času šolskega pouka izvaja tudi učno pomoč, ki poteka po predhodnem dogovoru ob torkih med 15. in 19. uro.

MARJANA ŠMAJS

Otroci so svoje spretnosti urili s pomočjo različnih materialov in iger

Pete državne športne igre upokojencev Slovenije v kegljanju s kroglo na vrvici

Komisija za šport in gibalno kulturo Zveze društev upokojencev Slovenije je za leto 2016 za organizatorja iger določila Društvo upokojencev Andraž.

Državnega prvenstva se je 8. septembra 2016 udeležilo 11 ženskih in 12 moških ekip iz vse Slovenije. Pravico do udeležbe so si pridobile ekipe z najboljšimi rezultati na pokrajinskih tekmovanjih. Skupaj s tekmovalkami, tekmovalci in spremljajočim osebjem nas je bilo več kot 220. Pristrčnemu sprejemu udeležencev je sledil krajši kulturni program v izvedbi Andraškega okteta in Vaških muzikantov. Funkcionarje Zveze društev upokojencev Slovenije in Pokrajinske zveze društva upokojencev ter druge navzoče je pozdravil in nagovoril župan Občine Polzela Jože Kužnik, ki je tekmovanje tudi slovesno odprl.

Vodja tekmovanja Drago Jamnikar, komisije za evidenco rezultatov in drugi zbrani iz Društva upokojencev Andraž smo se potrudili, da je vse potekalo hitro in brez zapletov. Prosti čas med nastopi smo udeležencem popestrili z ogledom zanimivosti Občine Polzela. Pokazali smo jim zbirko šaljivih figuric v Domu krajanov, grad Komenda in Goro Oljko. Udeleženci so ogleda pohvalili, presenečeni, da ima Občina Polzela po-

Levo drugouvrščene Andražanke, v sredini zmagovalke iz Marjete in desno tretjeouvrščena ekipa Bodoncev, v ozadju Tone Mešič in župan Jože Kužnik.

leg lepe pokrajine tudi mnogo zgodovinskih in kulturnih znamenitosti.

Med moškimi ekipami je s kar 446 podrtimi keglji slavila ekipa Društva upokojencev Duplek, sledili sta ekipi Spodnje Polskave in Šentilja pri Velenju, Andražani pa so s 395 podrtimi keglji dosegli peto mesto. Med ženskimi ekipami so slavile tekmovalke Društva upokojencev Marjeta na Dravskem polju, ki so s 428 podrtimi keglji prepričljivo ugnale vso konkurenco. Sledili sta ekipi Društva upokojencev Bodonci-Brezovci-Zenkovci in Društva upokojencev Andraž. Med posamezniki je s 117 podrtimi keglji zmagal Ciril Rotovnik iz Društva upokojencev

Šentilj pri Velenju, drugo in tretje mesto je s 114 in 112 podrtimi keglji pripadlo Avgustu Rakuši in Milku Kapunu, obema iz Društva upokojencev Duplek. V ženski konkurenci je s 109 podrtimi keglji zmagala Cvetka Čerpnjak iz Društva upokojencev Bodonci-Brezovci-Zenkovci, Irena Krk iz Društva upokojencev Andraž je s 109 podrtimi keglji zasedla drugo mesto, Marija Macuh iz Društva upokojencev Marjeta na Dravskem polju pa je prejela bronasto kolajno.

Podelitev odličij sta opravila predsednik Društva upokojencev Andraž Anton Mešič in župan Občine Polzela Jože Kužnik.

SREČKO RAJH

Prva likovna kolonija v Andražu

Bil je lep sobotni dan, 10. september 2016, ko smo likovniki iz Andraža pripravili prvo likovno kolonijo, na katero smo povabili prijatelje iz različnih likovnih društev po Sloveniji.

Po zajtrku, ki so nam ga pripravile članice kulinarčne skupine Kulturnega društva Andraž in po spodbudnih besedah predsednika Kulturnega društva Andraž Vilija Pižorna ter župana Občine Polzela Jožeta Kužnika, smo se s platni, čopiči in barvami razkropili po Andražu. S svojim strokovnim znanjem nam je pomagala in nas usmerjala akademska slikarka Terezija Bastelj. Po celodnevem ustvarjanju smo kolonijo sklenili s kosilom in prijetnim druženjem, ki ga bomo nadaljevali na likovni razstavi, ki bo 7. oktobra 2016 ob 18. uri v Domu krajanov v Andražu. Lepo vabljeni!

IDA JEVSNIK

Sodelujoči so ustvarjali v različnih tehnikah risanja.

Zlata Edvard in Frančiška Jug

Drugo septembrsko soboto sta 50 let skupnega življenja praznovala Edvard in Frančiška Jug, rojena Štahl z Brega pri Polzeli. Civilni obred je v gradu Komenda opravil polzelski župan Jože Kužnik.

Frančiška se je rodila leta 1945 na Bregu pri Polzeli kot sedma v družini z devetimi otroki. Še kot otroku ji je umrla mati. Edi se je rodil v Vinski Gori leta 1943, v družini s tremi otroki. Že kot otroku je tudi njemu umrl oče, tako da so vsa kmečka dela prešla na še odrasčajočega dečka, ki je moral v težkih pogojih odrasti brez pravega otroštva.

Usoda je hotela, da sta se dve ranjeni duši s težkim otroštvom znašli pred Amorjevo puščico, ki ju je združila za vedno. Ker sta oba morala odrasti brez pravega otroštva, sta si želela ustvariti družino, v kateri bi lahko svojim otrokom ponudila vse tisto, za kar sta bila sama prikrajšana. Zase in za njih sta zato ustvarila trden in varen dom na Bregu pri Polzeli. Rodili sta se jima hčeri Edita in Zdenka ter sin Edi. Vsi so jima neizmerno hvaležni za vso ljubezen in var-

Zakoncema Jug je župan Jože Kužnik v spomin na obred izročil sliko

no otroštvo, za to, da jima je vrednote, ki so jima jih predali njuni starši, kot so delavnost, pridnost in poštenje, uspelo prenesti tudi na svoje otroke. Zaposlena sta bila v Tovarni nogavic Polzela, zdaj pa sta že vrsto letu upokojena.

Danes sta zato lahko še toliko ponosnejša na svoje otroke in svojih pet vnukinj. Vsi po vrsti dokazujejo, da imajo dobre korenine, da so tudi otroci njuno

šolo življenja odlično prenesli na naslednjo generacijo. Vsi pa ju vedno znova z veseljem obiščejo, saj mama Fani rada razvaja s svojo dobro kuhinjo, peko sladic, domačimi vrtninami ter vloženo zelenjavo in sadjem, ata Edi pa je neutrujen s svojimi življenjskimi nauki in nasveti, kako stvari izboljšati. Z vsem srcem je tudi čebelar, kar pomeni, da svojim najdražjim sproti sladka življenje.

TONE TAVČER

Milan Koren zmagovalec Pokala Slovenije

Sredi septembra je potekalo finale letošnje sezone tekmovanj v agilitiju za Pokal Slovenije. Polzelan Milan Koren je ponovil lanski uspeh in skupaj s svojim psom, šnavcerjem Boyem, postal zmagovalec Pokala Slovenije 2016.

Sezona tekmovanj za Pokal Slovenije v agilitiju je potekala vse od aprila in se končala sredi septembra. Milan Koren in njegov pes Boy, člana Kinološkega društva Pluton, sta celotno sezono tekmovanj vodila v skupnem seštevku kategorije A2-small in sklenila sezono kot pokalna prvaka.

Milan Koren aktivno tekmuje v agilitiju že skoraj 20 let in vrsto let niza uspehe. Za to vrsto rekreacije se je odločil zaradi želje po aktivnem in zabavnem preživljanju prostega časa ter ljubezni do psov.

ANJA MARJETIČ

Milan Koren s psom Boyem na razglasitvi finalne tekme Pokala Slovenije v Hrušici

Lovska družina Polzela slovesno zaznamovala 70 let svojega delovanja

17. septembra, leta 1946, je nekaj članov ustanovilo Lovsko družino Polzela. Letos so na ta datum lovci praznovali okroglih 70 let.

Obletnico so zaznamovali z vrsto dogodkov. Začeli so z odprtjem bogate razstave na gradu Komenda, ki so si jo skozi ves teden ogledovali otroci z učiteljicami. Praznovanje so nadaljevali v soboto z jutranjo budnico, prav tako na gradu Komenda, sledila je sveta maša v cerkvi v Andražu, ki jo je daroval polzelski župnik Jože Kovačec, osrednjo slovesnost s kosilom pa so organizirali na Lovski koči v Založah.

Tam je goste pozdravil predsednik nadzornega odbora lovske družine Aleš Primčič. Nastopili so slavnostni govorniki, ki so čestitali lovcem ob visokem jubileju. Spregovorili so predsednik Lovske družine Polzela Martin Slapnik, župan Občine Polzela Jože Kužnik, pooblaščen predstavnik Lovske zveze Slovenije in Savinjsko-Kozjanske zveze Celje Avgust Reberšak, predstavnik Zavoda za gozdove Peter Teržlav in predstavniki sosednjih lovskih družin iz Velenja, Žalca, Braslovč, Prebolda ter Šmartnega ob Paki.

Program so z glasbo in pesmijo popestrili Savinjski rogisti iz Tabora ter pevski oktet Andraž. Ob obletnici so lovci razvili in predali prapor Lovski družini Polzela, župan Jože Kužnik je nanj pripel spominski trak Občine Polzela, donatorji pa so na drog pripeli spominske žebličke. Praporščak Albin Pajenk se je zaobljubil, da bo prapor nosil in čuval v ponos Lovske družine Polzela. Sledila je podelitev zahval in priznanj ter druženje ob slavnostnem kosilu.

BINA PLAZNIK

Na gradu Komenda so lovci postavili bogato razstavo.

Na proslavi je zbrane kot prvi nagovoril predsednik Lovske družine Polzela Martin Slapnik.

Program na proslavi so popestrili Savinjski rogisti.

Na fotografiji je s svojim trenerjem Borisom Stojakovićem na tekmi v Šentjerneju.

Odlična poletna sezona

Gašper Plevčak je v letošnji poletni atletski sezoni dosegel odlične rezultate v kategoriji pionirjev U16 in v kategoriji mlajših ter starejših mladincev.

Na Slovenskih igrah šolarjev je bil najhitrejši sprinter na 60 m in član zmagovalne štafete 4 x 100 m. V juliju se je udeležil 50. svetovnih iger šolarjev v Tajvanu, kjer je bil v zelo težkih razmerah in močni konkurenci 65 tekmovalcev z vsega sveta drugi najhitrejši Evropejec na 100 m ter zasedel končno tretje mesto v B-finalu.

Na atletskem mitingu v Šentjerneju je bil ponovno najhitrejši pionir in prejel pokal za najboljši rezultat mitinga. V Novem mestu je avgusta tekkel na drugem Mestnem tekaškem izzivu in v konkurenci mladincev zasedel odlično drugo mesto na 100 m. Na državnem ekipnem prvenstvu za mladince v Celju, ki je bilo 3. septembra 2016, je tekkel v zmagovalni štafeti 4 x 100 m. V poletni sezoni se je približal državnemu rekordu na 60 m za pionirje U16.

Za svoje številne športne uspehe v sezoni 2015/2016 je prejel zlato priznanje Športne zveze Celje.

LIDIJA PLEVČAK

Počitniški tečaj jadrnanja za otroke

V Jadralnem društvu Maltezer smo letos že tretjič med šolskimi počitnicami organizirali brezplačni tečaj jadrnanja za otroke z območja Občine Polzela.

Na tečaju jadrnanja so se otroci naučili tudi vožnje s supom.

Tečaj je potekal na Velenjskem jezeru, udeležilo se ga je deset otrok, starih med šest in trinajst let. Otroci so se preizkusili v vrsti vodnih športov, naučili so se vožnje s supom, vozili so se v kanujih in uživali na napihljivih vodnih igralih. Sledilo je jadrnanje z jadrnico in otroci so spoznali ter dopolnili jadrnalno znanje, ki so ga pridobili že prejšnja leta. Tečaj sva vodila predsednik in član Jadralnega društva Maltezer Polzela in član Kluba vodnih športov Velenje. Glede na izkazano navdušenost mladih jadralcev je za podmladek našega kluba poskrbljeno. Pester in razgiban dan smo zaključili s prijetnim druženjem ob otrokom najljubši hrani in sklenili, da bomo tudi prihodnje počitnice organizirali tečaj jadrnanja.

LJUBO ŽNIDAR

CVETLIČARNA EMI darilni butik

z vami že 25 let

**Ugodne cene cvetja in darilnega programa!
IKEBANE, LONČNICE, REZANO CVETJE,
SVEČE, POROČNE DEKORACIJE
ŽALNI ARANŽMAJI**

Gasilski dom Polzela
Kontakt: Ema Rakun
041 787 916
03/572 03 19

**Sprejemamo
naročila
za 1. novembra.**

ČAROBUČIJADA

28. oktobra 2016 z Damjano Golavšek

ZABAVA ZA OTROKE

NA GRADU KOMENDA OD 15.30 DO 17.30

VSTOP PROST!

3. FESTIVAL BUČNIH ZAVITKOV

Razglasitev rezultatov festivala bučnih zavitkov bo ob 17.30.

Razpisujemo

3. FESTIVAL BUČNIH ZAVITKOV

Vabljeni vsi, ki ste se pripravljene preizkusiti v kulinarčnih spretnostih priprave bučnih zavitkov.

Edini pogoj je, da je ena izmed sestavin tudi buča in da je končni izdelek zavitek. Treba je speči pekač zavitka in ga prinesiti na grad Komenda, in sicer 28. 10. 2016 do 17. ure, ko bosta potekala degustacija in ocenjevanje.

Najboljše bučne zavitke bo ocenjevala in nagradila komisija.

Vabimo vas k sodelovanju, da se kot posameznik, društvo, aktiv kmečkih žena ipd. predstavite s svojimi bučnimi specialitetami.

Svojo udeležbo na festivalu nam sporočite do 20. 10. 2016 na tel. 03/703 32 28 ali po e-pošti na naslov: tic@polzela.si

Če bo deževalo, bo prireditev v gradu Komenda.

VSTOP BO PROST!

Vabilo

Šolsko leto se začenja in s tem odpiramo vrata športni šoli, v kateri nimamo domačih nalog, se zabavamo, igramo, sprehajamo, skrivamo, napadamo sladoledarja, pozdravljamo živali v gozdu in celo ljudi, ki jih srečamo na cesti, plavamo, smučamo, mumijo poiščemo, smo včasih strgani in umazani, ko iščemo školjke, krmimo konje, lovimo ribe, obiskujemo jame, plešemo in celo telovadimo, se učimo iger z žogo, da ne pozabim: starše povabimo na tekme in druge športno-zabavne dejavnosti. Pozabil sem še marsikaj, vendar upam, da je ponudba pestra in bo zadovoljila še tako zahtevnega otroka, starše razbremenila in celo razveselila, ko bodo opazili napredek v otrokovem razvoju.

Nikoli nisem imel rad ljudi, ki ne znajo povedati, kaj želijo. Pri nas ni roditeljskih sestankov – mi se pogovorimo takoj; če je težava – jo rešimo.

Vadbo imamo vsako sredo od 16. do 17. ure, vsak petek od 16. do 17. ure in vsako soboto od 9. do 10. ure v stari telovadnici OŠ Polzela, kjer se pogovorimo še o čem drugem.

Povabite prijatelje in naj se igre začnejo.

Športne pozdrave vam pošilja Tomaž
(031 343 778).

GLASBENA ŠOLA "RISTO SAVIN" ŽALEC

VABI K VPISU!

WWW.GSZALEC.SI

KOŠARKARSKA ŠOLA
KOŠARKARSKI KLUB
HOPSI

PRIDRUŽI SE KK HOPSI!

Z začetkom novega šolskega leta 2016/2017 vabimo k vpisu v košarkarsko šolo nove učence in učenke.

Vpisujejo se lahko otroci od prvega do devetega razreda.

ZAKAJ KOŠARKA?

Igrati s prijatelji

Izboljšati motoriko, kondicijo in koordinacijo

Za začetnike (igriva košarka) z elementi male košarke

Spodbuja k poštenosti in igri (ferplej)

Z igrami do prave košarke

Igranje turnirjev

TRENINGI PIONIRJI U9 in U11

Pon. 14.35-15.35, Sre. 14.35-15.35, Pet. 14.35-15.35

INFO:

Elvis: 031 376 807 (pionirji U9 in U11)

Matej: 031 912 619 (U13 in U15)

Karate klub Polzela

organizira v torek, 4. oktobra 2016,
ob 17. 15 v stari telovadnici OŠ Polzela
VPIS v začetniški tečaj karateja.

Vpis je namenjen tako najmlajšim (sekcija Hu-ha, od 7. leta starosti), kot tudi najstnikom in starejšim. Program treninga zajema tradicionalni in športni karate z elementi samoobrambe. Treninge vodijo izkušeni trenerji in nekdanji in zdajšnji reprezentanti.

Vabljeni!

Novo šolsko leto – nove obveznosti in nove skrbi? Ne! Novo šolsko leto – novo veselje, nove dogodivščine, nova znanja!

Ko se po dolini razleze vonj po hmelju in ko se dan umika večeru prej, kot bi si želeli, in ko jutro že močno diši po jeseni – takrat so srca šolarjev še posebno nemirna. Še zlasti zadnjo avgustovsko noč. Preplet radovednosti, pričakovanja, veselja in negotovosti burka njihov nočni mir.

Skoraj vsi se veselijo prvega šolskega dne. Še posebno tisti, ki šolski prag prestopajo prvič.

Prvi šolski dan je dan vtisov in občutij, ki mehko ležejo v najbolj skrit predalček mozaika spominov. Tudi ko odrastemo, radi sežemo v ta predalček, saj nas njegova vsebina tako prijazno spomni, kako lepo je bilo takrat. En spomin dregne drugega in naenkrat nastane ogromno zgodb, ki rišejo smeh na obraz.

Prvi šolski dan je velik dan. Velika je stavba, v katero vstopajo otroci. Zlasti velika je za tiste, ki vanjo vstopajo prvič. Velike so učilnice. Veliko je otrok. Veliko je učiteljic in učiteljev. Veliko je novih prijateljev.

Prijaznemu sprejemu v šoli, kamor malčke pospremi starši, sledi malica, ogled šolskih prostorov, pa še kakšno presenečenje, kot spodbuda na tem za življenje izjemno pomembnem koraku. Od tega dne je vse precej drugače.

Čeprav je naenkrat vse drugače, naj bo ves čas lepo. Naj rahlo vznemirjenje prerase v najprijetnejše občutke, ki bodo otroke spremljali na poti odrasčanja.

Starši običajno novo šolsko leto povezujemo z novimi skrbmi in novimi obveznostmi, kar je seveda povsem odveč. Marko Juhant, meni najljubši specialni pedagog za motnje vedenja in osebnosti, takole sporoča: »Če ste

Za varnost otrok v cestnem prometu moramo skrbeti predvsem drugi udeleženci.

otroka navadili na red, disciplino in mu razložili pojem obveznosti, so skrbi odveč.«

Pravi še: »Otroci niso danes nič bolj pod stresom kot včasih. To je izključno stres staršev, ki ga projicirajo na otroke. Stres je najhujši v družinah, kjer so že ljudje, ki imajo visoko izobrazbo, in so pričakovanja velika ... Prepogosto se zgovarjamo na hiperaktivnost. V resnici pa so otroci le razvajeni. Niso navajeni, da bi bili deset minut pri miru. To je stvar navade, samodiscipline, ki je mnogim nimajo ... Starši otrokom ne znajo sporočiti, kdo je avtoriteta. Otroci jih ne slišijo, da je učitelj tisti, ki ve, ki zahteva in je tudi upravičen do tega, da zahteva. Na žalost otroci preveč pogosto slišijo pogovore staršev, češ, si videla, koliko domače naloge jim je dala, pa saj ni normalna. Otrok zastrže z ušesi, in ko bo doma rekel, da je naloge preveč, bo

mama pritrdila, da je učiteljica pa res dala preveč. Od tega, da učitelj, voznik šolskega avtobusa in policist niso avtoritete, do tega, da starši niso avtoriteta, je zelo malo.«

Velja se torej vprašati, kdaj otroke najbolj razvajamo in jim seveda škodimo, in ne pomagamo. Marko Juhant je prepričan, da tako, da delamo namesto njih stvari, ki jih zmorejo, da mislimo namesto njih, češ: »Eva, pridi noter, a ne vidiš, da ti je vroče.«

Spoštovani starši, otrokom moramo zaupati in jim postaviti meje, ker jih le tako lahko obvarujemo pred prepadi, ki se postavljajo ob njihovi življenjski poti. Umirjeno, srečno, varno, prijetno in najlepše šolsko leto privoščim vam in vašim otrokom.

JOLANDA ŽELEZNIK

OBČANE OBČINE POLZELA SMO VPRAŠALI, ALI SE ŠE SPOMINJAJO SVOJEGA PRVEGA ŠOLSKEGA DNE OZ. KAKŠNI SO NJIHOVI SPOMINI NA ŠOLSKE DNI.

Milija Đurđević

Uuuuu, kje je že to! Jaz sem star že šestdeset! Nekaterih sošolcev že ni več. Prvi razred sem obiskoval v Srbiji. Starši me niso spremljali v šolo, ker smo bili doma čez cesto. Imel sem torbo, knjigo, zvezke, kulije. Bilo je drugače kot danes. To je sto proti ena, ko primerjam, kako je bilo pri moji hčerki. Mi smo se veliko manj učili. Moja vnukinja pa dela šolo za ekonomskega tehnika in se uči kot za zdravnika. Preveč je danes učenja in stroški so večji. Včasih stroški za starše niso bili tako visoki.

Jožica Kotnik

Jož, to so pa taki hudi spomini. Imam kar mravljinco po telesu. Takrat sem bila doma v Kidričevem, prvi razred pa sem obiskovala v sosednji vasi, v Lovrencu. Že v zgodnjem otroštvu smo hodili v Šempeter obirat hmelj, da smo si lahko kupili kaj za obleči. Hodili smo tudi v borovnice, ki smo jih prodali na tržnici in si kupili stare knjige. Potem smo pasli krave in se na paši učili. Za šolo smo imeli rukzake. Učitelji so imeli radi nas in mi njih. Radi smo hodili v šolo. Imam lepe spomine, nekaj je pa tudi grenkih, sploh ko danes vidiš, kaj vse imajo otroci.

Leon Jošt

Ja, spomnim se, da smo se ravno preselili v Celje. Nosil sem majico z rožicami, nihče mi ni nagajal, učiteljica je bila pa kar stroga. Nosili smo rumene rutice. Je predaleč nazaj, da bi se kaj več spomnil. Ne spomnim se česa posebno slabega ali dobrega, mi ni ostalo v spominu. Danes je pa podobno, otroci nosijo rumene rutice.

Alenka Cvirn

Spomnim se rumene rutice, prvega septembra, strah me je bilo, verjetno sem tudi jokala (smeh), starši so me spremljali v šolo. To je bilo v Petrovčah, kjer sem obiskovala osnovno šolo. Sem priseljena Polzelanka. Imela sem nekaj poznanih sošolk in sošolcev. Pa imeli smo prvo berilo, ki ga danes žal ni. To je bilo res fajn.

Štefan Podvršnik

Uf, bilo me je zelo strah. V šolo sem šel v kratkih hlačah in bos. Doma se niso kaj dosti menili, da grem v šolo. Na ramah sem imel rukzak, notri pa ravnilo in take navadne barvice. Prvi šolski dan smo se s sošolci prvič videli, ker včasih ni bilo vrtecev, da bi se od prej poznali. Spomnim se, da sem hodil še v staro šolo, kjer so danes prostori Občine Polzela, čisto na vrhu smo imeli razred. Imeli smo klopi, notri so bile luknjice za črnilo. V razredu nas je bilo šestindvajset.

Mojca Gregorc

Menda se spomnim. Starši so me spremljali. Spomnim se, da so nas pogostili s torto. Ker nisem hodila v vrtec, mi je bilo prvi dan toliko težje. Imeli smo učiteljico Heleno, ki je bila takrat prvo leto na šoli. Bila je taka fajna, pa še danes je ista. Spomini so lepi. Super je bilo. Ko sem jaz hodila v šolo, so ravno gradili novo šolo, v katero so nas pozneje prestavili. Lepo je bilo.

Jože Čas

Bolj slabo se spominjam. Ni bilo avtomobilov in avtobusov. Šest kilometrov sem pešal do šole. Spremljal me je dve leti starejši brat. Na ramah pa sem imel rukzak in notri tablico. Oblečene sem imel kratke hlače. Doma smo bili bolj ubogi, ker smo začeli leta 1949 graditi hišo, jaz pa sem šel v šolo leta 1950, zato sem bil tudi bolj slabo oblečen.

Matija Jazbec

Bolj slabo se spominjam svojega prvega šolskega dne. Mislim, da je deževalo, nisem pa prepričan. Niti ne vem, kaj sem imel oblečeno, spomnim se pa, da sem prvi dan izgubil torbo. Poznal sem samo sestrčno, drugih sošolcev pa ne. Šolo sem obiskoval v Celju. Počutil sem se tako, kot se počutiš prvi šolski dan. Ne morem se spomniti kaj več.

BINA PLAZNIK

Prva svetovna vojna: pogled iz zaledja

V Polzelanu smo že predstavili vojne zgodbe štirih bratov Repnik s Polzele, ki so kljub aktivni udeležbi prestali vojno brez hujših posledic. Prva svetovna vojna Polzele ni neposredno prizadela, toda čutila se je na vsakem koraku. O tem ni ohranjenih veliko pričevanj, zato so toliko bolj dragoceni spomini Olge Repnik, ki je takrat obiskovala ljudsko šolo. Nekaj njenih spominov bomo predstavili v tem sestavku.

Najopaznejša posledica vojne je bila odsotnost moških. Vsi mladi in zdravi fantje ter možje med 18. in 50. letom so bili mobilizirani. Za delo so morale poprijeti ženske in otroci. Primanjkovalo je vsakršnih dobrin: moke, sladkorja, obleke, obutve. Repnikovi so imeli v tem pogledu srečo. Oče je bil zaposlen kot mlinar (o tem v nadaljevanju), njegova hčerka Kati (por. Sever) pa je bila kuharica pri celjskem apotekarju Rauscherju. Z njim so se dogovorili za menjavo: kilo bele moke za kilo sladkorja, ki ga je Rauscher dobil za izdelavo zdravil. Srečo so imeli tudi pri obutvi, ker je bil brat Repnikove mame, Gregor Acman, čevljar v Šoštanju. Imeli so tudi nekaj zemlje, tako da so hrano večidel pridelali doma in niso bili povsem odvisni od živiliških kart.

Ko so se razplamteli boji na vzhodni fronti, so na Polzelo prišli begunci z območja današnje Poljske (Galicija). Pripeljali so se z živinskimi vagoni, potem pa so jih razporedili po hišah. Olgi je ostalo v spominu, da so imele Poljakinje že takrat krajše frizure, kar v Savinjski dolini ni bilo v navadi, obute pa so bile v škornje. Pri Repnikovih so vzeli pod streho železniškega uslužbenca, pisal se je Landeck. Ko so se razmere na vzhodni fronti nekoliko umirile in so se Poljaki lahko vrnili domov, so se

Birmanki Olga Repnik (skrajno levo) in Gizela Ferlež (por. Polanc) z birmanskima botrama Rozalijo Bobek (roj. Acman) in Angelo Riesenfellner (roj. Repnik)

z vso silovitostjo razdivjali boji na soški fronti. Prišli so primorski begunci. Repnikovi so vzeli pod streho italijansko govorečo družino, očeta vdovca z dvema hčerkama. Pri sosedu, mizarju Antonu Čmaku, pa je stanovala mlajša begunka z otrokom. Nekoč jo je obiskal brat vojak, ki je prišel na dopust. Ker v tujem kraju ni imel kaj početi, je spraševal domačine, ali imajo zanj kakšno delo. Repnikovi sinovi so bili v vojski, oče v mlinu, zato bi jim pomoč prišla prav. Vojak jim je sam predlagal, da bo prekopal njivo, če bo dobil za plačilo hrano. Njiva je bila na Gmajni, kjer je bilo veliko kamenja in borovih korenin, zato delo ni bilo preprosto. Vendar ga je vojak do konca dopusta opravil, Repnikovi pa so ga bogato založili z moko in drugimi dobrotami. Na dopust so prihajali tudi domači sinovi. Najstarejši Franc, ki je bil vso vojno na fronti, je nekoč prišel ravno na Olgin

rojstni dan. Peljal jo je v Celje in ji tam kupil srebrno verižico z obeskom. Žal se je dragoceni spominček pozneje izgubil. Spet drugič je ob prihodu dejal: »Ne grem v hišo, ker sem ves ušiv.« Slek se je kar na pragu, mama pa je takoj dala v velikem piskru kuhat vojaške cunje, da jih je očistila uši.

Ivan, ki je bil kot finomehanik zaposlen v vojaških delavnicah na Poljskem, je ob koncu vojne prinesel domov kožuh oziroma burnus, v katerem je v mrzlih zimah popravil vojaška vozila. Iz Poljske je za spomin prinesel tudi kipec Lurške Marije, ki se je ohranil do danes. Zanimivo je, da sta kipcu že takrat manjkali roki.

Konrad je nekoč prišel na dopust za pusta. Olga je oblekla njegovo uniformo in se šla pokazat sosedu, peku Katzu. Pozdravil jo je: »Lej no, kakšnega fejest soldata imamo!« in jo obdaril z zemljo. Na nekem drugem dopustu je Olga ob odhodu pospremila Konrada na vlak. Na poti do postaje sta srečala domačina Vasleta (p. d. Măca) iz Podvina. Tudi on je bil v vojaški uniformi, a ker je bil že prileten, ga niso poslali na fronto, temveč je ostal doma za čuvanje zaledja. Ko so se srečali, se je Vasle ustavil in Konradu salutiral. Konrad se je začudil in mu rekel: »Stric, kaj ga pa lomite? Takega smrkavca, kot sem jaz, boste pozdravljali?!« Vasle je odgovoril: »Ja, taka je uredba!« (Konrad je imel višji čin). Kljub smešnemu položaju sta oba vedela, da je bolje izpolniti povelja, saj je bilo v teh časih pogosto v bližini kakšno nepoklicano uho.

Prymmova tovarna meril na Polzeli je zmanjšala proizvodnjo, poslabšali so se tudi odnosi v kolektivu. Oče Repnik, ki je bil v tovarni zaposlen kot žagarski mojster, je dal odpoved. Nekaj časa je delal pri sosedu Ivanu Čmaku, ki je vzel v najem žago na Gmajni, potem pa je izvedel, da veleposestnica Ana Wolf iz Šempetra išče najemnika za svoj mlin v Dobrteši vasi. Prijavil se je in bil takoj sprejet. Odločitev se je izkazala za odlično potezo. Repnik je ostal v mlinu vso vojno in še nekaj let po njej. Nazadnje mu je lastnica ponudila, naj mlin odkupi. Vendar se za to ni odločil, ker je bil že v letih in brez naslednika, saj se nihče od njegovih sinov ni hotel oprijeti mlinarstva.

Vsaka vojna prinese pomanjkanje, nekatere dobrine pa postanejo dragocene; ne le za prebivalstvo, temveč tudi za vojsko. Oblast je nastavila rekvizitorje, ki so skrbeli, da bi čim več teh dobrin prišlo v njihove roke. V vseh cerkvah so pobrali bronaste zvonove. Tudi pri Repnikovich se je oglasila rekvizicijska komisija, ki je pobirala barvne kovine. Zaplenila jim je medeninast možnar in likalnik. Mnogi domačini so bili bolj prebrisani in so predmete iz medenine in brona skrili, da jih rekvizitorji niso našli. Ena od rekvizicijskih epizod je ostala Olgi še posebno v spominu. Komisija, ki sta jo sestavljala žandar in večji posestnik iz polzelske fare, je hodila po hišah gledat, koliko imajo sena, ki ga je oblast rekvirirala za potrebe vojaške konjenice. Repnikovi so imeli majhno posest in se niso preživljali s kmetijstvom, pa vendar je posestnik po ogledu »marofa« glasno rekel žandarju: »O, ti pa imajo več sena, kot ga imam jaz!« Žal se je, kot že tolikokrat, izkazala za resnično stara modrost, da se človeška sebičnost najbolj pokaže v kriznih razmerah.

Pod drobnogledom rekvizitorjev je bil tudi mlin, ki ga je »pokrivala« komisija iz Šempetra. V njej je bil glavni bogat trgovec, ki je svojo nalogo opravljal z vsem zanosom. Oče Repnik je kljub uradni prepovedi domačinom mlet in prodajal moko nad določeno količino,

seveda pod pogojem, da ga niso izdali. Zato je bil zelo priljubljen. Okoliški kmetje so nekoč po svojih kanalih izvedeli, da bo mlin obiskala komisija, in so prišli mlinarja obvestiti. Repnik je preudarjal, kaj naj stori. Po lestvi je zvelkel na podstrešje toliko vreč, kolikor jih je mogel, saj je pravilno sklepal, da se bo komisija osredotočila na obratovalni del mlina in ne bo pregledala vsega poslopja. Vseeno je rekvizitor odpeljal dva zvrhano polna lojtrska voza vreč moke. S takimi in podobnimi dejanji, ki so bila pogosta, si je rekvizitor nakopal med domačini veliko mržnjo; še posebno, ker se je šušljalo, da z zaplenjenimi dobrinami ravna bolj po lastni presoji kot po uradnih predpisih. Po propadu Avstro-Ogrske je presodil, da bo bolje, če se umakne, in je na hitro najprej začasno, pozneje pa za stalno zapustil Šempeter.

Oblast si je pri odkrivanju dobrin, ki jih je plenila za svoje potrebe, pomagala tudi z novačenjem ovaduhov, ki bi od sovaščanov, sosedov in prijateljev izvlekli, ali skrivajo kaj, kar bi »moral« oddati. Oče Repnik se je zavedal te težave. Moko je zmlal ali prodal le tistim, za katere je vedel, da ga ne bodo izdali. Sumljive ponudbe je zavrnil s izgovorom, češ da mu je oblast prepovedala mletje nad določeno količino. Med kmeti, ki so imeli od mletja svojega žita korist, ni bilo izdajalcev. Pomanjkanje in sebičnost pa lahko naredita svoje. Ljudje so postali nezaupljivi in previdni, kar kaže naslednji primer. Železniški uradnik Seničer s Polzele je šel v mlin po moko. Kot železniški uslužbenec bi lahko koristil zastojniški prevoz z vlakom, a je vedel za pogoste kontrole potnikov in prtljage, zato je šel v mlin raje ponoči, peš in z »rukzakom« na ramenih. Pri vračanju iz mlina je od daleč zagledal voz, in ker v temi ni prepoznal voznika, se je srečanju raje izognil ter se namesto po cesti vrnil domov čez njive in travnike.

Oče Repnik se je v svoji preudarnosti zavaroval še pred eno nevarnostjo: da bodo ovaduhi zasliševali tudi njegove mlajše otroke, ki bi se v otroški na-

ivnosti lahko hitro zaklepetali. Zbral jih je za mizo in jim zabičal, naj nikomur ne govorijo, da v mlinu melje in prodaja belo moko. Da bi podkrepil svoje besede, jih je sklenil s svarilom: »Če izvedo – ata bodo zaprli, vi boste pa lačni!« Otroci so si njegove besede dobro zapomnili. Kmalu se je pokazalo, da svarilo ni bilo zaman. Enajstletna Olga in njena devetletna nečakinja Gizela Ferlež (por. Polanc) sta peljali iz mlina na vozičku s plahto pokrito manjšo vrečo moke. Na Gmajni med Bregom in Polzelo ju je ustavila domačinka z besedami: »Dekleti, težko vlečeta?« Olga ji je hitro odgovorila: »O ne, saj ni veliko.« Ženska je nadaljevala z zasliševanjem: »Kje pa imate doma skrito moko?« »Nikjer, ker je nimamo.« »Nekje jo že imate. Saj ate 'mer'co' vzamejo!« »Kolikor imamo, sproti porabimo. Skritega pa nimamo nič.« Ženska je odnehala in šla.

Vsesplošno pomanjkanje, rekvizicije, vedno nova poročila o padlih in ranjenih, ne nazadnje tudi vojaški porazi – vse to je pomagalo utrjevati protiaavstrijsko razpoloženje, ki se je še zlasti pokazalo ob novici, da je vojne konec. Skupina fantov in mlajših moških je paradirala po Polzeli in si dajala duška z vpitjem protiaavstrijskih parol ter z uničevanjem napisov, ki so spominjali na Avstro-Ogrsko. Še posebno so rogovili po Gmajni, ki je zaradi prisotnosti Schulvereinove šole, železniške postaje in hiš nemških uradnikov Prymmove tovarne slovela kot »nemška« oziroma »nemčurska«. Najbolj aktivni demonstranti so bili sinovi mizarja Repiča, trgovca Cizla in bratje Prislan (p. d. Pongračevi) iz Pariželj. Omenjene družine so bile že pred vojno usmerjene proslovensko oziroma proslovansko. Repič je bil član Sokola, po vojni pa je društvu prodal parcelo za gradnjo sokolskega doma (pozneje TVD Partizan). Cizel je v slovanskem zanosu povabil na Polzelo celo inženirje iz Rusije, stari Prislan pa je baje imel naročene vse slovenske časopise. Cizel in Prislan sta v vojni tudi izgubila sinova. Olga je videla skupino, ki je pred železniško postajo iz droga odtrgala

tablo, na kateri je pisalo »Heilenstein-Frasslau«, jo teptala in med vpitjem pljuvala po njej. Čeprav je bila še otrok, se ji je to početje zdelo neumno. Na žagi so neznanci ponoči potrgali z zidu in zmetali po tleh tablice nemških zavarovalnic, v vhodna vrata ene izmed hiš na Gmajni pa tudi ustrelili. Vendar je treba povedati, da demonstranti niso nikomur storili nič žalega.

Vojna je prinesla tudi mnogo do tedaj neznanih bolezni, denimo sifilis. Najbolj žalostni so bili primeri, ko je vojak, ki se je vrnil domov, vedel, da je neozdravljivo bolan, a je to zamolčal ženi ali bodoči nevesti. Spremenila se je tudi podoba prebivalstva. Odšla je večina nemških uradnikov Prymmove tovarne, na Polzelo pa se je priselilo precej družin, ki so prej živele na ozemlju, ki je po koncu vojne pripadlo Italiji. Tudi Spodnja Savinjska dolina je prišla v okvir nove države, Krajevne Srbov, Hrvatov in Slovencev. Kljub vsemu slabemu, kar je prinesla vojna, pa so ljudje nekako pogrešali Avstrijo,

saj so se nanjo navadili. V zadnjem desetletju pred vojno so Slovenci na Štajerskem pridobili več pravic, izboljšalo se je tudi gospodarstvo. Na novo državo so gledali z nezaupanjem. Olgi je poznejši sosed Franc Žolnir nekoč povedal, da je njegov oče (p. d. Grčín iz Podvina) politično združitev Srbov, Hrvatov in Slovencev komentiral z besedami: »To pa ne bo dobro! Nismo za skupaj!«

Konec vojne je bil za Olgo povezan še z enim dogodkom: v tem času je šla k birmi. Birmal jo je takratni lavantinski škof Napotnik, botra pa je bila sestrična Rozalija Acman (por. Bobek) iz Šoštanja. Za darilo je dobila molitvenik, rožni venec in manjšo vsoto denarja na račun v hranilnici. V novi državi pa se je menjala tudi valuta in ni veliko manjkalo, da bi denar propadel. Šele sestri Angeli, ki je živel v Avstriji, ga je uspelo dvigniti iz hranilnice, da si je Olga lahko zanj kupila blago za »pepita« krilo.

DR. BLAŽ PODPEČAN

SOB | 15. 10. 2016

START
19.00

KONCERT

**GRAD KOMENDA
NA POLZELI**

Mi2
SKUPINA STOP
MARKO GROBLER BAND

CENA: 10 €
PRODAJA: TIC POLZELA, GOSTILNA CIZEJ

ORGANIZACIJA:

Oblika: Filter urbane rešitve d.o.o.

Pogled iz zraka

Del naselja Breg pri Polzeli

Na fotografiji je del Brega pri Polzeli, posnet iz letala 12. julija 2016. Prve komunalno urejene parcele so se prek Sklada stavbnih zemljišč Žalec prodale že leta 1984. Začela se je izjemno hitra izgradnja, tako da je ta del Brega dobil zdajšnjo podobo okoli leta 1995. Zanimivo je, da je bila kljub zgoščeni zidavi ohranjena praktično vsa prvotna krajina.

Na levi strani fotografije je ob Savinji že več let izjemno obiskana »zelena plaža«, za katero že vsa leta skrbi in jo ureja Marjan Antloga, ki pravi, da je bilo potrebnega kar nekaj časa, da se je plaža uveljavila in da so obiskovalci za sabo začeli tudi sami pospravljati.

BOJAN PLEVČAK

Uredništvo Polzelana

vabi k oddaji ponudb za lektoriranje časopisa Polzelan. Ponudbe pošljite do 30. septembra 2016, na elektronski naslov: urednistvo-polzelan@polzela.si.

UREDNIŠTVO

Oktober 2016

OD PETKA, 30. 9., DO ČETRTERKA, 13. 10. 2016

Razstava del 26. likovne kolonije prijateljstva

Odprtje v petek, 30. 9. 2016, ob 18.30
Kulturni dom Polzela
(Marko Slokar: 041 381 472)

SOBOTA, 1. 10., DO NEDELJE 2. 10. 2016, OD 9. DO 18. URE

Razstava ročnih del iskric

Odprtje v soboto, 1. 10. 2016, ob 9. uri
Mala dvorana Kulturnega doma Polzela
(DU Polzela: 03/572 01 58)

SOBOTA, 1. 10. 2016, OB 7.30

Župnijsko romanje po cerkvah sv. Marjete

(Jože Kovačec: 041 742 965)

SOBOTA, 1. 10. 2016, OB 10. URI

Čreta, spominska slovesnost na prvo frontalno bitko na Štajerskem

(Srečko Rajh: 041 326 103 in Milan Pečnik: 031 366 252)

SOBOTA, 1. 10. 2016, OB 17.15

5. kolo Medkrajevne lige malega nogometa – ANDRAŽ 2016/2017

Igrišče Andraž
(Anton Brunšek: 041 783 738)

SOBOTA, 1. 10. 2016, OB 18. URI

Slavnostna akademija občinskega sveta Občine Polzela

Kulturni dom Polzela
(Občina Polzela: 03/703 32 28)

NEDELJA, 2. 10. 2016, OD 8. DO 9. URE

Meritve krvnega sladkorja in holesterola

Dom krajanov Andraž
(Mateja Borovnik: 041 227 272)

NEDELJA, 2. 10. 2016, OB 10.30

Maša za mir in blagor v Občini Polzela na Gori Oljki

Po maši ansambel Aleš Hribernik s prijatelji
(Jože Kovačec: 041 742 965)

OD PONEDELJKA, 3. 10., DO PETKA, 7. 10. 2016

Dopoldanske dejavnosti ob tednu otroka

(OŠ Polzela: 03/703 31 12)

ČETRTEK, 6. 10. 2016, OB 17.30

Pohod z lučkami vrtčevskih otrok s starši

(Vrtec Polzela: 03/572 20 18)

PETEK, 7. 10. 2016, OB 18. URI

Likovna razstava del, izdelanih na likovni koloniji v Andražu

Dom krajanov Andraž
(Ida Jevšnik: 031 624 679)

SOBOTA, 8. 10. 2016, OD 8. DO 12. URE

Kmečka tržnica pred trgovino Tuš

(Alenka Žnidar: 031 795 685)

SOBOTA, 8. 10. 2016, OB 17.15

6. kolo Medkrajevne lige malega nogometa – ANDRAŽ 2016/2017

Igrišče Andraž
(Anton Brunšek: 041 783 738)

NEDELJA, 9. 10. 2016, OB 8. URI

29. pohod po poteh Andraža

Zbor pri igrišču v Andražu.
(Vili Pižorn: 041 783 734)

NEDELJA, 9. 10. 2016, OB 9. URI

Kostanjeva nedelja na Gori Oljki

(Janko Mlakar: 031 690 596)

NEDELJA, 9. 10. 2016, OB 10.30

Pogostitev starejših

Dom krajanov Andraž
(Anton Mešič: 041 602 974)

NEDELJA, 9. 10. 2016, OB 10.30

Maša ob srečanju bolnih in ostarelih

Cerkev sv. Marjete Polzela
(Jože Kovačec: 041 742 965)

PETEK, 14. 10. 2016, OB 16. URI

224. lunohod: Polzela-Jama Pekel-Sv.

Jedrt

Zbor pri Domu Društva upokojencev Polzela
(Rudi Divjak: 031 525 790)

PETEK, 14. 10. 2016, OB 18. URI

Delavnica »Izdelava jedi iz buč in dekoriranje«

Dom krajanov Andraž
(Jelka Oder: 031 273 536)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OB 6. URI

Pohod na Lubnik

Zbor pri igrišču v Andražu.
(Evgen Tominšek: 041 783 739)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OB 7. URI

Pohod po Brežiški planinski poti

Zbor pred občinsko stavbo na Polzeli.
(Berni Palir: 041 813 909)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OB 8. URI

Srečanje gobarjev – determinacija

Pri gostilni Rimljan v Šempetru.
(Franci Uratnik: 070 714 468)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OD 8. DO 12. URE

»Drobtinica« ob svetovnem dnevu hrane

Pred trgovino Tuš Polzela
(Matjaž Črešnovar: 041 601 751)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OB 17.15

7. kolo Medkrajevne lige malega nogometa – ANDRAŽ 2016/2017

Igrišče Andraž
(Anton Brunšek: 041 783 738)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OB 19. URI

Liga Nova KBM – sezona 2016/2017

2. kolo: Hopsi Polzela – Union Olimpija
Športna dvorana Polzela
(Igor Pungartnik: 041 508 860)

SOBOTA, 15. 10. 2016, OB 19. URI

Koncert Mi2, Skupina STOP in Marko Grobler band

Grad Komenda
(Boštjan Verdnik: 041 663 253)

SOBOTA, 22. 10. 2016, OB 16. URI

8. kolo Medkrajevne lige malega nogometa – ANDRAŽ 2016/2017

Igrišče Andraž
(Anton Brunšek: 041 783 738)

TOREK, 25. 10. 2016

Duhovna obnova za ženske v Konferenčnem centru Novi Klošter

(Carmen Fernandez: 040 175 403)

ČETRTEK, 27. 10. 2016, OB 17. URI

Prisluhnilno pravljici

Grad Komenda – prostori knjižnice
(Renata Novak: 03/703 32 04)

PETEK, 28. 10. 2016, OB 15.30

Čarobučijada in 3. festival bučnih zavitkov

Grad Komenda
(TD Občine Polzela v sodelovanju z Občino Polzela: 03/703 32 28)

SOBOTA, 29. 10. 2016, OB 16. URI

9. kolo Medkrajevne lige malega nogometa – ANDRAŽ 2016/2017

Igrišče Andraž
(Anton Brunšek: 041 783 738)

SOBOTA, 29. 10. 2016, OB 19. URI

Liga Nova KBM – sezona 2016/2017

4. kolo: Hopsi Polzela – LTH Casting
Športna dvorana Polzela
(Igor Pungartnik: 041 508 860)

OKTOBER 2016: VSAKA NEDELJA OD 9. DO 12. URE

Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir

Kulturni dom Polzela
(Tomi Masnec: 041 783 213)

Program medgeneracijskega centra za oktober 2016

TOREK, 4. 10. 2016**8.00–9.00 TELOVADBA – okrepimo hrbtenico**

S seboj prinesite ležalno podlogo.
(Tanja Čater)

15.00–19.00 BREZPLAČNA UČNA POMOČ (prijava)

(Urša Zabukovnik: 031 346 848)

16.00–19.00 Rusko kegljanje

Kegljišče v Šeneku
(Marjan Zabukovnik)

SREDA, 5. 10. 2016**9.00–11.00 NORDIJSKA HOJA**

Zberemo se na križišču v Slatine.
(Mihaela Nawo)

16.00–18.30 Delavnica DO ZDRAVJA Z NARAVO

(mag. Cvetka Mastnak Čulk)

ČETRTEK, 6. 10. 2016**8.30–10.00 Bralni krožek**

(Bralni klub Mravljice)

16.00–18.30 Osebnostne finance – priložnost ali izziv

(Andreja Turnšek)

PETEK, 7. 10. 2016**17.00–19.00 ŠAHOVSKI KROŽEK**

(Oton Kronovšek)

TOREK, 11. 10. 2016**8.00–9.00 TELOVADBA – okrepimo hrbtenico**

S seboj prinesite ležalno podlogo.
(Tanja Čater)

15.00–19.00 BREZPLAČNA UČNA POMOČ (prijava)

(Urša Zabukovnik: 031 346 848)

16.00–19.00 Rusko kegljanje

Kegljišče v Šeneku
(Marjan Zabukovnik)

SREDA, 12. 10. 2016**9.00–11.00 NORDIJSKA HOJA**

Zberemo se na križišču v Slatine.
(Mihaela Nawo)

17.00–18.30 Delavnica DO ZDRAVJA Z NARAVO

(mag. Cvetka Mastnak Čulk)

ČETRTEK, 13. 10. 2016**16.00–17.30 OBRAZNA REFLEKSNA TERAPIJA**

(Katja Valenčak Centrih)

PETEK, 14. 10. 2016**17.00–19.00 ŠAHOVSKI KROŽEK**

(Oton Kronovšek)

TOREK, 18. 10. 2016**8.00–9.00 TELOVADBA – okrepimo hrbtenico**

S seboj prinesite ležalno podlogo.
(Tanja Čater)

15.00–19.00 BREZPLAČNA UČNA POMOČ (prijava)

(Urša Zabukovnik: 031 346 848)

16.00–19.00 Rusko kegljanje

Kegljišče v Šeneku
(Marjan Zabukovnik)

SREDA, 19. 10. 2016**9.00–11.00 NORDIJSKA HOJA**

Zberemo se na križišču v Slatine.
(Mihaela Nawo)

16.00–18.30 Delavnica DO ZDRAVJA Z NARAVO

(mag. Cvetka Mastnak Čulk)

ČETRTEK, 20. 10. 2016**8.30–10.00 Bralni krožek**

(Bralni klub Mravljice)

16.00–18.30 Delavnica Ustvarjamo iz gline

(Urška Juhart)

PETEK, 21. 10. 2016**17.00–19.00 ŠAHOVSKI KROŽEK**

(Oton Kronovšek)

TOREK, 25. 10. 2016**8.00–9.00 TELOVADBA – okrepimo hrbtenico**

S seboj prinesite ležalno podlogo.
(Tanja Čater)

15.00–17.30 BREZPLAČNA UČNA POMOČ (prijava)

(Urša Zabukovnik: 031 346 848)

17.00–19.00 Rusko kegljanje

Kegljišče v Šeneku
(Marjan Zabukovnik)

SREDA, 26. 10. 2016**9.00–11.00 NORDIJSKA HOJA**

Zberemo se na križišču v Slatine.
(Mihaela Nawo)

16.00–17.30 Delavnica DO ZDRAVJA Z NARAVO

(mag. Cvetka Mastnak Čulk)

ČETRTEK, 27. 10. 2016**16.00–17.30 Afriški bobni za vse generacije**

(Vlado Matela)

PETEK, 28. 10. 2016**17.00–19.00 ŠAHOVSKI KROŽEK**

(Oton Kronovšek)

Program se skozi mesec lahko spreminja, kar bo objavljeno na oglasni deski in na Facebook strani. Vsi dogodki v medgeneracijskem centru so brezplačni in so namenjeni vsem prebivalcem lokalne skupnosti. Vabljeni, da se nam pridružite kot obiskovalec ali da kot prostovoljec podelite svoje znanje z nami. Informacije na el. naslov: medgeneracijski.c@gmail.com, GSM: 031 343 774 (Marjana Šmajš).

Na zgornja kontaktna podatka lahko pošljete tudi svoje predloge, pobude in kritike.

*Ni te več na pragu, ni te več v hiši,
nihče več tvoj glas ne sliši.
Da, zaman te čakamo, ne moremo dojeti,
a spomini nate dajejo nam moč,
da brez tebe učimo se živeti.*
(S. Gregorčič)

ZAHVALA

ob boleči in nena-
domestljivi izgubi
našega najdražjega
ata, tasta, tatija in
pradedija

VINKA SMOLETA

iz Ločice ob Savinji, Ob Savinji 32
(18. 12. 1939–29. 8. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodni-
kom, sosedom, prijateljem, sodelavcem
in znancem, ki ste nam v težkih trenu-
tkih stali ob strani, nam izrekli sožalje
in stisnili roko v tolažbo, prisostvovali
molitvi, darovali cvetje, sveče in svete
maše in nam vsak po svoje pomagali.

Posebna hvala vsem, ki ste se mu
poklonili in ga pospremili na njegovi
zadnji poti k večnemu počitku;
hvala tudi gospodu župniku, pevcem
in pogrebni službi.

Žalujoči njegovi: sina Darko in Bojan z
družinama

*Kogar imaš rad, nikoli ne umre –
le nekje daleč, daleč je ...*

V SPOMIN

21. septembra 2016 je minilo leto žalo-
sti, odkar nas je zapustil naš ljubljeni
mož, ati in dedi

SREČKO BIZJAK,

Vrtna ul. 129, Polzela

Hvala vsem, ki se ga spominjate, po-
stojite z lepimi mislimi ob njegovem
grobu in prižigate svečke!

Tvoji, ki te močno pogrešamo

*Srce je omagalo, tvoj dih je zastal,
a nate spomin bo vedno ostal.*

ZAHVALA

V 83. letu nas je zapustil
dragi mož, oče in dedi

FRANČIŠEK ZUPAN

s Polzele.

Iskreno se zahvaljujemo vsem soro-
dnikom, vaščanom in prijateljem za izre-
čeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče
in maše. Zahvaljujemo se dr. Martini
Hrovat, patronažni sestri Martini, dr.
Mateju in Andreji Podbregar za lajšanje
bolečin. Zahvala gre tudi pogrebni služ-
bi, gospodu župniku Jožetu Kovačcu za
opravljen obred, govorniku za poslo-
vilne besede ter pevcem za ganljivo
zapete žalostinke. Hvala vsem, ki ste ga
imeli radi in ste ga v tako velikem številu
pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

*Srce tvoje je zastalo,
zvon v slovo ti je zapel,
misel nate pa bo ostala,
spomin bo večno živel ...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
našega dragega
moža, očeta in ata

JANEZA SATLERJA

(1934–2016)

Sp. Grušovlje, Šempeter

Iskreno se zahvaljujemo vsem so-
rodnikom, sosedom, prijatelje in znan-
cem, ki ste ga pospremili na njegovi
zadnji poti, nam izrekli ustna in pisna
sožalja, darovali sveče, cvetje in za
svete maše.

Hvala gospodu župniku za opravljen
obred, govornici za besede slovesa,
pevcem, članom ZŠAM Savinjske doli-
ne in pogrebni službi Ropotar.

Še enkrat iskrena hvala vsem in vsa-
kemu posebej.

Žalujoči: žena Angela, sinova Simon z
družino in Ivi z družino

*Bolečino se da skriti,
pa tudi solza ni težko zatajiti,
le ljube skrbne mame
nihče nam ne more vrniti.*

V SPOMIN**ZOFIJA KLEMENČIČ**

(1964–2014)

4. septembra 2016 sta minili dve leti,
odkar se je poslovila naša draga žena,
mamica in babica Zofija Klemenčič iz
Andraža nad Polzelo.

Hvala vsem, ki jo skupaj z nami ohran-
jate v lepem spominu.

Njeni najdražji

*Ni res, da si odšla – nikoli ne boš!
Ujeta v naša srca,
z najlepšimi spomini,
boš vsak naš korak spremljala v tišini.*

V SPOMIN

Minilo je žalostno leto, odkar se je od
nas poslovila naša draga

IVANA OGRAJENŠEK

(26. 4. 1930–17. 9. 2015)
iz Andraža nad Polzelo

S hvaležnostjo v srcu se je
spominjamo.

Hvala vsem, ki stojite ob njenem
grobu in ohranjate spomin nanjo.

Vsi njeni

*Za dobro tvojih rok
ostala je beseda hvala,
ki v srcih bo ostala
in večno lep spomin na te.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, brata, ata,
atkota, tasta

PAVLA TURNŠKA

Založe 70, Polzela
(26. 6. 1933–2. 8. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so
nam pomagali v najtežjih trenutkih.
Hvala vam za izrečena sožalja, cvetje,
sveče in svete maše. Posebna zahvala
dr. Rezarjevi, patronažni sestri Martini,
gospodu župniku, zdravniškemu
osebju Bolnišnice Topolšica, govor-
niku gospodu Pustineku, pevcem in
pogrebni službi Morana.
Žalujemo njegovi

*Srce je omagalo,
dih je zastal,
a spomin nate bo večno ostal.*

ZAHVALA**MARIJAN PEHARDA**

(26. 3. 1956–2. 9. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem za
izrečeno sožalje, besede tolažbe, za
podarjene sveče in denarno pomoč.
Zahvala gospodu župniku Jožetu
Kovačcu za opravljen obred in mašo,
pogrebni službi Morana za opravljeno
storitev ter vsem tistim, ki so pokojni-
ka pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo: vsi njegovi

*Bolečino se da skriti,
pa tudi solza ni težko zatajiti,
le ljube naše mame nihče nam ne
more vrniti.*

V SPOMIN**MARIJA PIHLER**

Glavni trg, Polzela

2. septembra 2016 sta minili dve leti,
odkar nas je zapustila naša Omika.
Zelo te pogrešamo.

Hvala vsem, ki z lepo mislijo stojite
ob njenem grobu in prižigate sveče v
njen spomin.

Žalujemo hčerka Kristina,
vnuki Vesna, Klavdija in Jodi z
družinami

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin bo večno ostal.*

V SPOMIN

Minili sta dve leti, odkar nas je
zapustil naš dragi

MILAN VASLE

s Polzele
(1936–2014)

Hvala vsem, ki se ga spominjate,
postojite ob njegovem grobu in mu
prižigate sveče.

Vsi njegovi

*Srce je omagalo,
dih je zastal,
a na njega spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Ob izgubi dragega
moža, očeta, brata,
dedija in pradedija

CIRILA PLEŠNIKA

iz Andraža 43,
Polzela
(1. 7. 1929–26. 8. 2016)

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospre-
mili do večnega počitka. Zahvala vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem za darovane sveče, cvetja,
svete maše ter izrečena sožalja.
Posebna zahvala gospodu govorniku
Dragu Kolarju, častni straži, vsem
uniformiranim rudarjem, godbi Pre-
mogovnika Velenje, praporščakom,
za zaigrano tišino, gospodu župniku
Jožetu Kovačcu za opravljen pogreb,
pevcem, Domu upokojencev Polzela
in pogrebni službi Morana.
Vsi njegovi

*Usoda kruta je hotela,
tebe nam je vzela.
Ošel si tja, kjer ni več
trpljenja in gorja.*

V SPOMIN

Minili sta leti dve,
odkar zapustil si nas,
dragi mož, ati in dedi

JOŽE JELEN

z Vrtnice ulice 44 na Polzeli
(2. 3. 1942–15. 9. 2014)

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem
grobu, mu prižigate svečko ali
poklonite tiho molitev.

Vsi njegovi

Dobrodelni

MALTEŠKI TEK

5, 10 ali 21 km

SOBOTA, 24. 9. 2016

Informacije na telefon: **03/703 32 28**,
e-pošta: **tic@polzela.si**

Ob 8. uri – zbirno mesto:
parkirišče pred Občino Polzela

Ob 9. uri – START

Več na: **www.tic-polzela.si**

